

РЕШЕНИЕ

№ 191

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Джурковски

Членове: А. Желязков
Емилия Колева

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
в присъствието на прокурора Апелативна прокуратура - София
като разглежда докладваното от Николай Джурковски Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211000600284 по описа за 2021 година

С присъда № 260010 от 25.01.2021 г. на СГС-НО, 23 състав, постановена по НОХД № 5841/2018 г. по описа на същия съд, подсъдимият М. Г. В., с установена по делото самоличност, е признат за ВИНОВЕН в това, че в периода от 12.02.2008 г. до 28.03.2011 г. в гр.София ТД на НАП - офис "Възраждане", при условията на продължавано престъпление с 21 деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление, извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, като последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, в качеството си управител на „МАКОМ-2001” ЕООД с ЕИК 130736525, лично и чрез фактическите действия на упълномощено от него лице: С. А. В. - главен счетоводител на „СК - ЛАВЕЙА“ ООД, избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в особено големи размери - 537 165.92 лв., представляващи общият размер на: дължим данък върху добавената стойност по ЗДДС в общ размер на 384 625,40 лева и дължим корпоративен данък по ЗКПО за 2008 г., за 2009 г. и за 2010 г. в общ размер 152 540,52 лева, като:

- потвърдил неистина в подавани пред ТД на НАП - София град, офис „Възраждане“ чрез фактическите действия на упълномощено от него лице: С. А. В. - главен счетоводител на „СК-Лавейа“ ООД, по електронен път чрез e-mail: accounts@sofiacityhotel.com, регистриран на името на „СК - Лавейа“ ООД, месечни Справки-декларации, които се изискват по силата на чл.125 от ЗДДС: „За всеки данъчен период регистрираното лице подава справка -

декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС“, а именно: чл.124, ал.1 „Регистрираните лица по този закон водят задължително следните регистри: 1. Дневник за покупките; 2. Дневник за продажбите“, относно стойността на извършените покупки, дължимия и платен данък добавена стойност, начислен по фактури, издадени от посочените доставчици /„ЮНАЙТЕД ТРЕБЪЛ 99“ ЕООД, „МАКС КОМ 2007“ ЕООД, „ТРАНСГРУП 2007“ ЕООД, „КАРБОН ФАЙБЪР“ ЕООД, „ГЛАВ БУЛГАР ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, „КРИ Д 2009“ ЕООД, „ТОП АДВЕРТАЙЗИНГ“ ЕООД, „ТЕРЕС АДВЕРТАЙЗИНГ“ ЕООД и „МЕД КОМ“ ЕООД/ и относно дължим корпоративен данък за 2008 г., за 2009 г. и за 2010 г., и в подавани годишни данъчни декларации, които се изискват по силата на чл.92 от ЗКПО: „Данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък, и чл.92.ал.2 от ЗКПО, който гласи: „Годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице“;

- използвал документи с невярно съдържание: дневници за покупки по чл.124 от ЗДДС и посочените в тях неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури за доставки на стоки и услуги, които не са реално извършени, при водене на счетоводство и при представяне на информация пред органа по приходите - ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, и приспаднал неследващ се данъчен кредит, поради което и на основание чл.255, ал.3 , вр. ал.1, т.2, т.6 и т.7, вр. чл.26, ал.1, вр. чл. 54 от НК е осъден на 3 години „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал.1 от НК за срок от 5 (пет) години, считано от влизане на присъдата в сила, както и на наказание „конфискация“ на част от имуществото му, а именно апартамент (жилище), намиращ се в гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, ет.**, ап.** с площ по документ 87.790 кв.м. и с идентификатор № 68134.4362.6.10.48 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.София и на моторно превозно средство - лек автомобил „Фолксваген Туарег“ с ДК№ ***** с рама WVGZZZZ7LZ6D001965 и двигател BKS08796.

Със същата присъда на основание чл.189, ал.3 от НПК подсъдимият М. Г. В., със снета по делото самоличност, е осъден да заплати в полза на държавата и по сметка на СДВР сумата от 1 799.98 лв. - разноски в ДП и по сметка на СГС - сумата от 1 346 лв. - разноски в съдебното производство, както на основание чл. 190, ал.2 от НПК е осъден да заплати и сума от 5 (пет) лева за всеки издаден изпълнителен лист.

Срещу така постановената присъда е постъпила въззивна жалба от адвокат Л. В., защитник на подсъдимия М. Г. В., с оплаквания, че е неправилна и незаконосъобразна.

В постъпилото допълнение към въззивната жалба, изготвено от защитника на подсъдимия М.В. – адвокат Л. В., се твърди, че от анализа на всички събрани по делото доказателства не може да се направи извода, че В. е извършил престъпленията, за които му е повдигнато обвинение и за които е осъден от първоинстанционния съд. Оспорват се възприетите от градския съд обстоятелства относно извършените от подсъдимия деяния, включени в инкриминираната му продължавана престъпна дейност, като в тази връзка се сочи, че тези

обстоятелства не се установяват със събраните по делото доказателства. Твърди се, че въз основа на събрания голям обем доказателства може да се направи извода, че обвиненията са неоснователни, че не са били доказани по категоричен начин и че поради това подсъдимият следва да бъде оправдан по всяко едно от повдигнатите обвинения и да бъде признат за невиновен. В частност се заявява становище, че от събраните по време на ДП доказателства, както и от събраните по време на съдебното следствие такива се опровергават напълно повдигнатите обвинения.

По повод обвиненията за фирма „ЮНАЙТЕД ТРЕБЪЛ 99“ ЕООД с ЕИК 130965591 се сочи, че във връзка с издадените от това дружество фактури са представени сключен договор от 04.01.2008 г. между проверяваното дружество в качеството му на „изпълнител“ и ревизираното лице в качеството му на „възложител“ с предмет на договора „събиране и предаване на информация за интерес към товарите на влаковите композиции превозващи суровини за София Мед, Стилмет, Стомана Индъстри, Халкор и Хелениос Кабелс“, включваща събиране и предаване на информация по което се движи влака, както и площадките на които се товари. В тази връзка се твърди, че са представени констативни протоколи за това, че извършената работа по посочените във фактурите направления е качествена и отговаря на договора от 04.01.2008 г., за което се дължат на изпълнителя 10000.00 лв. без ДДС. Сочи се, че е извършена услуга „Подсигуряване с информация осигуряването на сигурност по ж.п. трасето Бургас – Карлово - гара Искър и Пирдоп-София-Благоевград-Кулата“ и че не може да се говори за префактуриране на стоки, тъй като в случая е възложена с договор услуга, която е извършена, и работата е приета. Изтъква се, че аналогията с други фирми, извършвали дейности с „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, не може да намери приложение в случая, доколкото се касае за специфична дейност по събиране и представяне на информация. Прави се оплакване, че ревизиращият орган, без да има каквито и да е данни, отрича възможността да е извършена реално доставка; че не се сочат какви следва да са критериите за извършване на подобна услуга и на кои от тях дружеството не отговаря; че се прави преценка на целесъобразността на управленски действия и решения, като не се сочат закононарушения, което е неправилно; че не става ясно защо и по какви критерии не може да се приеме, че няма извършена доставка. Според изготвеният допълнението към жалбата защитник така се стига до неправилния извод, че по издадените фактури към „МАКОМ 2001“ ЕООД не са налице реални доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, т.е., че с издадените фактури са отчетени фиктивни доставки, водещи до отклонение от данъчно облагане за ревизираното лице „МАКОМ 2001“ ЕООД. В обобщение се изразява становище, че обвиненията по отношение на фирма „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД са неправилни и че направената преценка е за целесъобразни действия, а не за законосъобразни.

По повод обвиненията за фактурите, издадени от фирма „МАКС КОМ 2007“ ЕООД с ЕИК 175320727, се сочи, че във връзка с така издадените фактури са представени сключен договор от 01.03.2008 г. между проверяваното дружество, в качеството му на „изпълнител“, и ревизираното лице, в качеството му на „възложител“, с предмет на договора „събиране и

предаване на информация за интерес към товарите на влаковите композиции превозващи суровини за София Мед, Стилмет, Стомана Индъстри, Халкор и Хелениос Кабелс“, включваща събиране и предаване на информация по което се движи влака, както и площадките на които се товари. Твърди се, че във връзка с изпълнение на договора и издадените фактури са представени 7 бр. констативни протоколи с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури, съгласно които извършената работа по посочените във фактурите направления е качествена и отговаря на договора от 01.03.2008 г., за което се дължат на изпълнителя 10 000.00 лв. без ДДС. Прави се оплакване, че СГС, без да има каквито и да е данни отрича възможността да е извършена реално доставка; че не се сочат какви следва да са критериите за извършване на подобна услуга и на кои от тях дружеството не отговаря; че се прави преценка на целесъобразността на управленски действия и решения, като не се сочат закононарушения, което е неправилно; както и че не става ясно защо и по какви критерии може да се приеме, че няма извършена доставка.

По повод обвиненията за фактурите, издадени от „ТРАНСГРУП 2007“ ЕООД с ЕИК 175229494, се твърди, че относно така издадените фактури са представени сключен договор от 01.03.2008 г. между проверяваното дружество в качеството му на „изпълнител“ и ревизираното лице в качеството му на „възложител“ с предмет на договора „подсигуряване с общи работници дейността на възложителя“. Сочи се, че във връзка с изпълнение на договора и издадените фактури са представени 17 бр. констативни протоколи с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури, съгласно които изпълнителят е предоставил и извършил с общи работници различни видове СМР на различни обекти на възложителя на стойности, отговарящи на стойността на издадените фактури. Прави се оплакване, че СГС е подходил формално и не е изследвал основната дейност на ревизираното дружество, а тя е строителство, но че ако това бе сторено и бе проверено какви обекти са изпълнявани, какви СМР и по кои договори щеше да бъде установено, че са изпълнявани видове работи, които могат да бъдат изпълнени единствено от работна ръка. Изтъква се, че строителството е сложна и многообемна дейност, за извършването на която се използват както техника, така и работна ръка и че при изкопните работи често се използва работна ръка, тъй като земекопната техника не винаги може да изпълни изкопа съгласно проекта, както и че работна ръка се използва и е незаменима при почистване; при изкопи, недостъпни за земекопна техника; при изкопи, при които се работи около електро или ВиК мрежи или др. подобни. Сочи се, че ревизиращите са констатирали, че „ТРАНСГРУП 2007“ ЕООД разполага с работници, наети по трудови договори и че за „Маком 2001“ ЕООД няма никакво значение дали тези работници са осигурявани, за кои осигурителни рискове и дали са им плащани възнаграждения или дали са внасяни осигуровки. Като безспорно установено се сочи обстоятелството, че между двете дружества има сключени договори и констативни протоколи за приета работа. Претендира се, че не може да се вмени във вина на „Маком 2001“ ЕООД нарушението (ако е извършено въобще) на друга фирма.

По обвиненията за фактурите, издадени от „КАРБОН ФАЙБЪР“ ЕООД с ЕИК 175354156, „ГЛАВ БУЛГАР ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД с ЕИК 200728678, „КРИ Д 2009“ ЕООД с ЕИК

200822097 и „ТОП АДВЕРТАЙЗИНГ“ ЕООД, се претендира, че изводите на проверяващите са идентични с тези по отношение на фирма „ЮНАИТЕД ТРЕБЪЛ“ ООД и че това показва, че е използван един и същи подход при извършването на проверката и проверяващите не са вникнали в дейността на „МАКОМ 2001“ ЕООД и изпълнените от него договори.

По обвиненията за доставките от фирма „ТЕРЕС АДВЕРТАЙЗИНГ“ ЕООД с ЕИК 200312660 се сочи, че в хода на ревизията от ревизираното дружество са представени копия от 3 бр. фискални бонове от 12.01., 13.01 и 14.01.2009 г. за извършено разплащане в брой по фактурата на три вноски по 56 000.00 лв. всяка по сключен договор от 12.01.2009 г. с предмет на договора „излъчване в програмата на Би Ти Ви на аудио-визуални произведения /рекламни материали, рекламиращи стоки и/или услуги и/или търговски марки на възложителя /ревизираното лице/. Твърди се, че е представено възлагателно писмо от 12.01.2009 г., съгласно което ревизираното лице възлага на „ТЕРЕС АДВЕРТАЙЗИНГ“ ЕООД да закупува и преговаря от името на възложителя и за своя сметка време за излъчване на телевизионна реклама в програмата на БТВ, което от своя страна възлага на „ПИАРО МА 97“ да закупува и преговаря от името на „ТЕРЕС АДВЕРТАЙЗИНГ“ ЕООД и за своя сметка време за излъчване на телевизионна реклама в програмата на БТВ, което от своя страна възлага на „Болкан Нюз Корпорейшън“ да излъчва рекламни клипове в програмната схема на БТВ, като предмет на възлагане е телевизионно излъчване на реклама на продукти и марки, собственост на „МАКОМ 2001“. В тази връзка се сочи, че е представен документ /медия план/ от 12.01.2009 г. TV MEDIA PROTOCOL.-BTV, че предмет на доставка следва да бъдат 18 бр. излъчвания с продължителност 5 секунди във вечерната програма на Би Ти Ви /след 24.00 часа/ в периода 15.02-28.02.2009 г. при цена за 1 бр. излъчен рекламен материал в размер на 7 777.77 лв. без ДДС и че по така представените документи общата цена, която следва да се заплати за 18 бр. излъчвания, е 168 000.00 лв. /ДО 140 000.00 лв. и 28 000.00 лв. ДДС/. Изтъква се също, че е представено и заверено копие от сертификат от 10.03.2009 г., издаден от „Болкан Нюз Корпорейшън“ ЕАД, за излъчване на реклама по БТВ № 559 (269), съгласно който за периода на кампанията 21.02-28.02.2009 г. са излъчени 27 бр. реклами /от които 9 бр. бонус/ във вечерната програма на БТВ с продължителност 5 секунди, като съгласно приложеният сертификат рекламна агенция е „Bulgarian Properties Company“, Медия Агенция е „Piero 97 МА“, а рекламодател е „Маком 2001“.

По повод констатациите относно издадените от фирма „МЕД КОМ“ ЕООД с ЕИК 175269649 фактури се твърди, че същите са били издадени на ревизираното дружество; че са включени в СД и Дневника за продажби за м.09.2009 г. и че относно разплащането по фактурите са приложени извлечения ЕКАФП и от сметка 411 с кореспондиращи сметки 501 за извършено разплащане в брой на сумите по фактурите. Във връзка с така издадените фактури се сочи, че са представени сключен договор от 01.09.2009 г. между проверяваното дружество в качеството му на „изпълнител“ и ревизираното лице в качеството му на „възложител“ с предмет на договора „осигуряване и разпространяване на рекламни дипляни 7 на 10 см., черно бели едностранни 13 500 бр. при цена 1.10 лв. на брой“. Изтъква се, че във връзка с изпълнение на договора и издадените фактури са представени констативни

протоколи: - от 15.09.2009 г., съгласно който за периода до 15.09.2009 г. са осигурени и разпространени 4500 бр. дипляни по договор от 01.09.2009 г., за което се дължат на изпълнителя 4 950.00 лв. с ДДС; - от 23.09.2009 г., съгласно който за периода до 23.09.2009 г. са осигурени и разпространени 4500 бр. дипляни по договор от 01.09.2009 г., за което се дължат на изпълнителя 4 950.00 лв. с ДДС. Въз основа на горното се прави оплакване, че се е стигнало до неправилния извод, че по така издадените фактури към „МАКОМ 2001“ ЕООД не са налице реални доставки нито на стоки, нито на услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, т.е., че с издадените фактури са отчетени фиктивни доставки, водещи до отклонение от данъчно облагане за ревизираното лице „МАКОМ 2001“ ЕООД. Развива се и оплакване, че присъдата е в противоречие с представените доказателства. В тази връзка се сочи, че не е отчетен факта, че е договорена и извършена услуга „Осигуряване и разпространение на рекламни материали“; че начинът, по който дадена фирма ще афишира дейността си, зависи единствено от преценката на ръководителя на фирмата; че към онзи момент е преценено, че е целесъобразно да се извърши определен вид реклама; че в случая не е налице закононарушение, а ревизиращият орган прави преценка по целесъобразност, а не по законосъобразност, което е недопустимо. Изтъква се, че в случая се прави преценка на основателността на вземане на определено решение за разходване на средства за разпространение на рекламни материали и то през 2009 г. и че не е отчетено, че има реално извършено плащане по фактурите и е внесен дължимия ДДС.

Твърди се, че не е отчетен факта, че В. е изпълнил щателно всички свои задължения по отношение на отчитане на ДДС, както и че не е установено по безспорен начин, че доставчиците не са изпълнили императивните изисквания на закона и се явяват неизправна страна по данъчните правоотношения.

Претендира се също, че не е отчетен факта, че В. не е имал никакво право да наблюдава, контролира или гарантира изпълнение на задълженията за отчитане и плащане на ДДС от страна на доставчика, поради което е поставен в неравностойна позиция като не разполага със сигурност по отношение на това дали, въпреки щателното спазване на задълженията от негова страна, ще има право да приспадне платения на доставчика ДДС, тъй като признаването или правото на приспадане зависи и от оценката на данъчните власти за това дали доставчикът е изпълнил своите задължения за отчитане на ДДС своевременно.

Като неотчетено се изтъква и обстоятелството, че М.В. и неговата фирма „Маком 2001“ не са имали абсолютно никакви отношения с фирма „Ивкони“ и с починалия ѝ управител в счетоводната къща И. И. и че това безспорно се установява от всички доказателства по делото. Твърди се, че двамата не се познават и че нито един от разпитаните свидетели по делото не сочи познанство между двамата, не сочи да има контакт, връзки или каквото и да е договаряне между тях двамата, като двете фирми си имат отделно счетоводство, отделно управление. Претендира се да е установено по делото, че пълномощниците са предавали на И. И. изтеглените от банки суми и че това означава, че е имало плащане към тези фирми. В тази връзка се сочи за установено, че не са рядко случаите, когато И. и пълномощниците са осигурявали работна ръка и са водели работници до различни обекти в София, а и на

територията на страната. А според подалият жалбата защитник фактът, че фирма „Ивкони“ и пълномощниците на И. И. са разполагали с финансов ресурс и че са теглили пари от банкови сметки показва, че по тези банкови сметки е имало преводи и че това са преводите, които са направени от контрагентите на тези фирми. В тази връзка се изтъква, че подсъдимият не е можел да знае как е водено счетоводството на процесните фирми и дали е внасян дължимия ДДС, както и че не е могъл и да контролира тези процеси.

Като безспорни се определят обстоятелствата, че счетоводството на „МАКОМ 2001“ е водено безупречно и че не са създадени документи, които не отговарят на съответните счетоводни стандарти.

По отношение на обвинението, че са използвани неистински документи, се изтъква, че не е взет предвид механизма, който е бил изяснен за сключване на договори и за наемане на лица. Заявява се, че към онзи момент М.В. не е имал никаква възможност да провери тези фирми, с които е сключвал договор, дали имат някакви данъчни проблеми, нямал е възможност да провери това ли са реално лицата, които се представят за представители на тези фирма.

Прави се оплакване, че СГС е акцентирал единствено върху ревизионния акт в частта относно претендирани данъчни задължения и непризнат данъчен кредит и въобще не е изследвана цялостната дейност на фирма „Маком“, обемите дейност, които е извършвала, видовете работи в строителството. Претендира се, че ако е било сторено това е щяло да бъде установено, че инкриминираните фактури са една много малка част от обема работа, която фирмата по това време е извършвала, както и че ако беше направена една комплексна експертиза, а не само съдебно-счетоводна експертиза, е щяло да се види, че тези видове работи са били изпълнени на обектите, където М.В. е строил. Твърди се, че е установено по делото, че през ревизирания период В. е изпълнявал договори за СМР в много големи обеми, че е имал няколко обекта, на които е изпълнявал изкопните работи, полагане на основите и грубия строеж на няколко сгради, като на определени етапи наетите при него работници, наетите на трудов договор, са били над 150 човека.

Твърди се, че сделките не са фиктивни; че явно вместо действителните собственици и управители са се явявали други лица - пълномощници, но че това не опорочава сделките; че е безспорно установено, че фирма „МАКОМ 2001“ и фирмите-доставчици не са свързани фирми, че те нямат едно управление или участие една в друга, нито са имали общо счетоводство. А за това, че сделките не са фиктивни, според изготвения допълнението към жалбата защитник, говори и обстоятелството, че пълномощниците на фирмите са теглили почти ежедневно суми от банковите сметки на тези дружества и че това означава, че е имало плащане.

Въвежда се и оплакване, че не се упоменава в какво се изразява невярното съдържание и в какво се изразява неистинността на документите, за които е било вменено във вина на подсъдимия, че ги е използвал при извършването на 21 деяния под формата на продължавано престъпление. В тази връзка се твърди, че без да бъдат посочени управителите на доставчиците и тяхната индивидуализация няма как да се разбере, че тези

документи са неистински. Сочи се също, че за всяко едно от 21 деяние липсват данни в какво се изразява невярното съдържание в тези фактури и в справките-декларации.

Изтъква се, че оспорената основна ССЧЕ е ползвала единствено ДРА, като не са прегледани и изследвани иззетите доказателства, които са по друго дело; че не е ясно какви са резултатите от счетоводството на фирмите-доставчици; че не е ясно те какво са декларирали и дали са осчетоводили процесните фактури, както и дали са внесли дължимия ДДС по тези фактури.

Заявява се становище, че от показанията на свидетелите Г. Д., В. П., С. В., Е. Ю., И. Я., С. Х., Х. Г. и Б. Р. безспорно се установява реалната дейност на „МАКОМ 2001“ и че всичко това доказва, че М.В. като управител на фирма „МАКОМ 2001“ не се е занимавал с данъчни измами, извършвал е реална и голяма по обем строителна дейност; не е участник в схеми за точене на ДДС и че няма вина, че малка част от договорите му са с фирми, обслужвани от счетоводна къща „ИВКОНИ“. В тази връзка се приема за установено, че ръководените от И. фирми са имали и реална дейност и че фактурите, предмет на настоящето дело, отразяват реални стопански операции. Излагат се доводи, че видно от приобщените доказателства от ДП, в които се намират и ревизионните производства, отказът да се приспадне ДДС не е, че няма плащане, а че се твърди липса на доставка. Заявява се, че не са събрани доказателства, които да сочат, че В. е съзнавал, че пред него не стоят реалните собственици по сделките, както и че тези фирми не изпълняват задълженията си по ДДС.

С оглед на всичко гореизложено подалият допълнението към въззивната жалба защитник моли въззивния съд на основание чл. 334 т.2 от НПК да отмени присъдата и да постанови нова, с която да признае М.В. за невиновен по повдигнатите обвинения и да го оправдае.

В заседанието пред въззивния съд представителят на САП изразява становище, че събраните по делото доказателства пред първата и пред въззивната инстанция категорично установяват авторството на деянието и сочат подсъдимият В. като извършил престъпление по чл. 255, ал. 3 вр. чл. 26 от НК. Намира, че в случая няма основание за промяна на тези изводи на първоинстанционния съд. Счита, че в подкрепа на това становище са събраните по делото писмени доказателства, подробно описани в първоинстанционната присъда и обвинителния акт; изготвените ССЧЕ и допълнението към тях; графологичните такива по изследване на документи; свидетелските показания на разпитаните свидетели и приетите от въззивната инстанция заключения на счетоводната и допълнителни счетоводни експертизи. Твърди, че от всички тях се изяснява, че посочените по фактурите и съответните справки-декларации дружества-съконтрахенти на практика не са имали реална търговска дейност, не са имали никакъв потенциал за развиване на търговска дейност - търговски обекти, машини, оборудване, транспортни средства; както и че представените фактури от изпълнителите не са подписани от лицата, които се сочат за управителите на дружествата-съконтрахенти. В този смисъл участващият прокурор счита, че обвинението е категорично доказано от обективна страна, като подсъдимият В. е целял промяна на данъчния си резултат и дължимия данък за внасяне, без да са били налице материалните предпоставки за това. Относно наличието на фискални бонове по някои от фактурите на „Карбон Файбър“ ЕООД,

„Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД и „Кри Д 2009“ ЕООД прокурорът изразява мнение, че те само документално са оформили процедурата, без да са били осъществявани реални доставки. Изтъква, че поведението на подсъдимия в преследването на резултата категорично сочи на наличието на субективна страна на данъчното престъпление, за което е предаден на съд. Намира, че първоинстанционният съд не е допуснал процесуални нарушения от категорията на съществения, които да налагат връщане на делото; че подробно е мотивирал съдебния си акт и е определил едно справедливо наказание по вид и размер, което в пълна степен ще изпълни целите на наказанието. По така изложените съображения прокурорът от САП моли въззивния съд да потвърди първоинстанционната присъда изцяло като правилна и законосъобразна и да остави жалбата без уважение като неоснователна.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция защитникът на подсъдимия – адвокат В. – заявява, че от събраните по делото доказателства се е разкрила една фактическа обстановка, която опроверга твърденията в обвинителния акт, пренесени изцяло в присъдата на първоинстанционния съд. Също така счита за безспорно установено, че през инкриминирания период фирма „Маком 2001“ ЕООД е била една реална фирма, която е извършвала реална търговска дейност, а именно - извършвала е СМР на обекти за недвижими имоти, строителство на жилищни сгради, с голямо РЗП като изпълнител; че за изпълнението на възложените договори е сключвала редица договори, включително и с процесните фирми - доставчици, на които е възлагала различни видове СМР, като е видно, че повечето от процесните фактури са свързани със СМР. Твърди, че в случая обвинителният акт стъпва изцяло върху ревизионния акт, в който продажбите, които „Маком 2001“ ЕООД извършва, се приемат, а не се приемат покупките от доставчиците. Счита, че е възприета една неправилна фактическа обстановка, която е описана в обвинителния акт, и че тя е била неправилно възприета от съда. Сочи, че всички свидетели, дори и данъчните служители, които са правили ревизията, говорят, че „Маком 2001“ ЕООД е реално дружество с реална дейност и че счетоводството на „Маком 2001“ ЕООД е водено съгласно счетоводните стандарти без забележки по воденето. Изтъква, че се вменява във вина на подсъдимия, че не е проверил своите доставчици и доставчиците на своите доставчици, но че по това време нито е имал задължение, нито е имал право да прави това, нито е имал възможност, нито е имал регистри. В тази връзка защитникът застъпва становище, че за да се докаже умишълът по чл. 255 от НК, трябва да бъде установено, че подсъдимият е знаел, че счетоводството на И. И. и неговите фирми се занимават с незаконна дейност, но че същевременно е безспорно установено, че пълномощниците на И. И., които са били разпитани пред първоинстанционния съд, многократно са ходили до банки да теглят суми, които са били внесени, което, според защитника, явно означава, че фирми като „Маком 2001“ ЕООД са внасяли и са се разплащали с фирмите- доставчици. Твърди, че „Маком 2001“ ЕООД е начислявало по фактурите ДДС и е внасяло дължимото ДДС. По този повод заявява, че подсъдимият не може да контролира дали фирмите-доставчици са си внесли ДДС-то и че не може да проверява тези неща, поради което счита, че той не може да отговаря за това нещо. С оглед на това защитникът моли да бъде прието, че от субективна и

от обективна страна М.В. не е осъществил признаците на престъплението по чл. 255 ал. 3 НК. Твърди също, че от приетите заключения на ССЧЕ и най-вече от допълнителната такава, изготвени от вещите лица С. и Г., се установява, че големите суми по доставките на „Карбон Файбър“ ЕООД, на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД и на „Кри Д 2009“ ЕООД са били разплатени. В тази връзка защитникът оспорва тезата на представителя на държавното обвинение, че макар да е имало разплащане това не значило, че има доставка. Приема, че същата стъпва на предположение, като същевременно изтъква, че присъдата не може да почива на предположения, а трябва да почива на установени факти. Твърди, че в случая никой не е оборил доставките и те са материализирани в строителството, в обекти.

Моли като бъдат взети предвид характеристичните данни на подсъдимия; възрастта му; че се е занимавал с реална дейност; че не е престъпник, че не се е препитавал от престъпления; че е имал една реална дейност, която е имала реални обекти въззивният съд да приеме, че той не покрива профила на лицето, което извършва документни престъпления - да ползва документи с невярно съдържание и неистински такива. Заявява, че в тази връзка нито държавното обвинение, нито първоинстанционният съд са пояснили какво разбират под тези понятия и кое е невярно във фактурата – сумата, страните, възложената работа, датата, респективно кое я прави неистинска - че не е подписана от действителния собственик на фирмата или е подписана от пълномощник. Претендира, че такива неща не се съдържат нито в мотивите, нито в обвинителния акт, но се вменяват във вина на подсъдимия. Моли да бъде прието, че фактурите са реални, отразяват реална дейност и че не са налице основанията на ЗДДС – да няма издадена фактура, да няма плащане, да няма доставка и най-вече лицето, което плаща по фактурата, да е с ясно съзнание, че няма доставка и се извършва данъчна измама. Защитникът счита, че в случая тези признаци не са налице и затова моли да бъде уважена жалбата като основателна, да бъде отменена присъдата на първоинстанционния съд като неправилна и незаконосъобразна и да бъде постановена нова, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен и да бъде оправдан.

В лична защита подсъдимият заявява, че е работил реално и че през ум не му е минавало да върши престъпления, като вероятно дейността му е създавала такива условия, но извън него. В последната си дума моли за разбиране от страна на въззивния съд.

Апелативен съд-София, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди изложените от страните съображения и сам служебно провери правилността на присъдата, намери следното:

Като инстанция с правомощия да установява факти и да проверява верността на установените от първоинстанционния съд фактически положения, включително при неправилност на същите да приема нови, различни от вече установените, въззивният съд направи свой собствен анализ на всички събрани и проверени в хода на първоинстанционното и на въззивното съдебно следствие доказателствени материали, вследствие на което възприе следната относима към предмета на делото фактическа обстановка:

Подсъдимият М. Г. В. е роден на ***** г. в с. ***, област **. Същият е българин, български гражданин, с висше образование, женен, неосъждан, понастоящем пенсионер, адресно регистриран в гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. *, ет. * ап. **, живущ в гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, ет. **, ап. **, с ЕГН *****.

Търговското дружество „Маком 2001“ ЕООД било вписано в търговския регистър с решение № 1 от 21.11.2001 г. по ф.д. 11422/2001 г. по описа на Софийски градски съд, с ЕИК 130736525; с едноличен собственик на капитала и управител М. Г. В.; със седалище и адрес на управление в гр.София общ. Столична, район Оборище, бул.,„Св.Климент Охридски” № 14 ет.15 и адрес за кореспонденция: гр.София, ул.,„Върбица” № 10. На 07.11.2008 г. е вписана промяна на седалището и адреса за кореспонденция по чл.8 от ДОПК - гр.София ул. „Камен Андреев” № 24, ет. 1, офис 120.

Предметът на дейност на дружеството е бил външна и вътрешна търговия, производство, продажба на петролни продукти и деривати, агентство, дистрибуторство, ресторантьорство, представителство на физически и юридически лица, както и всякакви други дейности, незабранени със закон. Съгласно справка от ТР на Агенцията по вписванията основната дейност на дружеството по НКИД била „строителство“.

„Маком 2001” ЕООД било регистрирано по реда на ДОПК в ТД на НАП - гр.София, офис „Оборище“, считано от 30.11.2001 г. Регистрацията на дружеството по реда на ЗДДС е на основание чл. 100 от този закон /регистрация по избор/ и е считано от 14.07.2003 г. След промяната на адреса на управление и кореспонденция на дружеството на 07.11.2008 г. същото е пререгистрирано в ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“.

Дружеството „Маком 2001” ЕООД се представлявало пред ТД на НАП - гр.София от подсъдимия М. Г. В., а във връзка и относно подаването на справки-декларации по ЗДДС, декларации образец 1 и образец 6, както и ГДД по чл. 92 от ЗКПО и от упълномощеното от М.В. лице - св.С. А. В., главен счетоводител на счетоводна фирма „СК-Лавейа“ ООД.

Основният предмет на дейност на „Маком 2001“ ЕООД бил свързан със строителство, предимно на жилищни сгради, като е имало обекти, цялостно изпълнявани от това дружество, и такива, на които дружеството е било подизпълнител, респ. обекти, на които дружеството е изпълнявало само част от строителната работа. В „Маком 2001“ ЕООД работели различен брой лица, като в зависимост от количеството изпълнявани обекти и обема на работа техният брой вариал, а в някои случаи на моменти достигал до около 100 души. Сред лицата, работили за „Маком 2001“ ЕООД, били и свидетелите Е. Ю. и И. Я.. Т.е., през процесния период „Маком 2001“ ЕООД е осъществявало реална стопанска дейност. Реални доставчици на „Маком 2001“ ЕООД са били дружествата „Хидробетон“ ООД, „Метал груп 3“ ООД, „Маривекс“ ЕООД, „Дарс Билд“ ЕООД, „Гримит Бетон“ ООД, „Ескос“ АД, „Техноекспертстрой“ ЕООД, „Изотех Рентал“ ООД, „РМО Металургремонт“ АД, „Протектор БГ“ ЕООД, „Батпел“ ООД и др. Разплащанията по доставките и фактурираните продажби от „Маком 2001“ ЕООД с основните му клиенти и реални доставчици, както и към НАП са извършвани от разплащателната сметка на дружеството в лева № BG14NCR76301021554615, открита в „Уни Кредит Булбанк“ на 01.10.2002 г.

В показанията си /л.л.- 381-383 в т.2 от първоинст. дело/ И. Я. свидетелства, че в дружеството имало няколко постоянно назначени на работа лица, както и „електро-бригада“, която също била почти постоянно назначена на работа; че броят на постоянно наетите служители бил в порядъка на 10-15 човека; че дружеството ползвало предимно свои наети работници; че са се наемали допълнително работници за по-специализирани дейности в строителството; че в зависимост от обема на работата, която трябвало да се извършва на обектите, са се търсили и външни подизпълнители; че дружеството не се е занимавало с изкопни работи и че когато са се налагали такива са били наемани други изпълнители, разполагащи със съответните земекопни машини.

На неустановена дата преди месец януари 2008 г. подсъдимият М.В. осъществил контакт с лицето И. С. И. (починал на 11.03.2018 г.), който управлявал счетоводна къща „Ивкони 1“ ЕООД. Установено е, че двамата неколkokратно се срещали в офиса на „Ивкони 1“ ЕООД, като тези техни срещи били възприети от свидетелите Х. Г. и С. Х., които работили като шофьори и охранители на И. И.. В тази връзка в показанията си на л.171 –гърба в т.1 от първоинст. дело св. Х. Г. посочва, че е виждал подсъдимия в офиса при И. И., а в показанията си на л.175 в т.1 от първоинст. дело св. С. Х. заявява, че няколко пъти е виждал подсъдимия в офиса на И. И. и че двамата /подсъдимия и И. И./ са имали бизнес-отношения. По изискване на последния /И. И./ в задълженията на Г. и Х. се включвало да бъдат и пълномощници на част от неговите фирми, респективно на контролираните от него такива, като на практика те са били пълномощници на много такива фирми. Така, И. И. чрез подставени лица и чрез пълномощници, в т.ч. и чрез свидетелите Г. и Х., както и чрез свидетелите Ф. А., Й. Й., Б. Р., Н. К. и К. П. ръководел множество дружества (около 40-50), които били т.нар. “кухи фирми“ или „липсващи търговци“, създадени с цел основно да участват в данъчни измами. Част от тази контролирана от И. С. И. група от дружества били „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, „Макс Ком 2007“ ЕООД, „Мед Ком“ ЕООД, „Карбон Файбър“ ЕООД, „Транс Груп 2007“ ЕООД, „Кри Д 2009“ ЕООД, „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, „Терес Адвертайзинг“ ЕООД и „Топ Адвертайзинг“ ЕООД, които били създадени и експлоатирани именно за извършване на данъчни измами. Техните учредители и собственици били социално слаби, незаинтересовани или въведени в заблуждение лица, които фактически не са осъществявали търговска дейност с въпросните дружества. Тези дружества, контролирани от И. С. И., не разполагали с реални търговски обекти, машини, оборудване, транспортни средства, с наличен кадрови потенциал - работници, нито пък с други ресурси, позволяващи им осъществяването на каквато и да била стопанска дейност. Техни пълномощници били лица, близки до управителя на „Ивкони 1“ ООД - И. И. (понастоящем починал), а изходящите от тях фактури били издавани от офиса на „Ивкони 1“ ЕООД с посочен един и същ електронен адрес.

Контролирайки горните дружества, в периода от 01.01.2008 г. до 31.03.2011 г. И. С. И. е подавал по електронен път с КЕП уведомленията по чл. 62 ал.3 от КТ относно трудовите договори на работниците и служителите в дружествата „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД /видно от постъпилата справка от ТД на НАП София – офис

„Красна поляна“ на л. 197 в т.1 от въззивното дело/. За същия период И. С. И. е имал право да подава документи по електронен път и да ползва предоставяните от НАП електронни услуги с КЕП по отношение и на дружеството „Карбон Файбър“ ЕООД /видно от писмо на ТД на НАП София-офис „Център“ на л.35-36 в т.1 от въззивното дело/, като в тази връзка на 28.08.2008 г. И. С. И. е подал до ТД на НАП – Център заявление от името на „Карбон Файбър“ ЕООД за подаване на документи по електронен път и ползване на електронните услуги, предоставяни от НАП с УЕП на упълномощено лице /л.37-38 в т.1 от въззивното дело/. На 28.02.2008 г. И. С. И. е подал до ТД на НАП – Младост Заявление за подаване на документи по електронен път и ползване на електронните услуги, предоставяни от НАП с УЕП на упълномощено лице и от името на „Мед Ком“ ЕООД /л. 25 в т.1 от възв. дело/.

През 2008 г. св. Е. З. бил безработен и приел отправено му предложение на негово име да бъдат учредени търговски дружества. След организирано посещение при нотариус и подписване на необходимите документи било регистрирано дружеството „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, едноличен собственик и управител на което бил именно св. З.. За учредяването на дружеството е получил от непознато лице сумата от 100 лв., а след това е получавал по 20 лева, когато са го изпращали до офиси на НАП, за да взема различни документи.

Впоследствие З. не е извършвал никаква дейност с това дружество, като дори не знае какъв точно е бил предметът му на дейност и с какво се е занимавало. Не е подписвал договори, фактури, справки-декларации и данъчни декларации от името на това дружество. Бил е с ясното съзнание, че е единствено фиктивен управител, за което е получавал пари.

Посредством неустановено по делото лице св.В. И. се запознал с И. С. И., който му предложил да регистрира на негово име фирма, за което ще му дава пари – през месец по 200-300 лева. Така било регистрирано дружеството „Карбон Файбър“ ЕООД, едноличен собственик и управител на което бил св. В. И.. Последният не е разполагал с никакви документи на дружеството и въобще не е развивал търговска дейност с това дружество. Във връзка с дейността на дружеството не е подавал никакви данъчни декларации и не е посещавал офиси на НАП, не е откривал банкови сметки и не е теглил или превеждал пари. Заявява, че относно дружеството е подписал пълномощно, с което е упълномощил непознато лице да се занимава с дейността му, като на практика във връзка с дейността на „Карбон Файбър“ ЕООД управителят В. Е. И. предоставил пълномощно на св. С. В. Х. /л. 88 т.1 от ДП/..

Св. К. М. получил предложение от свой съсед да изкара някакви пари чрез регистрация на негово име на търговско дружество. Така след посещение при нотариус и подписване на съответни документи било регистрирано „Мед Ком“ ЕООД, едноличен собственик и управител на което бил именно св. М.. Последният не е извършвал никаква дейност с това дружество, не е разполагал с никакви документи и печат на дружеството, не е подписвал договори, не е издавал фактури от името на дружеството, не е подавал и данъчни декларации относно дружеството.

Управителят и едноличен собственик на „Топ Адвертайзинг“ ЕООД - св. С. Я. - също не се е занимавала с търговска дейност, като за учредяването на това дружество получила от

непознато лице парична сума в размер на 50 лева, като никога не се е интересувала от дейността на дружеството и нищо не знае в тази насока. Не се е занимавала и с управлението на дружеството, като още при учредяването му е упълномощила друго лице да върши тази дейност. Свидетелката С. Я. е била формален учредител и на още 15 други дружества, към дейността на които също не е имала никакво отношение /показания на л. 605 в том 2 от първоинст. дело/.

Към датата 12.01.2009 г. едноличен собственик и управител на „Терес Адвартайзинг“ ЕООД бил св. С. Б. М. /л.л. 202-203 в т.1 от първоинст. дело/. Същият е с постоянен и настоящ адрес на територията на страната в с.***, общ. ***, област ***, ул. „*** № **“, но от месец април 2009 г. се намира трайно извън пределите на Република България, като по данни на негови роднини той и понастоящем работи и живее в Испания /призовка на л. 231 в том 1 от въззивното дело/. От приложената на л.204 от първоинст. дело справка от ТД на НАП Велико Търново – офис Монтана се установява, че за периода от 01.01.2008 г. до 30.03.2011 г. С. Б. М. не е подавал годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за получени доходи; че относно него няма данни за получени доходи по извънтрудови правоотношения; както и че по отношение на него няма регистрирани трудови договори. По отношение на дружеството „Терес Адвартайзинг“ ЕООД на 11.02.2009 г. било вписано прехвърляне на дружествения дял от С. Б. М. на К. Ц. Г.. На същата дата последната била вписана като нов управител на дружеството.

Едноличен собственик на капитала на „Кри Д“ ЕООД и управител на това дружество бил свидетелят Ц. В. К., като вписването на самото дружество в ТР и на посочените обстоятелства е извършено на 19.08.2009 г. /удостоверение от АП на л.л. 213-215 в т.1 от първоинст. дело/. Ц.К. не е открит на установения негов постоянен, респ. настоящ адрес, като по данни на домоуправителя на етажната собственост К. не живее на този адрес считано от 2009 г. /призовки на л. 125 и л. 232 в т. 1 от въззивното дело/. Съгласно постъпилите данни от МВР - СДВР последното му регистрирано преминаване през границите на страната е на излизане от Р.България на 13.02.2019 г. За периода 2008 г. – 2011 г. няма данни за подадени от него ГДД. Във връзка с дейността на „КРИ Д 2009“ ЕООД управителят Ц. В. К. предоставил пълномощно на св. С. В. Х. /л. 80 т.1 от ДП/.

Управител на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД бил И. П. К., който към момента е починал. По повод дейността на дружеството „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД И. П. К. предоставил пълномощно на Б. Ф. Р. /л.82 т.1 от ДП/.

През пролетта на 2007 г. св.Г. Д. регистрирал дружеството „Макс Ком“ 2007“ ЕООД, като по документи бил едноличен собственик на капитала и управител на това дружество, но на практика работил с един свой приятел и дейността се извършвала съвместно от двамата. За счетоводното обслужване на търговската дейност на дружеството ползвали услугите на счетоводна къща „Ивкони 1“, с управителя на която - И. И. - сключили договор за счетоводно обслужване. След 1 септември 2007 г. св. Д. спрял да осъществява дейност с това дружество и затова искал да го заличи, но по съвет на И. И. не предприел действия по заличаването му и се съгласил да остави при него в офиса на счетоводната къща „Ивкони 1“

цялата документация за дружеството заедно с печата. Като още при подписването на договора за счетоводното обслужване по предложение на И. И. св. Д. упълномощил свидетелите С. Х. и Х. Г. да го представляват пред НАП, банки и други държавни институции /пълномощно на л. 77 в т.1 от ДП/. Така на практика след 2007 г. св. Г. Д. не е развивал никаква дейност с учреденото от него дружество.

Св. Б. С. С. бил вписан като едноличен собственик и управител на „Трансгруп 2007“ ЕООД. Той обаче не е развивал никаква дейност чрез това дружество, като относно управлението и дейността на същото е предоставил пълномощно на св. Х. Г. /л. 266 в т.8 от ДП/.

През периода от 12.02.2008 г. до 28.03.2011 г. „Маком 2001“ ЕООД било счетоводно обслужвано от св. С. В. - служител на счетоводна фирма „СК-Лавейа“ ООД. В качеството си на управител на дружеството подсъдимият М.В. предавал всеки месец, както и в края на съответната календарна година всички необходими счетоводни документи в офиса на счетоводната къща. От своя страна св.С. В. осчетоводявала представяните ѝ от подсъдимия В. документи, въз основа на които тя изготвяла справките-декларации за ДДС, като в края на годината извършвала и годишното счетоводно приключване на дружеството. Представяните ѝ фактури във връзка с дейността на дружеството „Маком 2001“ ЕООД не били изготвяни в счетоводната къща „СК-Лавейа“ ООД. Св. В. не била наясно къде са изготвяни първичните счетоводни документи като фактури, касови бонове към тях, договори и други.

Подсъдимият М.В. носил в офиса на счетоводната къща фактурите относно дейността на представляваното от него дружество ведно с приложенията към тях в готов завършен вид - подписани и подпечатани. В. не извършвала проверка на истинността на представяните ѝ документи и на верността на отразяването в тях, а единствено ги описвала и пренасяла числата от фактурите върху документите, изискуеми от данъчните органи. След осчетоводяването и обработката на постъпващите първични счетоводни документи св.В. ги връщала обратно на подсъдимия М.В.. Св. В. изготвяла дневници за покупки по чл.124 от ЗДДС, справки - декларации (СД) по ЗДДС и годишни данъчни декларации (ГДД) по чл.92 от ЗКПО.

Подаването пред ТД на НАП - гр.София на СД по ЗДДС в съответствие с чл.125, ал.9 от ЗДДС, на дневниците за покупки по чл.124 от ЗДДС и на ГДД за дължим корпоративен данък по чл.92 от ЗКПО относно „Маком 2001“ ЕООД се извършвало от св.С. В. чрез електронен подпис. Свидетелката лично ги подавала по електронен път чрез e-mail: accounts@sofiacityhotel.com, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД. Подсъдимият М.В. в качеството си на управител на „Маком 2001“ ЕООД лично подписвал всички СД по ЗДДС, отчетните регистри и ГДД по чл.92 от ЗКПО за „Маком 2001“ ЕООД.

В периода 2008 г. – 2010 г. гореизброените дружества, контролирани от И. С. И., фактурирали множество фиктивни доставки на услуги към дружеството „Маком 2001“ ЕООД, управлявано и представлявано от подсъдимия, при което последният бил напълно наясно, че тези доставки са фиктивни и че издадените за тях фактури не отразяват реални стопански дейности и операции.

На 12.02.2008 г. св.С. В., упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител

на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно възложено ѝ от подсъдимия да върши това, с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД, подавала по електронен път пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка-декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22040932392/12.02.2008 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.01.2008 г. - 31.01.2008 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 5559.01 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 8959.01 лв. В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец януари 2008 г. били отразени доставки от „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД по следните фактури:

- № 0000000686/14.01.2008 г. с издател „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, с посочен предмет на доставката „информационно подсигуряване осигуряването на сигурност на трасето Бургас - Г. Искър“, с данъчна основа 8500,00 лв., ДДС 1700,00 лв. и обща стойност 10 200 лв.;
- № 0000000712/28.01.2008 г. с издател „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, с посочен предмет на доставката „информационно подсигуряване осигуряването на сигурност на трасето Пирдоп – Кулата“, с данъчна основа 8500,00 лв., ДДС 1700,00 лв. и обща стойност 10 200 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на СД и приложения дневник за покупки на управляваното от него дружество.

За начин на плащане на доставките по тези две фактури, издадени от „Юнайтед Тербъл 99“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД, е посочено „в брой“. Същевременно обаче няма данни за издадени фискални бонове за плащания по тези фактури /издадени от регистрирано в НАП фискално устройство на името на дружеството-издател/, доказващи реални разплащания по тях.

По горните фактури не е установено плащане и по банков път – било то чрез извършени преводи от банковите сметки на „Маком-2001“ ЕООД към банковите сметки на „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, било то чрез внасяне на каса по сметките на това дружество на фактурираните суми от наредител/вносител „Маком-2001“ ЕООД или подсъдимият М.В..

От заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л.л. 53-54/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД /в договора за СМР от 04.01.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД - представлявано от Е. З., като „изпълнител“, в приложените констативни протоколи, в процесните фактури и в оборотните ведомости, издадени от „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД/, не са положени от лицето Е. З., вписано като едноличен собственик на капитала и управител на „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В..

От извършените насрещни проверки от НАП било установено, че дружеството-доставчик „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД не е разполагало с кадрови, технически и технологичен потенциал за извършването на фактурираните доставки на услуги. В тази връзка следва да се отбележи, че от приложената справка от НАП - ТД на НАП София – офис „Център“ /на л. 35

в т.1 от въззивното дело/ и от справката от НАП /на л. 80 в т.7 и на л. 125 в т.10 от ДП/ се установява, че в процесния период от това дружества не е имало регистрирани трудови договори в НАП. В действителност на л.л. 154, 155, 158 и 159 в т. 8 от ДП са приложени граждански договори, сключени от „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД в качеството на „възложител“, с физическите лица С. С. Б., В. Б. В., Б. В. Б. и В. И. Б. в качеството на изпълнители, но всичките тези договори са с краен срок 31.12.2007 г., а фактурираните доставки са от месец януари 2008 г. При тези факти е очевидно, че през месец януари 2008 г. „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД не е имал необходими кадри /работници/, които обективно да извършат фактурираните през този месец доставки.

Освен това по същото време В. Б. В. и В. И. Б. например са имали регистрирани трудови договори и с друго дружество от посочената по горе група - с „ТрансГруп 2007“ ЕООД /видно от справка от НАП на л. 53 в т.7 от ДП/, като едновременно с това В. И. Б. е имал регистрирани трудови договори и с „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД и с „Карбон Файбър“ ЕООД /видно от справки от НАП на л. 47 и л. 100 в т.1 от въззивното дело/.

По повод издадените от „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД процесни фактури е представен и приложен по делото договор от 04.01.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД - представлявано от Е. З., като „изпълнител“, с предмет на договора „събиране и предаване на информация за интерес към товарите на влаковите композиции, превозващи суровини за СОФИЯ МЕД, СТИЛМЕТ, СТОМАНА ИНДЪСТРИ, ХАЛКОР и ХЕЛЕНИОС КАБЕЛС, като същото включва събиране и предаване на информация /за трасето/ по което се движи влака, както и /за/ площадките, на които се товари“ /л.137 в т.10 от ДП/. Възнаграждението по този договор е определено до 15 000 лв. без ДДС за всеки 15-дневен период и направление съгласно констативен протокол и издадена фактура. От предмета на така договорените доставки не става обаче ясно как същите ще се използват и на практика как са били използвани и как са били свързани с последващо извършвана от възложителя облагаема дейност.

Във връзка с изпълнението на цитирания договор и с издадените фактури са представени констативни протоколи /2 броя/ с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури. Съгласно съдържанието на протокола от 14.01.2008 г. извършената по договора работа по направлението Бургас-Карлово-гара Искър е качествена и отговаря на договора от 04.01.2008 г., за което на изпълнителя се дължи 10 200 лв. с ДДС, а съгласно съдържанието на протокола от 28.01.2008 г. извършената по договора работа по направлението Пирдоп-София-Благоевград- Кулата е качествена и отговаря на договора от 04.01.2008 г., за което на изпълнителя също се дължи 10 200 лв. с ДДС.

Констативните протоколи са еднотипни и в тях не е посочено какво точно е изпълнено и извършено като работа – в какво количество, от колко работници, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. В тази връзка в протоколите не е посочено и липсват съставени отчети относно броя на извършените посещения по описаните трасета и обекти; относно местата, на които е извършена работата и начинът, по който е била извършена. Липсва и информация

за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки. Не е ясен и начинът на формиране на себестойността на услугата, предмет на фактурираните доставки.

Съобразно тези факти въззивният съд счита, че посочените разходи по издадените от „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, фактури, описани в справка-декларация и в дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месец февруари 2008 г., не отразяват действителни /реално осъществени/ стопански дейности, тъй като са фактурирани неосъществени /фиктивни/ доставки към дружеството „Маком 2001“ ЕООД. Поради това отчетените въз основа на тези фактури счетоводни разходи не могат да обосноват приспадане на данъчен кредит, респективно същият се явява приспаднал неправомерно. Следователно поради това, че тези фактурирани доставки на практика не са били извършени /реално/ приспаднатият данъчен кредит под формата на данък добавена стойност в размер на 3400,00 лв. не се е следвал на управляваното от В. дружество „Маком 2001“ ЕООД.

На 12.04.2008 г. св.С. В., упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно възложено ѝ от подсъдимия да върши това, с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД, подала по електронен път пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка-декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22040938781/12.04.2008 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.03.2008 г.- 31.03.2008 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 4076,15 лева, вместо действителният размер на ДДС - 22 176,15 лева. В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец март 2008 г. били отразени доставки по следните фактури:

-фактура № *****/06.03.2008 г. с издател „Макс Ком 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката „подсигуряване осигуряването на сигурност на ж. п. трасето Бургас – София“, с данъчна основа 10000,00 лв., ДДС 2000,00 лв. и обща стойност на сделката 12 000 лв.;

-фактура № 0000000195/21.03.2008 г. с издател „Макс Ком 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката „подсигуряване осигуряването на сигурност на ж. п. трасето София – Кулата“, с данъчна основа 10000,00 лв., ДДС 2000,00 лв. и обща стойност на сделката 12 000 лв.;

- фактура №*****/05.03.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката „полагане бетон обект България“, с данъчна основа 17 500,00 лева, начислен данък ДДС 3 500,00 лева и обща стойност 21 000 лв.;

- фактура №0000000711 от 13.03.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект България“ с данъчна основа 22 500,00 лева, начислен данък ДДС 4 500,00 лв. и обща стойност 27 000 лв.;

- фактура № 0000000716 от 18.03.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане на канализация обект Младост“, с данъчна

основа 7 500,00 лева, начислен данък ДДС 1 500,00 лева и обща стойност 9 000 лв.;

- фактура № 0000000729 от 25.03.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане ел.кабели Алдомировска“, с данъчна основа 7 000,00 лева, начислен данък ДДС 1 400,00 лева и обща стойност 8 400 лв.;

- фактура № 0000000734 от 27.03.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане термоизолация на трасе Младост“, с данъчна основа 9 000,00 лева, начислен данък ДДС 1 800,00 лева и обща стойност 10 800 лв.;

- фактура № 0000000746 от 31.03.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „подпомагане изграждане на ВиК обект Младост“, с данъчна основа 7 000,00 лева, начислен данък ДДС 1 400,00 лева и обща стойност 8 400 лв.

При описанието на фактите относно подадената СД за данъчния период 01.03. – 31.03.2008 г. и в частност на неистинските документи /фактури/, използвани от В. при воденето на счетоводството и при представянето на информация пред НАП, градският съд фактически грешно е приел, че в този данъчен период подсъдимият е използвал фактурите с № 0000000225/09.04.2008 г.; № 0000000254/29.04.2008 г.; № 3000000002/08.05.2008 г.; № *****/19.05.2008 г. и № 0000000305/30.05.2008 г., всички с издател „Макс Ком 2007“ ЕООД. Тези фактури се отнасят за друг данъчен период и на практика доставките по тях не са декларирани с подадената на 12.04.2008 г. справка-декларация по чл. 125 от ЗДДС.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец март 2008 г.

За начин на плащане на доставките по двете фактури, издадени от „Макс Ком 2007“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД, е посочено „в брой“.

По предоставените данни от НАП „Макс Ком 2007“ ЕООД с ЕИК 175320727 не е имал регистрирано фискално устройство /съгласно заключението на ССЧЕ, прието във въззивното производство/. По делото не са приложени фискални бонове издадени от регистрирано в НАП фискално устройство на доставчика „Макс Ком 2007“ ЕООД, доказващи реални разплащания между двете дружества по процесните фактури, т.е. няма данни за извършени реални плащания по тези две фактури.

За начин на плащане на доставките по описаните по-горе фактури, издадени от „Трансгруп 2007“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД през месец март 2008 г., е посочено „в брой“.

По предоставена информация от НАП се установява, че в системата на НАП има данни за регистрирано фискално устройство от „Трансгруп 2007“ ЕООД - фискално устройство с индивидуален номер ED075778 с дата на издаване на свидетелство за одобрение 07.03.2007 г. По делото не са приложени обаче касови бонове, издадени от регистрираното в НАП фискално устройство, доказващи разплащания по цитираните в горните фактури. Т.е., няма данни за извършени реални плащания по процесните 6 броя фактури с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД.

По горните фактури не е установено плащане и по банков път – било то чрез извършени

преводи от банковите сметки на „Маком-2001“ ЕООД към банковите сметки на „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД, било то чрез внасяне на каса по сметките на тези дружества на фактурираните суми с наредител/вносител „Маком-2001“ ЕООД или подсъдимият М.В..

От заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л.55/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Макс Ком 2007“ ЕООД /върху договора за СМР от 01.03.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Макс Ком 2007“ ЕООД - представлявано от Г. Д., като „изпълнител“- на л. 156 в т.10 от ДП; върху приложените констативни протоколи и върху процесните фактури, издадени от „Макс Ком 2007“ ЕООД през месец март 2008 г./, не са положени от лицето Г. Р. Д., вписано като едноличен собственик на капитала и управител на „Макс Ком 2007“ ЕООД, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В.. От заключението на същата почеркова експертиза /по протокол № 144/08.10.2018 г., нахождаща се на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л.л. 57-58/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Трансгруп 2007“ ЕООД /върху договора за СМР от 01.03.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Трансгруп 2007“ ЕООД - представлявано от Б. С. С., като „изпълнител“ – на л. 191 в т.10 от ДП; върху приложените констативни протоколи и върху процесните фактури, издадени от „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец март 2008 г./, не са положени от лицето Б. С. С., вписано като едноличен собственик на капитала и управител на „Трансгруп 2007“ ЕООД, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В..

По повод издадените от „Макс Ком 2007“ ЕООД процесни фактури е представен и приложен по делото договор от 01.03.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Макс Ком 2007“ ЕООД - представлявано от Г. Д., като „изпълнител“, с предмет на договора „събиране и предаване на информация за интерес към товарите на влаковите композиции, превозващи суровини за СОФИЯ МЕД, СТИЛМЕТ, СТОМАНА ИНДЪСТРИ, ХАЛКОР и ХЕЛЕНИОС КАБЕЛС, като същото включва събиране и предаване на информация /за трасето/ по което се движи влака, както и /за/ площадките, на които се товари“ /л.156 в т.10 от ДП/. Възнаграждението по този договор е определено до 15 000 лв. без ДДС за всеки 15-дневен период и направление съгласно констативен протокол и издадена фактура. От предмета на така договорените доставки не става обаче ясно как същите ще се използват и на практика как са били използвани и как са били свързани с последващо извършвана от възложителя облагаема дейност.

Във връзка с изпълнението на цитирания договор и с издадените фактури са представени констативни протоколи /2 броя/ с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури през месец март 2008 г. Съгласно съдържанието на протокола от 06.03.2008 г. /л.158 в т.10 от ДП/ извършената по договора работа по направлението Бургас-Карлово-София е качествена и отговаря на договора от 01.03.2008 г., за което на изпълнителя се дължи 10 000 лв. с ДДС, а съгласно съдържанието на протокола от 21.03.2008 г. /л.160 в

т.10 от ДП/ извършената по договора работа по направлението София-Перник-Кулата е качествена и отговаря на договора от 01.03.2008 г., за което на изпълнителя също се дължи 10 000 лв. с ДДС.

Констативните протоколи са еднотипни и в тях не е посочено какво точно е изпълнено и извършено като работа – в какво количество, от колко работници, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. В тази връзка в протоколите не е посочено и липсват съставени отчети относно броя на извършените посещения по описаните трасета и обекти; относно местата, на които е извършена работата и начинът, по който е била извършена. Липсва и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки. Не е ясен и начинът на формиране на себестойността на услугата, предмет на фактурираните доставки.

По повод издадените от „Трансгруп 2007“ ЕООД процесни фактури е представен и приложен по делото договор от 01.03.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Трансгруп 2007“ ЕООД - представлявано от Б.С., като „изпълнител“, с предмет на договора „подсигуряване с общи работници дейността на възложителя“ /л.191 в т.10 от ДП/. От съдържанието на този договор не става ясно какъв точно е неговият предмет, какво точно следва да се изпълни от страна на изпълнителя, как трябва да се изпълни и кой ще го изпълнява. По договора не са определени и цени – няма посочени цени за вид и количество на извършена работа, нито единична цена за единица бройка на предоставени работници или други критерии, от които да е ясен начинът на формиране на цената. В договора е уговорено, че стойността на всяка задача ще се определя с констативен протокол или акт 19. Във връзка с изпълнението на цитирания договор и с издадените фактури са представени констативни протоколи /6 броя/ с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури, съгласно съдържанието на които изпълнителят е предоставил и извършил с общи работници различни видове СМР на различни обекти на възложителя на стойности, отговарящи на стойността на издадените фактури. Констативните протоколи са еднотипни и в тях не е посочено къде точно се намира съответният обект на възложителя и какво точно представлява, какво точно е изпълнено – в какво количество, от колко работници, респ. с колко точно работници е подсигурена дейността на възложителя, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. Затова не е ясно как точно е формирана стойността на услугата. Липсва и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Липсват и документи, удостоверяващи извършен инструктаж на работниците на съответните обекти, като липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки.

От извършените насрещни проверки от НАП било установено, че дружествата-доставчици „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД не са разполагали с кадрови, материален, технически и технологичен потенциал за извършването на фактурираните доставки на услуги. В тази връзка обстоятелството, че едно и също лице – например В. И. Б. - е имало регистрирани трудови договори с няколко дружества от посочената по горе група - с „ТрансГруп 2007“ ЕООД /видно от справка от НАП на л. 53 в т.7 от ДП/, с „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД и с „Карбон Файбър“ ЕООД /видно от справки от НАП на л. 47 и л. 100 в т.1 от въззивното дело/, както и граждански договор с „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД е напълно показателно, че трудовите договори на Трансгруп 2007“ ЕООД са фиктивни и единствено с цел да се демонстрира и покаже кадрова обезпеченост. В тази връзка насрещните проверки на доставчиците „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД не са установили тези дружества да са плащали на персонал вноски за ДОД и за фондовете на ДОО, ЗО, ГВРС и УПФ.

Съобразно така изложеното въззивният съд счита, че посочените разходи по всички издадени от „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец март 2008 г. фактури, описани в справката-декларация и в дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месец март 2008 г., не отразяват действителни /реално осъществени/ стопански дейности, тъй като са фактурирани неосъществени /фиктивни/ доставки към дружеството „Маком 2001“ ЕООД. Поради това отчетените въз основа на тези фактури счетоводни разходи не могат да обосноват приспадане на данъчен кредит, респективно същият е приспаднал неправомерно. Затова приспаднатият в този период данъчен кредит под формата на данък добавена стойност в размер на 18 100,00 лв. не се е следвал на управляваното от В. дружество „Маком 2001“ ЕООД. Респективно за този данъчен период ДДС за довносяне е бил в размер на 18 100 лв.

На 13.05.2008 г. св.С. В., упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно възложено ѝ от подсъдимия да върши това, с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД, подала по електронен път пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка-декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22040941867/13.05.2008 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.14.2008 г. - 30.04.2008 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 5713,17 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 15 713,17 лева. В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец април 2008 г. били отразени и доставки по следните фактури:

- фактура № 0000000225/09.04.2008 г. с издател „Макс Ком 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „подсигуряване осигуряването на сигурност на ж. п. трасето Бургас – Перник“, с данъчна основа 10000,00 лв., с начислен ДДС 2000,00 лв. и обща стойност 12 000 лв.;

- фактура № 0000000254/29.04.2008 г. с издател „Макс Ком 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „подсигуряване осигуряването на сигурност на ж. п. трасето

Камено – Перник“, с данъчна основа 10000,00 лв., начислен ДДС 2000,00 лв. и обща стойност 12 000 лв.;

-фактура № 00000000767/14.04.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект България“, с данъчна основа 15000,00 лв., начислен ДДС 3000,00 лв. и обща стойност 18 000 лв.;

-фактура № 00000000779/23.04.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „подпомагане полагане на мазилка Младост“, с данъчна основа 5000,00 лв., начислен ДДС 1000,00 лв. и обща стойност 6 000 лв.;

-фактура № 00000000793/29.04.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект България“, с данъчна основа 10000,00 лв., ДДС 2000,00 лв. и обща стойност 12 000 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец април 2008 г.

За начин на плащане на доставките по двете фактури, издадени от „Макс Ком 2007“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД, е посочено „в брой“.

По предоставените данни от НАП „Макс Ком 2007“ ЕООД с ЕИК 175320727 не е имал регистрирано фискално устройство /съгласно заключението на ССЧЕ, прието във въззивното производство/. По делото не са представени и приложени фискални бонове, издадени от регистрирано в НАП фискално устройство на доставчика „Макс Ком 2007“ ЕООД, доказващи реални разплащания между двете дружества по процесните фактури, т.е. няма данни за извършени реални плащания по тези две фактури.

За начин на плащане на доставките по описаните по-горе фактури, издадени от „Трансгруп 2007“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД през месец април 2008 г., е посочено „в брой“.

По предоставена информация от НАП се установява, че в системата на НАП има данни за регистрирано фискално устройство от „Трансгруп 2007“ ЕООД - фискално устройство с индивидуален номер ED075778 с дата на издаване на свидетелство за одобрение 07.03.2007 г. По делото не са приложени обаче касови бонове, издадени от регистрираното в НАП фискално устройство, доказващи разплащания по цитираните фактури. Т.е., няма данни за извършени реални плащания по процесните 3 броя фактури с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД.

По горните фактури не е установено плащане и по банков път – било то чрез извършени преводи от банковите сметки на „Маком-2001“ ЕООД към банковите сметки на „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД, било то чрез внасяне на каса по сметките на тези дружества на фактурираните суми с наредител/вносител „Маком-2001“ ЕООД или подсъдимият М.В..

От заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л. 55/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Макс Ком 2007“ ЕООД /върху договора за СМР от 01.03.2008 г. между „Маком

2001” ЕООД, като „възложител”, и „Макс Ком 2007“ ЕООД - представлявано от Г. Д., като „изпълнител” - на л. 156 в т.10 от ДП; върху приложените констативни протоколи и върху процесните фактури, издадени от „Макс Ком 2007“ ЕООД през месец април 2008 г./, не са положени от лицето Г. Р. Д., вписано като едноличен собственик на капитала и управител на „Макс Ком 2007“ ЕООД, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В.. От заключението на същата почеркова експертиза /по протокол № 144/08.10.2018 г., находяща се на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л.л. 57-58/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Трансгруп 2007“ ЕООД /върху договора за СМР от 01.03.2008 г. между „Маком 2001” ЕООД, като „възложител”, и „Трансгруп 2007“ ЕООД - представлявано от Б. С. С., като „изпълнител” – на л. 191 в т.10 от ДП; върху приложените констативни протоколи и върху процесните фактури, издадени от „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец април 2008 г./, не са положени от лицето Б. С. С., вписано като едноличен собственик на капитала и управител на „Трансгруп 2007“ ЕООД, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В..

Представеният и приложен по делото договор от 01.03.2008 г. между „Маком 2001” ЕООД, като „възложител”, и „Макс Ком 2007“ ЕООД - представлявано от Г. Д., като „изпълнител”, с предмет на договора „събиране и предаване на информация за интерес към товарите на влаковите композиции, превозващи суровини за СОФИЯ МЕД, СТИЛМЕТ, СТОМАНА ИНДЪСТРИ, ХАЛКОР и ХЕЛЕНИОС КАБЕЛС, като същото включва събиране и предаване на информация /за трасето/ по което се движи влака, както и /за/ площадките, на които се товари“ /л.156 в т.10 от ДП/ е относим и към издадените от „Макс Ком 2007“ ЕООД през месец април 2008 г. процесни фактури, поради което изложеното по горе за този договор в пълна сила важи и за доставките по тези фактури.

Във връзка с изпълнението на този договор и с издадените през месец април 2008 г. фактури са представени констативни протоколи /2 броя/ с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури през месец април 2008 г. Съгласно съдържанието на протокола от 09.04.2008 г. /л.162 в т.10 от ДП/ извършената по договора работа по направлението Бургас-Перник е качествена и отговаря на договора от 01.03.2008 г., за което на изпълнителя се дължи 10 000 лв. с ДДС, а съгласно съдържанието на протокола от 29.04.2008 г. /л.164 в т.10 от ДП/ извършената по договора работа по направлението Камено-Илиенци-Перник-Кулата е качествена и отговаря на договора от 01.03.2008 г., за което на изпълнителя също се дължи 10 000 лв. с ДДС.

И тези констативни протоколи са еднотипни /включително са еднотипни и с издадените през месец март 2008 г./ и в тях не е посочено какво точно е изпълнено и извършено като работа – в какво количество, от колко работници, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. И в тези протоколи не е посочено и липсват съставени отчети относно броя на извършените посещения по описаните трасета и обекти; относно местата, на които е извършена работата и начинът, по който е била извършена. Липсва и информация за трите

имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки. Не е ясен и начинът на формиране на себестойността на услугата, предмет на фактурираните доставки.

Представеният и приложен по делото договор от 01.03.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Трансгруп 2007“ ЕООД - представлявано от Б.С., като „изпълнител“, с предмет на договора „подсигуряване с общи работници дейността на възложителя“ /л.191 в т.10 от ДП/ е относим и към издадените от „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец април 2008 г. процесни фактури, поради което изложеното по горе за този договор в пълна сила важи и за доставките по тези фактури.

Във връзка с изпълнението на този договор и с така издадените фактури са представени констативни протоколи /3 броя/ с дати на издаване, съпадащи с датите на издадените фактури, съгласно съдържанието на които изпълнителят е предоставил и извършил с общи работници различни видове СМР на различни обекти на възложителя на стойности, отговарящи на стойността на издадените фактури. И тези констативни протоколи са еднотипни и в тях не е посочено къде точно се намира съответният обект на възложителя и какво точно представлява, какво точно е изпълнено – в какво количество, от колко работници, респ. с колко точно работници е подсигурена дейността на възложителя, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. Затова не е ясно как точно е формирана стойността на услугата. Липсва и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Липсват и документи, удостоверяващи извършен инструктаж на работниците на съответните обекти, като липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки.

От извършените насрещни проверки от НАП било установено, че дружествата-доставчици „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД не са разполагали с кадрови, материален, технически и технологичен потенциал за извършването на така фактурираните доставки на услуги през месец април, като в тази връзка важат изложените вече по горе съображения защо въззивният съд приема, че тези дружества не са имали необходимите кадри /работници/ за осъществяването на тези доставки.

Предвид така изложеното САС счита, че посочените разходи по всички издадени от „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец април 2008 г. фактури, описани в справката-декларация и в дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месец април 2008 г., не отразяват действителни /реално осъществени/ стопански дейности, тъй като са фактурирани неосъществени /фиктивни/ доставки към дружеството „Маком 2001“ ЕООД. Поради тази причина отчетените въз основа на тези фактури счетоводни разходи не могат да обосноват приспадане на данъчен кредит, респективно същият е приспаднал неправомерно.

Затова приспаднатият в този период данъчен кредит под формата на данък добавена стойност в размер на 10 00,00 лв. не се е следвал на управляваното от В. дружество „Маком 2001“ ЕООД. Респективно за този данъчен период ДДС за довносяне е бил в размер на 10 000 лв.

На 13.06.2008 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка-декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22040944849/13.06.2008 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.05.2008 г. - 31.05.2008 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 10 426,72 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 19 501,72 лева. В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец май 2008 г. били отразени и доставки по следните фактури:

-фактура № 3000000002/08.05.2008 г. с издател „Макс Ком 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „подсигуряване осигуряването на сигурност на ж. п. трасето Бургас – София“, с данъчна основа 10000,00 лв., начислен ДДС 2000,00 лв. и обща стойност 12 000 лв.;

-фактура №*****/19.05.2008 г. с издател „Макс Ком 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „подсигуряване осигуряването на сигурност на ж. п. трасето Варна – Перник“, с данъчна основа 10000,00 лв., начислен ДДС 2000,00 лв. и обща стойност 12 000 лв.;

-фактура № 0000000305/30.05.2008 г. с издател „Макс Ком 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „подсигуряване осигуряването на сигурност на ж. п. трасето София – Кулата“, с данъчна основа 10000,00 лв., начислен ДДС 2000,00 лв. и обща стойност 12 000 лв.;

-фактура № 0000000815/10.05.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане груба тераколова шпакловка комини и тераси обект Младост“, с данъчна основа 7167,00 лв., начислен ДДС 1435,20 лв. и обща стойност 8 602.20 лв.;

-фактура №0000000828/16.05.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „подпомагане полагане водопровод обект Младост“, с данъчна основа 5200,00 лв., начислен ДДС 1040,00 лв. и обща стойност 6 240 лв.;

-фактура №0000000840/26.05.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „ръчен изкоп Студентски град“, с данъчна основа 3000,00 лв., начислен ДДС 600,00 лв. и обща стойност 3 600 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец май 2008 г.

Като начин на плащане на доставките по трите фактури, издадени от „Макс Ком 2007“

ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД през месец май 2008 г., е посочено „в брой“.

По предоставените данни от НАП „Макс Ком 2007“ ЕООД с ЕИК 175320727 не е имал регистрирано фискално устройство /съгласно заключението на ССЧЕ, прието във въззивното производство/. По делото не са представени и приложени фискални бонове, издадени от регистрирано в НАП фискално устройство на доставчика „Макс Ком 2007“ ЕООД, доказващи реални разплащания между двете дружества по посочените фактури, т.е. няма данни за извършени реални плащания по тези три фактури.

За начин на плащане на доставките по описаните по-горе фактури, издадени от „Трансгруп 2007“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД през месец май 2008 г., е посочено „в брой“.

От предоставена информация от НАП се установява, че в системата на НАП има данни за регистрирано фискално устройство от „Трансгруп 2007“ ЕООД - фискално устройство с индивидуален номер ED075778 с дата на издаване на свидетелство за одобрение 07.03.2007 г. По делото не са приложени обаче касови бонове, издадени от регистрираното в НАП фискално устройство, доказващи разплащания по горните фактури. Т.е., няма данни за извършени реални плащания по цитираните 3 броя фактури с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД.

По горните фактури не е установено извършено плащане и по банков път – било то чрез извършени преводи от банковите сметки на „Маком-2001“ ЕООД към банковите сметки на „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД, било то чрез внасяне на каса по сметките на тези две дружества на фактурираните суми с наредител/вносител „Маком-2001“ ЕООД или подсъдимият М.В..

От заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л.л. 55-56/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Макс Ком 2007“ ЕООД /върху договора за СМР от 01.03.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Макс Ком 2007“ ЕООД - представлявано от Г. Д., като „изпълнител“- на л. 156 в т.10 от ДП; върху приложените констативни протоколи и върху процесните фактури, издадени от „Макс Ком 2007“ ЕООД през месец май 2008 г./, не са положени от лицето Г. Р. Д., вписано като едноличен собственик на капитала и управител на „Макс Ком 2007“ ЕООД, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В.. От заключението на същата почеркова експертиза /по протокол № 144/08.10.2018 г., находяща се на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л. 57, л.59/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Трансгруп 2007“ ЕООД /върху договора за СМР от 01.03.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Трансгруп 2007“ ЕООД - представлявано от Б. С. С., като „изпълнител“ – на л. 191 в т.10 от ДП; върху приложените констативни протоколи и върху процесните фактури, издадени от „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец май 2008 г./, не са положени от лицето Б. С. С., вписано като едноличен собственик на капитала и управител на „Трансгруп 2007“ ЕООД, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В..

Представеният и приложен по делото договор от 01.03.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Макс Ком 2007“ ЕООД - представлявано от Г. Д., като „изпълнител“, с предмет на договора „събиране и предаване на информация за интерес към товарите на влаковите композиции, превозващи суровини за СОФИЯ МЕД, СТИЛМЕТ, СТОМАНА ИНДЪСТРИ, ХАЛКОР и ХЕЛЕНИОС КАБЕЛС, като същото включва събиране и предаване на информация /за трасето/ по което се движи влака, както и /за/ площадките, на които се товари“ /л.156 в т.10 от ДП/ е относим и към издадените от „Макс Ком 2007“ ЕООД през месец май 2008 г. процесни фактури, поради което изложеното по горе за този договор в пълна сила важи и за доставките по тези фактури.

Във връзка с изпълнението на този договор и с издадените през месец май 2008 г. фактури са представени констативни протоколи /3 броя/ с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури през месец май 2008 г. Съгласно протоколът от 08.05.2008 г. /л.166 в т.10 от ДП/ извършената по договора работа по направлението Бургас-София е качествена и отговаря на договора от 01.03.2008 г., за което на изпълнителя се дължи 10 000 лв. с ДДС. Съгласно протоколът от 19.05.2008 г. /л.168 в т.10 от ДП/ извършената по договора работа по направлението Варна-Перник е качествена и отговаря на договора от 01.03.2008 г., за което на изпълнителя също се дължи 10 000 лв. с ДДС. Съгласно протоколът от 30.05.2008 г. /л.170 в т.10 от ДП/ извършената по договора работа по направлението София-Кулата е качествена и отговаря на договора от 01.03.2008 г., за което на изпълнителя също се дължи 10 000 лв. с ДДС.

И тези констативни протоколи са еднотипни /включително са еднотипни и с издадените през месец март и април 2008 г./ и в тях също не е посочено какво точно е изпълнено и извършено като работа – в какво количество, от колко работници, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. И в тези протоколи не е посочено и липсват съставени отчети относно броя на извършените посещения по описаните трасета и обекти; относно местата, на които е извършена работата и начинът, по който е била извършена. Липсва и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки. Не е ясен и начинът на формиране на себестойността на услугата, предмет на фактурираните доставки.

Представеният и приложен по делото договор от 01.03.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Трансгруп 2007“ ЕООД - представлявано от Б.С., като „изпълнител“, с предмет на договора „подсигуряване с общи работници дейността на възложителя“ /л.191 в т.10 от ДП/ е относим и към издадените от „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец май 2008 г. процесни фактури, поради което изложеното по горе за този договор в пълна сила важи и за доставките по тези фактури. Във връзка с изпълнението на посочения договор и с така издадените фактури са представени констативни протоколи /3 броя/ с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури, съгласно съдържанието на които изпълнителят е

предоставил и извършил с общи работници различни видове СМР на различни обекти на възложителя на стойности, отговарящи на стойността на издадените фактури.

Констативните протоколи са еднотипни и в тях също не е посочено къде точно се намира съответният обект на възложителя и какво точно представлява, какво точно е изпълнено – в какво количество, от колко работници, респ. с колко точно работници е подсигурана дейността на възложителя, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. Затова не е ясно как точно е формирана стойността на услугата. Липсва и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Липсват и документи, удостоверяващи извършен инструктаж на работниците на съответните обекти, като липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки.

От извършените насрещни проверки от НАП било установено, че дружествата-доставчици „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД не са разполагали с кадрови, материален, технически и технологичен потенциал за извършването на така фактурираните доставки на услуги през месец май 2008 г., като в тази връзка важат изложените вече по горе съображения защо въззивният съд приема, че тези дружества не са имали необходимите кадри /работници/ за осъществяването на тези доставки.

Предвид така изложеното САС счита, че посочените разходи по всички издадени от „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец май 2008 г. фактури, описани в справката-декларация и в дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месец май 2008 г., не отразяват действителни /реално осъществени/ стопански дейности, тъй като са фактурирани неосъществени /фиктивни/ доставки към дружеството „Маком 2001“ ЕООД. Поради тази причина отчетените въз основа на тези фактури счетоводни разходи не могат да обосноват приспадане на данъчен кредит, респективно същият е приспаднал неправомерно. Затова приспаднатият в този период данъчен кредит под формата на данък добавена стойност в размер на 9075,20 лв. не се е следвал на управляваното от В. дружество „Маком 2001“ ЕООД. Респективно за този данъчен период ДДС за довносяне е бил в размер на 9075,20 лв.

На 10.07.2008 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка-декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22040947215/10.07.2008 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.06.2008 г. - 30.06.2008 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 3129,78 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 11 925,78 лева. В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец юни 2008 г. били отразени и доставки по следните фактури:

-фактура № 0000000864/05.06.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „почистване на сграда бул.България-ръчно“, с данъчна основа 10000,00 лв., начислен ДДС 2000,00 лв. и обща стойност 12 000 лв.;

-фактура № 0000000867/09.06.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „зидане на тухли“, с данъчна основа 12480,00 лв., начислен ДДС 2496,00 лв. и обща стойност 14 976.00 лв.;

-фактура № 0000000880/18.06.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане на кабели обект Младост“, с данъчна основа 6500,00 лв., начислен ДДС 1300,00 лв. и обща стойност 7 800 лв.;

-фактура № 0000000894/27.06.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „подпомагане изграждане на водопровод под кота 0.00 - обект Младост“, с данъчна основа 7500,00 лв., начислен ДДС 1500,00 лв. и обща стойност 9 000 лв.;

-фактура № 0000000902/30.06.2008 г. с издател „Трансгруп 2007“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „разтоварване и качване по етажи на тухли обект бул.България“, с данъчна основа 7500,00 лв., начислен ДДС 1500,00 лв. и обща стойност 9 000 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец юни 2008 г.

Като начин на плащане на доставките по така издадените от „Трансгруп 2007“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД фактури през месец юни 2008 г. е посочено „в брой“.

В системата на НАП има данни за регистрирано фискално устройство от „Трансгруп 2007“ ЕООД - фискално устройство с индивидуален номер ED075778 с дата на издаване на свидетелство за одобрение 07.03.2007 г. По делото не са приложени обаче касови бонове, издадени от регистрираното в НАП фискално устройство, доказващи разплащания по горните фактури. Т.е., няма данни за извършени реални плащания и по цитираните 5 броя фактури, издадени от „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец юни 2008 г.

По горните фактури не е установено извършено плащане и по банков път – било то чрез извършени преводи от банковите сметки на „Маком-2001“ ЕООД към банковите сметки на „Трансгруп 2007“ ЕООД, било то чрез внасяне на каса по сметките на това дружество на фактурираните суми с посочен наредител/вносител „Маком-2001“ ЕООД или подсъдимият М.В..

От заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л. 57, л. 59 и л. 60/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Трансгруп 2007“ ЕООД /върху договора за СМР от 01.03.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Трансгруп 2007“ ЕООД - представлявано от Б. С. С., като „изпълнител“ – на л. 191 в т.10 от ДП; върху приложените констативни протоколи и върху процесните фактури, издадени от „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец юни 2008 г./, не са положени от лицето Б. С. С., вписано като едноличен собственик на капитала и управител на „Трансгруп 2007“ ЕООД, както и че подписите за

„възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В..

Представеният и приложен по делото договор от 01.03.2008 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Трансгруп 2007“ ЕООД - представлявано от Б.С., като „изпълнител“, с предмет на договора „подсигуряване с общи работници дейността на възложителя“ /л.191 в т.10 от ДП/ е относим и към издадените от „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец юни 2008 г. процесни фактури, поради което изложеното по горе за този договор в пълна сила важи и за доставките по тези фактури. Във връзка с изпълнението на този договор и с така издадените фактури са представени констативни протоколи /5 броя/ с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури, съгласно съдържанието на които изпълнителят е предоставил и извършил с общи работници различни видове СМР на различни обекти на възложителя на стойности, отговарящи на стойността на издадените фактури.

Констативните протоколи са еднотипни и в тях също не е посочено къде точно се намира съответният обект на възложителя и какво точно представлява, какво точно е изпълнено – в какво количество, от колко работници, респ. с колко точно работници е подсигурена дейността на възложителя, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. Затова не е ясно как точно е формирана стойността на услугата. Липсва и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Липсват и документи, удостоверяващи извършен инструктаж на работниците на съответните обекти, като липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки.

От извършените насрещни проверки от НАП било установено, че дружеството-доставчик „Трансгруп 2007“ ЕООД не е разполагало с кадрови, материален, технически и технологичен потенциал за извършването на така фактурираните доставки на услуги през месец юни 2008 г., като в тази връзка важат изложените вече по горе съображения защо въззивният съд приема, че тези дружества не са имали необходимите кадри /работници/ за осъществяването на тези доставки. Към тях следва да се допълни, че видно от приложената справка от НАП за регистрираните трудови договори на „Трансгруп 2007“ ЕООД /л.л. 53-55 в т.7 от ДП/ по-голямата част от трудовите договори са били прекратени на 01.06.2008 г. и преди тази дата, поради което обективно невъзможно се явява осъществяването на значителния обем фактурирани ръчно извършвани дейности с малкото останали на брой лица, чиито трудови договори не са били прекратени към 01.06.2008 г.

Предвид така изложеното въззивният съд счита, че посочените разходи по всички издадени от „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец юни 2008 г. фактури, описани в справката-декларация и в дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месец юни 2008 г., не отразяват действителни /реално осъществени/ стопански дейности, тъй като са фактурирани неосъществени /фиктивни/ доставки към дружеството „Маком 2001“ ЕООД. Поради тази причина отчетените въз основа на тези фактури счетоводни разходи не могат да обосноват приспадане на данъчен кредит, респективно същият е приспаданат неправомерно. Затова

припаднатият в този период данъчен кредит под формата на данък добавена стойност в размер на 8796 лв. не се е следвал на управляваното от В. дружество „Маком 2001“ ЕООД. Респективно за този данъчен период ДДС за довносяне е бил в размер на 8796 лв.

На 12.02.2009 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 2202947679/12.02.2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.01.2009 г. - 31.01.2009 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 3899,55 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 31 899,55 лева. В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец януари 2009 г. била отразена и доставка по фактура № 0000000039/12.01.2009 г. с издател „Терес Адвертайзинг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „реклама по БиТиВи съгласно договор“, с данъчна основа 140 000.00 лв., начислен ДДС 28 000.00 лв. и обща стойност 168 000 лв.

В том 12 на л.53 от ДП са приложени 3 броя касови бонове за извършени плащания по тази фактура, както следва:

- касов бон №0264/12.1.2009 г. на стойност 56 000,00 лева,
- касов бон №0268/13.1.2009 г. на стойност 56 000,00 лева,
- касов бон №0271/14.1.2009 г. на стойност 56 000,00 лева.

От извършена проверка по партидата на „Терес Адвертайзинг“ ЕООД в НАП е установено, че това дружество е включило в дневника си за продажби по ЗДДС за м.01.2009 г. посочената фактура.

От предоставената от НАП информация се установява също, че за периода от м.07.2007 г. до м.12.2010 г. в системата на НАП няма данни за регистрирани или с прекратена регистрация касови апарати /ЕКАФП/ на „Терес Адвертайзинг“ ЕООД с ЕИК 200312660, като поради липсата на регистрирано фискално устройство от „Терес Адвертайзинг“ ЕООД в НАП не се установяват извършени реални плащания от „Маком 2001“ ЕООД по процесната фактура с издател „Терес Адвертайзинг“ ЕООД /съгласно приетото във въззивното производство заключение на ССЧЕ – л. 395 в т.1 от въззивното дело/.

В представения от „Болкан Нюз Корпорешън“ ЕАД сертификат за излъчване на реклама по БТВ № 559 от 10.03.2009 г. като рекламен агент е посочено дружеството Bulgarian Properties Company, а доставчикът на услугата съгласно сключения договор и издадената фактура е „Терес Адвертайзинг“ ЕООД. Т.е., реалният изпълнител на рекламата се различава от доставчика по договора и фактурата. Освен това представеният от „Болкан Нюз Корпорешън“ ЕАД сертификат за излъчване на реклама по БТВ № 559 от 10.03.2009 г. не съответства на представеното възлагателно писмо от 12.01.2009 г. /на л. 58 в т.12 от ДП/ относно рекламния агент, на който е възложено да извърши рекламата – в сертификата като рекламен агент е посочено дружеството Bulgarian Properties Company, а във възлагателното

писмо като първи по ред рекламен агент, на който е възложено да закупува и преговаря за излъчване на телевизионна реклама в програмата на БТВ, е посочено „Терес Адвъртайзинг“ ЕООД, а като втори по ред рекламен агент, на който е възложено да закупува и преговаря за излъчване на телевизионна реклама в програмата на БТВ, е посочено „Пиеро МА97“ АД.

От представения от „Болкан Нюз Корпорейшън“ ЕАД сертификат за излъчване на реклама по БТВ № 559 от 10.03.2009 г. е видно също, че периодът на излъчване на процесните рекламни клипове е 21-28.02 2009 г., като този период се различава от периода, определен съгласно подписаният и приложен по делото /л. 57 в т.12 от ДП/ TV MEDIA PROPOSAL – BTV – от 15 до 28 февруари 2009 г.

Фактура № 0000000039/12.01.2009 г. е била издадена предварително - преди опасаната в нея доставка да е била осъществена, поради което на практика представлява фактуриран аванс. Т.е., към момента на издаване на тази фактура е нямало настъпило данъчно събитие и не е съществувало основание за издаването ѝ с описаните в нея стойности.

От приложеното на лист 97 в том 1 от въззивното дело писмо от НАП се установява, че в дневниците за продажби по ЗДДС на „Медикон Консулт“ АД с ЕИК 131393474 /с предишно наименование „Пиеро 97 МА“ АД/ за месеците януари и февруари 2009 г. няма отразени фактури по извършени доставки (продажби) към „Терес Адвъртаизинг“ ЕООД.

От протокол на НАП /л.29 – 33 в том 12 от ДП/ се установява, че по данни от системата на НАП в дневниците на покупки по ЗДДС на „Терес Адвъртайзинг“ ЕООД няма деклариращи фактури за покупки с доставчик „Пиеро 97 МА“ АД, респ. не се установява ползван данъчен кредит от „Терес Адвъртайзинг“ ЕООД по фактури, издадени от „Пиеро 97 МА“ АД. Т.е., по постъпилата от НАП информация няма деклариращи продажби от „Пиеро 97 МА“ АД с получател „Терес Адвъртайзинг“ ЕООД, респ. няма деклариращи покупки от „Терес Адвъртайзинг“ ЕООД с доставчик „Пиеро 97 МА“ АД.

От приобщените по делото писмо от „БТВ Медиа Груп“ ЕАД и сертификат за излъчване на реклама по БТВ /на л. 191-192 в том 1 от въззив. дело/ се установява, че дружеството „Маком“ /“Маком 2001“ ЕООД/ е заявявало кампании за излъчване на рекламни клипове посредством рекламна и медия агенция – Рiерo 97 МА, като периодът на кампанията е бил 21.02.2009 г. – 28.02.2009 г., общият брой на излъчените рекламни клипове е бил 27 /от които 9 броя са били бонус/ с продължителност на всеки от тях по 5 секунди, а посочената в сертификата брутна сума е възлизала на 720.00 /лв./. От приложените по делото сертификати за излъчване на реклама по БТВ за други рекламодатели и други рекламни агенти, издадени от „Болкан Нюз Корпорейшън“ ЕАД на 11.11.2009 г. /находящи се на л.л. 60, 61, 62, 63 и 64 в том 12 от ДП/, се установява, че през месец октомври 2009 г. цената на един брой излъчване на рекламен материал с продължителност 5 секунди във вечерната програма на БТВ е била 40 лв. – в този смисъл съгласно сертификата на л. 60 в т.12 от ДП за 36 броя рекламни клипа по 5 секунди е вписана брутна сума 1 440 лв.; съгласно сертификата на л. 61 в т.12 от ДП за 6 броя рекламни клипа по 5 секунди е вписана брутна сума 240 лв.; съгласно сертификата на л. 62 в т.12 от ДП за 9 броя рекламни клипа по 5 секунди е вписана брутна сума 360 лв.; съгласно сертификата на л. 63 в т.12 от ДП за 4 броя рекламни клипа по 5 секунди е вписана

брутна сума 160 лв.; съгласно сертификата на л. 64 в т.12 от ДП за 15 броя рекламни клипа по 5 секунди е вписана брутна сума 600 лв. При анализа на тези данни се налага несъмненият извод, че реалната стойност на фактурираните от „Терес Адвъртайзинг“ ЕООД рекламни материали с продължителност всеки от тях по 5 секунди във вечерната програма на БТВ е била общо 720 лева, колкото е посочена и в приложения във въззивното дело сертификат. Същевременно обаче „Маком 2001“ ЕООД е получило фактура от „Терес Адвъртайзинг“ ЕООД за доставката на тези рекламни материали – 18 броя излъчвания на рекламни клипове с продължителност на всеки от тях по 5 секунди – с данъчна основа 140 000 лв. и начислен ДДС 28 000 лв. и при цена за 1 брой излъчване на рекламен материал 7777.77 лв., която се явява над 190 пъти по-висока от реалната пазарна цена на фактурираната услуга за 1 брой излъчване в същата телевизия, в същия часови пояс и със същата продължителност.

Освен това от заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП и в частност л.л. 76-77/ се установява, че подписът в договора от 12.01.2009 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като възложител, и „Терес Адвартайзинг“ ЕООД, като изпълнител, с предмет излъчване в програмата на БТВ на аудио-визуални произведения – рекламни материали, не е бил положен от управителя на дружеството-изпълнител С. Б. М., както и че подписът за „съставител“ във Фактура № 0000000039/12.01.2009 г. също не е положен от С. Б. М., както и че подписът за „възложител“ върху договора е бил положен от подсъдимия М.В..

Гореизложените факти и обстоятелства относно обсъжданата доставка от „Терес Адвартайзинг“ ЕООД налагат извода, че така фактурираната доставка на реклама на практика не е била извършена реално /явява се фиктивна/, поради което приспаднатият в този период данъчен кредит под формата на данък добавена стойност в размер на 28 000 лв. не се е следвал на управляваното от В. дружество „Маком 2001“ ЕООД. Респективно за този данъчен период е останал ДДС за довносяне в размер на 28 000 лв.

На 12.06.2009 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка-декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 220309579975/12.06.2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.05.2009 г. - 31.05.2009 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 563,43 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 26 463,43 лева. В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец май 2009 г. били отразени /включени/ и доставки по следните фактури:

-фактура № 6000000008/21.05.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „почистване етаж 1 и 2 и изхвърляне на контейнери със строителни отпадъци“, с данъчна основа 4900,00 лв., начислен ДДС 980,00 лв. и обща стойност на доставката 5 880 лв.;

-фактура № 4000000006/21.05.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „СМР“, с данъчна основа 32500,00 лв., начислен ДДС 6500,00 лв. и обща стойност на доставката 39 000 лв.;

-фактура № 6000000013/25.05.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „почистване етаж 3 и 4 и изхвърляне на контейнери със строителни отпадъци“, с данъчна основа 4900,00 лв., начислен ДДС 980,00 лв. и обща стойност на доставката 5 880 лв.;

-фактура № *****/26.05.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „почистване етаж 5 и 6 и изхвърляне на контейнери със строителни отпадъци“, с данъчна основа 4900,00 лв., начислен ДДС 980,00 лв. и обща стойност на доставката 5 880 лв.;

-фактура № 4000000019/26.05.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „СМР“, с данъчна основа 35000,00 лв., начислен ДДС 7000,00 лв. и обща стойност на доставката 42 000 лв.;

-фактура № 6000000023/28.05.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „почистване етаж 7 и 8 и изхвърляне на контейнери със строителни отпадъци“, с данъчна основа 4900,00 лв., начислен ДДС 980,00 лв. и обща стойност на доставката 5 880 лв.;

-фактура № 0000000099/30.05.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „почистване на покрив и изхвърляне на контейнери със строителни отпадъци“, с данъчна основа 4900,00 лв., начислен ДДС 980,00 лв. и обща стойност на доставката 5 880 лв.;

-фактура № *****/30.05.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „СМР“, с данъчна основа 37500,00 лв., начислен ДДС 7500,00 лв. и обща стойност на доставката 45 000 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец май 2009 г.

Като начин на плащане на доставките по така издадените от „Карбон Файбър“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД фактури през месец май 2009 г. е посочено „в брой“.

Съгласно предоставените от НАП данни „Карбон Файбър“ ЕООД с ЕИК 175354156 има регистрирано фискално устройство модел DAISY MICRO със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г. с инд. № на ФУ DY236537, като това дружество има и едно дерегистрирано фискално устройство модел DAISY MICRO със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г. с инд. № на ФУ DY234558.

По гореописаните фактури, издадени от „Карбон Файбър“ ЕООД през м. май 2009 г., не са приложени фискални касови бонове от регистрираното в НАП фискално устройство, доказващи разплащания по горните фактури. Т.е., няма данни за извършени реални плащания по описаните 8 броя фактури.

По горните фактури не е установено извършено плащане и по банков път – било то чрез извършени преводи от банковите сметки на „Маком-2001“ ЕООД към банковите сметки на „Карбон Файбър“ ЕООД, било то чрез внасяне на каса по сметките на това дружество на фактурираните суми с посочен наредител/вносител „Маком-2001“ ЕООД или подсъдимият М.В..

От заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л.л. 61-63/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Карбон Файбър“ ЕООД /в договора за СМР от 01.05.2009 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Карбон Файбър“ ЕООД - представлявано от В. И., като „изпълнител“, в приложените констативни протоколи и в процесните фактури, издадени от „Карбон Файбър“ ЕООД през месец май 2009 г./, не са положени от лицето В. Е. И., вписано като управител на това дружество, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В..

По повод издадените от „Карбон Файбър“ ЕООД през месец май 2009 фактури е представен и приложен по делото договор от 01.05.2009 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Карбон Файбър“ ЕООД - представлявано от В. Е. И., като „изпълнител“, с предмет на договора „подсигуряване с общи работници дейността на възложителя“ /л.12 в т.13 от ДП/. От съдържанието на този договор не става ясно какъв точно е неговият предмет, какво точно следва да се изпълни от страна на изпълнителя, как трябва да се изпълни и кой ще го изпълнява. По договора няма и определени цени – няма посочени цени за вид и количество на извършена работа, нито единична цена за бройка на предоставени работници или други критерии, от които да е ясен начинът на формиране на цената. В този договор е уговорено, че стойността на всяка задача ще се определя с констативен протокол. Във връзка с изпълнението на цитирания договор и с издадените през месец май 2009 г. фактури са представени констативни протоколи с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури, съгласно съдържанието на които изпълнителят е предоставил и извършил с общи работници различни видове СМР на различни обекти на възложителя на стойности, отговарящи на стойността на издадените фактури. Констативните протоколи са еднотипни и в тях не е посочено къде точно се намира съответният обект на възложителя и какво представлява, какво точно е изпълнено – в какво количество, от колко работници, респ. с колко точно работници е подсигурена дейността на възложителя, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. Затова не е ясно как точно е формирана стойността на услугата. Липсва и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите, като липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки. Липсват и данни на работниците да са били провеждани инструктажи /за безопасност на труда/ на съответните обекти.

От извършените от НАП насрещни проверки се установява, че „Карбон Файбър“ ЕООД не е

разполагало с търговски обекти, машини, оборудване, транспортни средства, кадрови потенциал /работници/ и други материални ресурси, които са били необходими за извършването на фактурираните доставки, като по-долу ще бъдат изложени допълнителни съображения в тази насока.

Предвид така изложеното въззивният съд счита, че посочените разходи по всички издадени от „Карбон Файбър“ ЕООД през месец май 2009 г. фактури, описани в справката-декларация и в дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месец май 2009 г., не отразяват действителни /реално осъществени/ стопански дейности, тъй като са фактурирани неосъществени /фиктивни/ доставки към дружеството „Маком 2001“ ЕООД. Поради тази причина отчетените въз основа на тези фактури счетоводни разходи не могат да обосноват приспадане на данъчен кредит, респективно същият е приспаднал неправомерно. Затова приспаднатият в този период данъчен кредит под формата на данък добавена стойност в размер на 25 900 лв. не се е следвал на управляваното от В. дружество „Маком 2001“ ЕООД. Респективно за този данъчен период е останал ДДС за довносяне в размер на 25 900,00 лв.

На 13.07.2009 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№220300960357/13.07.2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.06.2009 г. - 30.06.2009 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 490,15 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 43 740,15 лева. В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец юни 2009 г. били отразени /включени/ и доставки по следните фактури:

-фактура № 6000000029/01.06.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „изкоп ръчен“, с данъчна основа 11250,00 лв., начислен ДДС 2250,00 лв. и обща стойност 13 500 лв.;

-фактура № 6000000041/08.06.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „разбиване и почистване фундамент кран 30 м3“, с данъчна основа 5000,00 лв., начислен ДДС 1000,00 лв. и обща стойност 6 000 лв.;

-фактура № 6000000051/10.06.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „подпомагане изграждане на ел.инсталация м.май с общи работници“, с данъчна основа 10000,00 лв., начислен ДДС 2000,00 лв. и обща стойност 12 000 лв.;

-фактура № 6000000054/12.06.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „почистване на строителни отпадъци бл. Б“, с данъчна основа 15000,00 лв., ДДС 3000,00 лв. и обща стойност 18 000 лв.;

-фактура № 6000000061/16.06.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „подреджане и натоварване за извозване на кофраж и инвентар от

бл. А и бл. Б“, с данъчна основа 12500,00 лв., начислен ДДС 2500,00 лв. и обща стойност 15 000 лв.;

-фактура № *****/19.06.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „подреждане и натоварване за извозване на кофраж и инвентар от бл. А и бл. Б“, с данъчна основа 12500,00 лв., начислен ДДС 2500,00 лв. и обща стойност 15 000 лв.;

-фактура № 6000000073/24.06.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „СМР обект Енерджи Груп 2003“, с данъчна основа 75000,00 лв., начислен ДДС 15000,00 лв. и обща стойност 90 000 лв.;

-фактура № 0000000158/30.06.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „СМР обект Енерджи Груп 2003“, с данъчна основа 75000,00 лв., начислен ДДС 15000,00 лв. и обща стойност 90 000 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец юни 2009 г.

В така издадените през месец юни 2009 г. фактури от „Карбон Файбър“ ЕООД на „Маком 2001“ ЕООД като начин на плащане е посочено „с платежно нареждане“. От заключението на приетата във въззивното производство ССЧЕ /на хартиен носител, находящ се на л.л. 595-602 в т.1 от въззивното дело/ се установява, че по така посочените фактури няма извършени плащания - наредени преводи - от „Маком 2001“ ЕООД към „Карбон Файбър“ ЕООД, т.е., че от страна на „Маком 2001“ ЕООД няма извършени плащания по банков път към „Карбон Файбър“ ЕООД по тези фактури с отбелязан начин на плащане „платежно нареждане“.

Отделно от това цитираната ССЧЕ /назначена и прието във въззивното производство/ е констатирала, че в т.13 на ДП към всяка от посочените по-горе фактури с отбелязан начин на плащане „платежно нареждане“ има приложени копия на разпечатки на дневен финансов отчет, като във всеки отчет фигурират платени суми в брой, съвпадащи по размер със сумата по съответната фактура, с изключение на последната фактура с номер 158/30.06.2009 г., за която са приложени три броя дневни касови отчети (л.61 – 63 в том 13 от ДП). Констатирала е също, че приложените дневни касови отчети към описаните фактури с начин на плащане „платежно нареждане“ са от месец юли 2010 г., т.е. че са издадени повече от една година след датите на издаване на самите фактури. Така, поради обстоятелствата, че дневните отчети са издадени повече от една година след датите на издаване на фактурите и че има единствено съвпадение по размер на отразените плащания по дневните отчети със сумите по фактурите, но няма доказателства, че точно тези плащания се отнасят за процесните фактури, ССЧЕ е приела, че по издадените от „Карбон Файбър“ ЕООД фактури с начин на плащане „платежно нареждане“ въобще няма извършени плащания от страна на „Маком 2001“ ЕООД.

От заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л.л. 63-64/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Карбон Файбър“ ЕООД /в договора за СМР от 01.05.2009 г. между

„Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Карбон Файбър“ ЕООД - представлявано от В. И., като „изпълнител“, в приложените констативни протоколи и в процесните фактури, издадени от „Карбон Файбър“ ЕООД през месец юни 2009 г./, не са положени от лицето В. Е. И., вписано като управител на това дружество, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В..

Представеният и приложен по делото договор от 01.05.2009 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Карбон Файбър“ ЕООД - представлявано от В. Е. И., като „изпълнител“, с предмет на договора „подсигуряване с общи работници дейността на възложителя“ /л.12 в т.13 от ДП/ е относим и към издадените от „Карбон Файбър“ ЕООД през месец юни 2009 г. фактури, поради което изложеното по горе за този договор в пълна сила важи и за доставките по тези фактури.

Във връзка с изпълнението на цитирания договор и с издадените през месец юни 2009 г. фактури са представени констативни протоколи с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури, съгласно съдържанието на които изпълнителят е предоставил и извършил с общи работници различни видове СМР на различни обекти на възложителя на стойности, отговарящи на стойността на издадените фактури. Констативните протоколи са еднотипни и в тях не е посочено къде точно се намира съответният обект на възложителя и какво представлява, какво точно е изпълнено – в какво количество, от колко работници, респ. с колко точно работници е подсигурана дейността на възложителя, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. Затова не е ясно как точно е формирана стойността на услугата. Липсва и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите, като липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки.

От извършените от НАП насрещни проверки е установено, че „Карбон Файбър“ ЕООД не е разполагало с търговски обекти, машини, оборудване, транспортни средства, кадрови потенциал /работници/ и други материални ресурси, които са били необходими за извършването на фактурираните през месец юни 2009 г. доставки, като в тази връзка са напълно важими изложените по-долу допълнителни съображения.

При всички тези факти и обстоятелства въззивният съд счита, че посочените разходи по всички издадени от „Карбон Файбър“ ЕООД през месец юни 2009 г. фактури, описани в справката-декларация и в дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месец юни 2009 г., не отразяват действителни /реално осъществени/ стопански дейности, тъй като са фактурирани неосъществени /фиктивни/ доставки към дружеството „Маком 2001“ ЕООД. Поради тази причина отчетените въз основа на тези фактури счетоводни разходи не могат да обосноват приспадане на данъчен кредит, респективно същият е приспаднал неправомерно. Затова приспаднатият в този период данъчен кредит под формата на данък добавена стойност в размер на 43 250 лв. не се е следвал на управляваното от В. дружество „Маком 2001“ ЕООД. Респективно за този данъчен период е останал ДДС за довносяне в размер на

43 250,00 лв.

На 12.09.2009 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№22030965467/12.09.2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.08.2009 г. - 31.08.2009 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 2 424,63 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 7 874,63 лева. В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец август 2009 г. били отразени /включени/ и доставки по следните фактури:

-фактура № 0000000155/28.08.2009 г. с издател „Топ Адвертайзинг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „осигуряване на работна ръка за СМР“, с данъчна основа 22 500,00 лв., начислен ДДС 4 500,00 лв. и обща стойност 27 000 лв.;

- фактура № 0000000157/29.08.2009 г. с издател „Топ Адвертайзинг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „осигуряване и разпространение на рекламни материали“, с данъчна основа 4 750,00 лв., начислен ДДС 950,00 лв. и обща стойност 5 700 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец август 2009 г.

Като начин на плащане по така описаните фактури, издадени от „Топ Адвертайзинг“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД, е посочено „в брой“.

Във връзка с фактура № 0000000155/28.08.2009 г. по делото е приложен договор от 01.08.2009 г., сключен между „Маком-2001“ ЕООД, като възложител, и „Топ Адвертайзинг“ ЕООД, като „изпълнител“, с предмет на договора „подсигуряване с общи работници дейността на възложителя“. От съдържанието на този договор не става обаче ясно какъв точно е предметът му и какво точно е следвало да се изпълни от страна на „Топ Адвертайзинг“ ЕООД, нито пък става ясно кой и как ще изпълни така договорената престация. Освен това в договора няма определена цена, като няма посочени и конкретни единични цени за вид и количество на извършената работа, нито единична цена за броя предоставени работници, нито пък други някакви критерии, от които да е ясен начинът на формиране на цената. Във връзка с горната фактура е представен и приложен и 1 брой констативен протокол от 28.08.2009 г., в който е посочено, че на основание цитирания договор от 01.08.2009 г. изпълнителят е предоставил и извършил с общи работници изкоп около укрепване по обекти на възложителя за 22 500 лв. без ДДС. В този протокол, удостоверяващ изпълнението на фактурираната доставка, липсва информация за количествено-стойностното изражение на извършените дейности и кой ги и извършил - броя работниците, респ. с колко точно работници е подсигурена дейността на възложителя, като към протоколите липсват количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. Затова не е ясно как точно е формирана стойността на

услугата. Липсват документи и информация за лицата /три имена и ЕГН/, извършили услугата, предмет на доставката; липсват данни да са съществували книги за инструктаж на работниците на обектите и те да са били инструктирани.

Във връзка с фактура № 0000000157/29.08.2009 г. по делото е приложен договор от 29.08.2009 г., сключен между „Маком-2001“ ЕООД, като възложител, и „Топ Адвертайзинг“ ЕООД, като „изпълнител“, с предмет на договора „осигуряване и разпространяване на рекламни дипляни 7/10 см. черно-бели, едностранни, 5 000 бр. при цена 0.95 лв. на брой и срок на договора 1 година. Относно изпълнението на този договор липсват каквито и да са документи, включително и такива, установяващи произхода /закупуването или изработката – дали са закупени или са изработени по поръчка/ на процесните рекламни дипляни; доказващи закупуването им – например фактури от други доставчици; установяващи отчет за броя на разпространените рекламни материали, местата, на които е извършено разпространението; удостоверяващи предоставянето, приемането и предаването на съответните количества рекламни материали, предмет на разпространение.

От предоставената от НАП информация се установява, че в информационната система на НАП няма данни за регистрирани фискални устройства от „Топ Адвертайзинг“ ЕООД с ЕИК 200474057, като именно поради липсата на регистрирани фискални устройства от „Топ Адвертайзинг“ ЕООД в НАП не могат да бъдат установени извършени реални плащания от страна на „Маком 2001“ ЕООД по процесните две фактури с издател „Топ Адвертайзинг“ ЕООД /в този смисъл е заключението на приетата във въззивното производство ССЧЕ на хартиен носител на л. 346-370 в т.1 от въззивното дело/.

По горните фактури не е установено извършено плащане и по банков път – било то чрез извършени преводи от банковите сметки на „Маком-2001“ ЕООД към банковите сметки на „Топ Адвертайзинг“ ЕООД, било то чрез внасяне на каса по сметките на това дружество на фактурираните суми с посочен наредител/вносител „Маком-2001“ ЕООД или подсъдимият М.В..

От заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП и в частност на л.л. 75-76/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Топ Адвертайзинг“ ЕООД /фактура № 0000000155/28.08.2009 г.; фактура № 0000000157/29.08.2009 г.; договор от 01.08.2009 г., констативен протокол от 28.08.2009 г., и договор от 29.08.2009 г./, не са били положени от лицето С. Я. Я., едноличен собственик на капитала и управител на това дружество, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В..

От извършените насрещни проверки от НАП било установено, че дружеството-доставчик „Топ Адвертайзинг“ ЕООД не е разполагало с кадрови, материален, технически и технологичен потенциал за извършването на така фактурираните доставки на услуги. В тази връзка от приложената справка от НАП за регистрираните трудови договори на „Топ Адвертайзинг“ ЕООД /л. 20 в т.12 от ДП/ е видно, че в процесния период това дружество е имало регистрирани трудови договори само с три лица, което обстоятелство сочи на очевиден недостиг на ресурс – работна ръка, за да бъдат извършвани фактурираните

дейности.

Предвид всичко гореизложено се налага извода, че обсъжданите фактурирани доставки от „Топ Адвертайзинг“ ЕООД на практика не са били извършени /реално/, поради което приспаднатият в този период данъчен кредит под формата на данък добавена стойност в размер на 5 450,00 лв. не се е следвал на управляваното от В. дружество „Маком 2001“ ЕООД.

На 13.10.2009 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030967793/13.10.2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.09.2009 г. - 30.09.2009 г. с отразен в клетка № 60 резултат „ДДС за възстановяване в размер на 979,58 лева“ вместо ДДС за внасяне - 18 370,00 лева. В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец септември 2009 г. били отразени /включени/ и доставки по следните фактури:

-фактура № 4000000225/01.09.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „ръчен изкоп – отстраняване на свлечена пръст от укрепване на обект Карпузица“, с данъчна основа 15000,00 лв., начислен ДДС 3000,00 лв. и обща стойност 18 000 лв.;

-фактура № 4000000237/14.09.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане хидроизолация под фундамент – труд два слоя обект Карпузица“, с данъчна основа 20000,00 лв., начислен ДДС 4000,00 лв. и обща стойност 24 000 лв.;

-фактура № 4000000252/25.09.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „оформяне ръчно рампа обект Карпузица“, с данъчна основа 15000,00 лв., начислен ДДС 3000,00 лв. и обща стойност 18 000 лв.;

-фактура № 4000000261/29.09.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „аварийно ръчно събаряне на съществуваща масивна 90 м. ограда обект Карпузица - за предотвратяване на падането и натоварване“, с данъчна основа 27000,00 лв., начислен ДДС 5400,00 лв. и обща стойност 32 400 лв.;

-фактура № 6000000160/03.09.2009 г. с издател „Мед Ком“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „осигуряване и разпространение на рекламни дипляни“, с данъчна основа 4950,00 лв., начислен ДДС 990,00 лв. и обща стойност 5 940 лв.;

-фактура № 6000000174/15.09.2009 г. с издател „Мед Ком“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „осигуряване и разпространение на рекламни дипляни“, с данъчна основа 4950,00 лв., начислен ДДС 990,00 лв. и обща стойност 5 940 лв.;

-фактура №6000000181/23.09.2009 г. с издател „Мед Ком“ ЕООД, с посочен предмет на

доставката /услугата/ „осигуряване и разпространение на рекламни дипляни“, с данъчна основа 4950,00 лв., начислен ДДС 990,00 лв. и обща стойност 5 940 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец септември 2009 г.

Като начин на плащане по описаните фактури, издадени от „Карбон Файбър“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД, е посочено „в брой“.

Съгласно предоставените от НАП данни „Карбон Файбър“ ЕООД с ЕИК 175354156 има регистрирано фискално устройство модел DAISY MICRO със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г. с инд. № на ФУ DY236537, като това дружество има и едно deregистрирано фискално устройство модел DAISY MICRO със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г. с инд. № на ФУ DY234558.

По гореописаните фактури, издадени от „Карбон Файбър“ ЕООД през м. септември 2009 г., не са приложени фискални касови бонове от регистрираното в НАП фискално устройство, доказващи разплащания по горните фактури. Т.е., няма данни за извършени реални плащания по описаните 4 броя фактури.

По горните фактури не е установено извършено плащане и по банков път – било то чрез извършени преводи от банковите сметки на „Маком-2001“ ЕООД към банковите сметки на „Карбон Файбър“ ЕООД, било то чрез внасяне на каса по сметките на това дружество на фактурираните суми с посочен наредител/вносител „Маком-2001“ ЕООД или подсъдимият М.В..

От заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л.л. 64-65/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Карбон Файбър“ ЕООД /в договора за СМР от 01.05.2009 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Карбон Файбър“ ЕООД - представлявано от В. И., като „изпълнител“, в приложените констативни протоколи и в процесните фактури, издадени от „Карбон Файбър“ ЕООД през месец септември 2009 г./, не са положени от лицето В. Е. И., вписано като управител на това дружество, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В..

Представеният и приложен по делото договор от 01.05.2009 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Карбон Файбър“ ЕООД - представлявано от В. Е. И., като „изпълнител“, с предмет на договора „подсигуряване с общи работници дейността на възложителя“ /л.12 в т.13 от ДП/ е относим и към издадените от „Карбон Файбър“ ЕООД през месец септември 2009 фактури, поради което изложеното по горе за този договор в пълна сила важи и за доставките по тези фактури.

Във връзка с изпълнението на цитирания договор и с издадените през месец септември 2009 г. фактури са представени констативни протоколи с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури, съгласно съдържанието на които изпълнителят е предоставил и извършил с общи работници различни видове СМР на различни обекти на възложителя на стойности, отговарящи на стойността на издадените фактури. Констативните протоколи са

еднотипни и в тях не е посочено къде точно се намира съответният обект на възложителя и какво представлява, какво точно е изпълнено – в какво количество, от колко работници, респ. с колко точно работници е подсигурана дейността на възложителя, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. Затова не е ясно как точно е формирана стойността на услугата. Липсва и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Липсват данни за проведени инструктажи на работниците при изпълнението на работата на съответните обекти, като липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки.

От извършените от НАП насрещни проверки е установено, че „Карбон Файбър“ ЕООД не е разполагало с търговски обекти, машини, оборудване, транспортни средства, кадрови потенциал /работници/ и други материални ресурси, които са били необходими за извършването на фактурираните доставки, като по-долу ще бъдат изложени допълнителни съображения в тази насока.

По предоставена от НАП информация се установява, че в НАП няма данни за регистрирани фискални устройства с дистанционна връзка на името на „Мед Ком“ ЕООД и че съответно няма данни за регистрирани обороти за периода от месец юли 2007 г. до месец декември 2010 г., поради което не могат да се установят реални плащания по издадените от „Мед Ком“ ЕООД фактури /съгласно заключението на ССЧЕ, прието във въззивното производство – л. 346-370 в т.1 от въззивното дело/. В този смисъл е и постъпилото писмо от НАП-Централно управление /л.397-398 в т.1 от въззивн. дело/, в което се сочи, че относно „Мед Ком“ ЕООД няма данни за регистрирано фискално устройство с индивидуален номер ED075867, от което фискално устройство е посочено да са издадени приложените към фактурите от 03.09.2009 г. и 15.09.2009 г. фискални бонове /на л.л. 106 и 108 в т. 10 от ДП/.

По горните фактури, издадени от „Мед Ком“ ЕООД, не е било извършено плащане и по банков път, доколкото не се установява в процесния период това дружество да е разполагало с банкови сметки в банковите институции, развиващи дейност на територията на страната.

От заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л.л. 52-53/ се установява, че подписите в документите, съставени от името на „Мед Ком“ ЕООД /в договора за СМР от 01.09.2009 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Мед Ком“ ЕООД - представлявано от К. П. М., като „изпълнител“ – на л. 111 в т.10 от ДП; в приложените констативни протоколи и в процесните фактури, издадени от „Мед Ком“ ЕООД през месец септември 2009 г./, не са положени от лицето К. П. М., вписано като управител на това дружество, както и че подписите за „възложител“ в тези документи са били положени от подсъдимия М.В..

По повод издадените от „Мед Ком“ ЕООД през месец септември 2009 г. фактури по делото е представени и приложен договор от 01.09.2009 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Мед Ком“ ЕООД - представлявано от К. П. М., като „изпълнител“, с

предмет на договора „осигуряване и разпространение на рекламни дипляни 7/10 см. черно-бели, едностранни, 13 500 бр. при цена 1.10 лв.“ /л.111 в т.10 от ДП/. От този договор не става ясно какви точно по съдържанието следва да са рекламните дипляни и каквото точно ще рекламират – кой субект /търговец/ и каква дейност ще бъде рекламирана.

Във връзка с изпълнението на цитирания договор и с издадените през месец септември 2009 г. фактури са представени 2 бр. констативни протокола с дати на издаване 15.09.2009 г. и 23.09.2009 г., съгласно съдържанието на които са били осигурени и разпространени съответното количество дипляни – по 4 500 бр. Констативните протоколи са еднотипни и в тях не е посочено къде точно са разпространени въпросните рекламни материали. Липсва и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Във връзка с издадената фактура на 03.09.2009 г. не е представен констативен протокол за изпълнение.

Следва да се отбележи също, че относно изпълнението на договора от 01.09.2009 г. липсват и каквито и да са документи, установяващи произхода /закупуването или изработката/ на процесните рекламни дипляни; доказващи закупуването им – например фактури от други доставчици; установяващи отчет за броя на разпространените рекламни материали; местата, на които е извършено разпространението; удостоверяващи предоставянето, приемането и предаването на съответните количества рекламни материали, предмет на разпространение.

От извършените от НАП насрещни проверки е установено, че „Мед Ком“ ЕООД не е разполагало с търговски обекти, оборудване, транспортни средства, кадрови потенциал /работници/ и други материални ресурси, които са били необходими за извършването на фактурираните доставки. В тази връзка например е установено, че в периода на извършване на въпросната доставка в „Мед Ком“ ЕООД е имало назначени само 3 лица на трудов договор, за едно от които /М. Л. М./ е констатирано, че е било с регистриран трудов договор и с „Трансгруп 2007“ ЕООД /справка на НАП за регистрирани трудови договори на „Трансгруп 2007“ ЕООД – л.л. 53-55 в т.7 от ДП/, но че в действителност по същото време е работило на пълен работен ден като шлосер в друго дружество – „СД-МОКО“ ООД. Този факт е красноречив, че и дружеството „Мед Ком“ ЕООД фиктивно е водило на работа лица с единствената цел да покаже кадрова обезпеченост.

Предвид така изложеното въззивният съд счита, че посочените разходи по издадените от „Карбон Файбър“ ЕООД и „Мед Ком“ ЕООД през месец септември 2009 г. фактури, описани в справката-декларация и в дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месец септември 2009 г., не отразяват действителни /реално осъществени/ стопански дейности, тъй като са фактурирани неосъществени /фиктивни/ доставки към дружеството „Маком 2001“ ЕООД. Поради тази причина отчетените въз основа на тези фактури счетоводни разходи не могат да обосноват приспадане на данъчен кредит, респективно същият е приспаднал неправомерно. Затова приспаднатият в този период данъчен кредит под формата на данък добавена стойност в размер на 18 370,00 лв. не се е следвал на управляваното от В. дружество „Маком 2001“ ЕООД. Респективно за този данъчен период резултатът е вместо ДДС за възстановява 979.58 лв. ДДС за внасяне в размер на 17 390,42 лв.

На 12.12.2009 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№22030973198/12.12.2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.11.2009 г. - 30.11.2009 г. с отразен в клетка № 50 резултат „ДДС за внасяне в размер на 1 333,65 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 33 033,65 лева. По чл. 92 ал.1 от ЗДДС бил приспаднал данък в размер на 776.03 лв. и е внесен ефективно данък в размер на 557.62 лв. В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец ноември 2009 г. били отразени /включени/ и доставки по следните фактури:

-фактура № 6000000248/05.11.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане подложен бетон“, с данъчна основа 41600,00 лв., начислен ДДС 8320,00 лв. и обща стойност 49 920 лв.;

-фактура № 6000000262/12.11.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане хидроизолация“, с данъчна основа 32900,00 лв., начислен ДДС 6580,00 лв. и обща стойност 39 480 лв.;

-фактура № 6000000286/25.11.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон“, с данъчна основа 33600,00 лв., начислен ДДС 6720,00 лв. и обща стойност 40 320 лв.;

-фактура № 6000000295/30.11.2009 г. с издател „Карбон Файбър“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон“, с данъчна основа 50400,00 лв., начислен ДДС 10080,00 лв. и обща стойност 60 480 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец ноември 2009 г.

По предоставени от НАП данни „Карбон Файбър“ ЕООД с ЕИК 175354156 има регистрирано фискално устройство модел DAISY MICRO със свидетелство за одобрение №413 от 16.03.2007 г. с инд. № на ФУ DY236537.

Съгласно заключението на приетата във въззивното производство ССЧЕ - на хартиен носител на л.л. 391-396 в т.1 от въззивното дело – към горните фактури, издадени от „Карбон Файбър“ ЕООД през м.11.2009 г., са приложени и са налице следните фискални бонове:

- към фактура № 6000000248 от 05.11.2009 г. с данъчна основа 41 600,00 лева и начислен ДДС 8 320,00 лева - фискален бон №000254 от 05.11.2009 г. на стойност 49 920,00 лева, като фискалният бон е издаден от регистрираното ФУ DY236537.

- към фактура № 6000000262 от 12.11.2009 г. с данъчна основа 32 900,00 лева и начислен ДДС 6 580,00 лева - фискален бон № 000308 от 12.11.2009 г. на стойност 39 480,00 лева, като фискалният бон е издаден от регистрираното ФУ DY236537.

- към фактура № 6000000286 от 25.11.2009 г. с данъчна основа 33 600,00 лева и начислен ДДС 6 720,00 лева - фискален бон № 000404 от 25.11.2009 г. на стойност 40 320,00 лева, като фискалният бон е издаден от регистрираното ФУ DY236537.

- към фактура № 6000000295 от 30.11.2009 г. с данъчна основа 50 400,00 лева и начислен ДДС 10 080,00 лева - фискален бон № 000447 от 30.11.2009 г. на стойност 60 480,00 лева, като фискалният бон е издаден от регистрираното ФУ DY236537.

Съобразно тези констатации вещите лица, изготвили ССЧЕ - на хартиен носител на л.л. 391-396 в т.1 от въззивното дело, са приели, че по тези четири броя фактури са били извършени реални плащания /като в този смисъл са и разясненията на вещото лице Р.С. на л. 412 в том 2 от въззивното дело/.

На 09.03.2010 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх. № 22030979727/09.03.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.02.2010 г. - 28.02.2010 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 762,06 лв.“ /приспаднал 534,97 лв. и внесен ефективно 227,09 лв./ вместо действителният размер на ДДС - 13 762,06 лева, в резултат на което е приспаднал наследващ се данъчен кредит за този период в размер на 13 000 лв.

В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец февруари 2010 г. били отразени /включени/ и доставки по следните фактури:

- фактура № 0000000060/02.02.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица кота 0.00 секция С“, с данъчна основа 17500,00 лв., начислен ДДС 3500.00 лв. и обща стойност 21 000 лв.;

- фактура № 0000000071/08.02.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица кота 0.00 секция В“, с данъчна основа 15000,00 лв., начислен ДДС 3000.00 лв. и обща стойност 18 000 лв.;

- фактура № *****/11.02.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица кота 0.00 секция С“, с данъчна основа 17500,00 лв., начислен ДДС 3500.00 лв. и обща стойност 21 000 лв.;

- фактура № 0000000097/17.02.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица кота 2.90 секция В“, с данъчна основа 15000,00 лв., начислен ДДС 3000.00 лв. и обща стойност 18 000 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец февруари 2010 г.

Като начин на плащане на описаните по-горе фактури, издадени от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД, е посочено „в брой“.

От заключението на приетата във въззивното производство ССЧЕ /на хартиен носител на л.346-370 в т.1 от въззивното дело/ е видно: - че при проверка по партидата на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД в НАП е констатирано, че дружеството е включило в дневника си за продажби по ЗДДС посочените 4 броя фактури, издадени през месец февруари 2010 г.; - че от предоставената от НАП информация „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД с ЕИК 200728678 има регистрирано фискално устройство модел DAISY MICRO със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г. с инд. № на ФУ DY238520; - че вещите лица са констатирани плащания от „Маком 2001“ на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД по горните фактури и че тази констатация е изведена от приложенияте на л.л. 144-153 в том 13 от ДП копия на касови бонове за извършени плащания по горните фактури, като касовите бонове са съответно от датите 02.02.2010 г., 08.02.2010 г., 11.02.2010 г. и 17.02.2010 г. и са издадени от фискално устройство с номер DY238520, който номер кореспондира с номера на регистрираното в НАП фискално устройство на доставчика „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД.

На 13.04.2010 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх. № 22030983342/13.04.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.03.2010 г. - 31.03.2010 г. с отразен в клетка № 60 резултат „ДДС за възстановяване в размер на 5 458,69 лв.“ вместо в кл. № 50 да е отразен действителният резултат - ДДС за внасяне в размер на 39 041,31 лева, в резултат на което е приспаднал наследващ се данъчен кредит за този период в размер на 44 500 лв.

В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец март 2010 г. били отразени /включени/ и доставки по следните фактури:

- фактура № 0000000060/02.02.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица“, с данъчна основа 17500,00 лв., начислен ДДС 3500.00 лв. и обща стойност 21 000 лв.;
- фактура № 0000000071/08.02.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица“, с данъчна основа 15000,00 лв., начислен ДДС 3000.00 лв. и обща стойност 18 000 лв.;
- фактура № *****/11.02.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица“, с данъчна основа 17500,00 лв., начислен ДДС 3500.00 лв. и обща стойност 21 000 лв.;
- фактура № 0000000097/17.02.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица“, с данъчна основа 15000,00 лв., начислен ДДС 3000.00 лв. и обща стойност 18 000 лв.
- фактура №0000000128/01.03.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен

предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица кота 5.75 секция С“, с данъчна основа 52500,00 лв., начислен ДДС 10500.00 лв. и обща стойност 63000 лв.

-фактура № 0000000154/11.03.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката „полагане бетон обект Карпузица кота 5.75 секция В“, с данъчна основа 52500,00 лв., начислен ДДС 10500.00 лв. и обща стойност 63 000 лв.;

- фактура № 0000000178/19.03.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица кота 8.25 секция С“, с данъчна основа 52500,00 лв., начислен ДДС 10500.00 лв. и обща стойност 63 000 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец март 2010 г.

Първите четири фактури за този данъчен период - фактура № 0000000060/02.02.2010 г.; фактура № 0000000071/08.02.2010 г.; фактура № *****/11.02.2010 г. и фактура № 0000000097/17.02.2010 г. – вече били посочени в СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месец февруари 2010 г., но въпреки това били посочени отново и в СД и Дневника за покупки на дружеството за месец март 2010 г.

Като начин на плащане и по така описаните фактури, издадени от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД, е посочено „в брой“.

От заключението на приетата във въззивното производство ССЧЕ /на хартиен носител на л.346-370 в т.1 от въззивното дело/ е видно: - че при проверка по партидата на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД в НАП е констатирано, че дружеството е включило в дневника си за продажби по ЗДДС посочените 3 броя фактури, издадени през месец март 2010 г.; че от предоставената от НАП информация „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД с ЕИК 200728678 има регистрирано фискално устройство модел DAISY MICRO със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г. с инд. № на ФУ DY238520; че вещите лица са констатирали плащания от „Маком 2001“ на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД по горните фактури и че тази констатация е изведена от приложените на л.л. 144-162 в том 13 от ДП копия на касови бонове за извършени плащания по горните фактури, като касовите бонове са съответно от датите 02.02.2010 г., 08.02.2010 г., 11.02.2010 г., 17.02.2010 г., 01.03.2010 г., 11.03.2010 г. и 19.03.2010 г. и са издадени от фискално устройство с номер DY238520, който номер кореспондира с номера на регистрираното в НАП фискално устройство на доставчика „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД.

На 13.05.2010 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030986375/13.05.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.04.2010 г. - 30.04.2010 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 5 577,62 лв.“ /приспаднал 5 458,69 лв. и внесен ефективно 118,93 лв./ вместо действителният размер на ДДС за

вносяне - 33 977,62 лева, в резултат на което е приспаднал наследващ се данъчен кредит за този период в размер на 28 400 лв.

В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец април 2010 г. били отразени /включени/ и доставки по следните фактури:

- фактура № 0000000203/30.03.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица кота 8.25 секция В“, с данъчна основа 52500,00 лв., начислен ДДС 10500.00 лв. и обща стойност 63 000 лв.;
- фактура № 0000000210/01.04.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица кота 8.25 секция С“, с данъчна основа 22500,00 лв., начислен ДДС 4500.00 лв. и обща стойност 27 000 лв.;
- фактура № 0000000233/09.04.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица кота 8.25 секция В“, с данъчна основа 22250,00 лв., начислен ДДС 4450.00 лв. и обща стойност 27 000 лв.;
- фактура № 0000000252/16.04.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица кота 5.75 секция С“, с данъчна основа 22500,00 лв., начислен ДДС 4500.00 лв. и обща стойност 27 000 лв.;
- фактура № 0000000267/22.04.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица кота 5.75 секция В“, с данъчна основа 22250,00 лв., начислен ДДС 4450.00 лв. и обща стойност 27 000 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец април 2010 г.

Като начин на плащане и по така описаните фактури, издадени от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД, е посочено „в брой“.

От заключението на приетата във въззивното производство ССчЕ /на хартиен носител на л.346-370 в т.1 от въззивното дело/ е видно: - че при проверка по партидата на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД в НАП е установено, че дружеството е включило в дневника си за продажби по ЗДДС посочените 5 броя фактури, издадени през месец март и април 2010 г.; - че съобразно предоставената от НАП информация „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД с ЕИК 200728678 има регистрирано фискално устройство модел DAISY MICRO със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г. с инд. № на ФУ DY238520; - че вещите лица са констатирани плащания от „Маком 2001“ на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД по горните фактури и че тази констатация е изведена от приложения на л.л. 165-177 в том 13 от ДП копия на касови бонове за извършени плащания по тези фактури, които касови бонове са съответно от датите 30.03.2010 г., 01.04.2010 г., 09.04.2010 г., 16.04.2010 г. и 22.04.2010 г. и са издадени от фискално устройство с номер DY238520, кореспондиращ с номера на регистрираното в НАП фискално устройство на доставчика „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД.

На 11.06.2010 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на

управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030988872/11.06.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.05.2010 г. - 31.05.2010 г. с отразен в клетка № 50 резултат „ДДС за внасяне в размер на 3 214,33лв.“ вместо действителният размер на ДДС за внасяне - 33 244,33 лева, в резултат на което е приспаднал неследващ се данъчен кредит за този период в размер на 30 030 лв.

В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец май 2010 г. били отразени /включени/ и доставки по следните фактури:

- фактура № 1000000062/03.05.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон бордове обект Карпузица секция С“, с данъчна основа 22500,00 лв., начислен ДДС 4500.00 лв. и обща стойност 27 000 лв.;
- фактура № 1000000068/11.05.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица секция В“, с данъчна основа 24325,00 лв., начислен ДДС 4865.00 лв. и обща стойност 29 190 лв.;
- фактура № 1000000074/14.05.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица секция С“, с данъчна основа 24325,00 лв., начислен ДДС 4865.00 лв. и обща стойност 29 190 лв.;
- фактура № 1000000078/18.05.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица секция В“, с данъчна основа 22250,00 лв., начислен ДДС 4450.00 лв. и обща стойност 26 700 лв.;
- фактура № 1000000082/20.05.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица секция В“, с данъчна основа 22250,00 лв., начислен ДДС 4450.00 лв. и обща стойност 26 700 лв.;
- фактура № 1000000089/26.05.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане обратен насип ръчно обект Карпузица секция С“, с данъчна основа 17250,00 лв., начислен ДДС 3450.00 лв. и обща стойност 20 700 лв.;
- фактура № 1000000093/28.05.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане обратен насип ръчно обект Карпузица секция С“, с данъчна основа 17250,00 лв., начислен ДДС 3450.00 лв. и обща стойност 20 700 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец май 2010 г.

Като начин на плащане и по така описаните фактури, издадени от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД, е посочено „в брой“.

От заключението на приетата във въззивното производство ССЧЕ /на хартиен носител на л.346-370 в т.1 от въззивното дело/ е видно: - че при проверка по партидата на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД в НАП е установено, че дружеството е включило в дневника си за

продажби по ЗДДС посочените 7 броя фактури, издадени през месец май 2010 г.; - че съобразно предоставената от НАП информация „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД с ЕИК 200728678 има регистрирано фискално устройство модел DAISY MICRO със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г. с инд. № на ФУ DY238520; - че вещите лица са констатирали плащания от „Маком 2001“ на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД по горните фактури и че тази констатация е изведена от приложените на л.л. 180-198 в том 13 от ДП копия на касови бонове за извършени плащания по тези фактури, които касови бонове са съответно от датите 03.05.2010 г., 11.05.2010 г., 14.05.2010 г., 18.05.2010 г., 20.05.2010 г., 26.05.2010 г. и 28.05.2010 г. и са издадени от фискално устройство с номер DY238520, кореспондиращ с номера на регистрираното в НАП фискално устройство на доставчика „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД.

На 13.07.2010 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030991819/13.07.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.06.2010 г. — 30.06.2010 г. с отразен в клетка № 50 резултат „ДДС за внасяне в размер на 565,92лв.“ вместо действителният размер на ДДС за внасяне - 49 036,92 лева, в резултат на което е приспаднал неследващ се данъчен кредит за този период в размер на 48 471 лв.

В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец юни 2010 г. били отразени /включени/ и доставки по следните фактури:

- фактура № 0000000369/01.06.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „зидария“, с данъчна основа 13710,00 лв., начислен ДДС 2742.00 лв. и обща стойност 16 452 лв.;

-фактура № 0000000374/02.06.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон бордове обект Карпузица секция В“, с данъчна основа 22500,00 лв., начислен ДДС 4500.00 лв. и обща стойност 27 000 лв.;

- фактура № 0000000383/07.06.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „зидария“, с данъчна основа 13950,00 лв., начислен ДДС 2790.00 лв. и обща стойност 16 740 лв.;

-фактура № 0000000389/09.06.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица покрив секция В“, с данъчна основа 22425,00 лв., начислен ДДС 4485.00 лв. и обща стойност 26 910 лв.;

-фактура № 0000000393/10.06.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „зидария“, с данъчна основа 13950,00 лв., начислен ДДС 2790.00 лв. и обща стойност 16 740 лв.;

-фактура № 0000000404/14.06.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „зидария“, с данъчна основа 13950,00 лв., начислен ДДС

2790.00 лв. и обща стойност 16 740 лв.;

-фактура № 0000000408/15.06.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон обект Карпузица покрив секция С“, с данъчна основа 22425,00 лв., начислен ДДС 4485.00 лв. и обща стойност 26 910 лв.;

-фактура № *****/18.06.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „зидария“, с данъчна основа 13950,00 лв., начислен ДДС 2790.00 лв. и обща стойност 16 740 лв.;

- фактура № 0000000423/21.06.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане бетон ръчно обект Карпузица секция В и С“, с данъчна основа 11250,00 лв., начислен ДДС 2250.00 лв. и обща стойност 13 500 лв.;

- фактура № 0000000428/22.06.2010 г. с издател „ГлавБулгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „ръчен изкоп рампа“, с данъчна основа 23760,00 лв., начислен ДДС 4752.00 лв. и обща стойност 28 512 лв.;

-фактура № 0000000435/25.06.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „ръчен обратен насип и пренос ръчно“, с данъчна основа 35520,00 лв., начислен ДДС 7104.00 лв. и обща стойност 42624 лв.;

- фактура № 0000000446/29.06.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „полагане обратен насип ръчно обект Карпузица секция В и С“, с данъчна основа 11175,00 лв., начислен ДДС 2235.00 лв. и обща стойност 13 410 лв.;

- фактура № 0000000456/30.06.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с посочен предмет на доставката /услугата/ „ръчно полагане на бетон с пренос 50 л.м.“, с данъчна основа 23790,00 лв., начислен ДДС 4758,00 лв. и обща стойност 28 548 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец юни 2010 г.

Като начин на плащане и по така описаните фактури, издадени от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД, е посочено „в брой“.

От заключението на приетата във въззивното производство ССЧЕ /на хартиен носител на л.346-370 в т.1 от въззивното дело/ е видно: - че при проверка по партидата на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД в НАП е установено, че дружеството е включило в дневника си за продажби по ЗДДС посочените 13 броя фактури, издадени през месец юни 2010 г.; - че съобразно предоставената от НАП информация „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД с ЕИК 200728678 има регистрирано фискално устройство модел DAISY MICRO със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г. с инд. № на ФУ DY238520; - че вещите лица са констатирали плащания от „Маком 2001“ на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД по горните фактури и че тази констатация е изведена от приложения на л.л. 201-237 в том 13 от ДП копия на касови бонове за извършени плащания по тези фактури, които касови бонове са от датите, съответстващи на посочените във фактурите дати, и са издадени от фискално устройство с номер DY238520, кореспондиращ с номера на регистрираното в НАП

фискално устройство на доставчика „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД.

На 06.08.2010 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх. № 22030992978/06.08.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.07.2010 г. - 31.07.2010 г. с отразен в клетка № 50 резултат „ДДС за внасяне в размер на 383,46лв.“ вместо действителният размер на ДДС - 8 366,66 лева, в резултат на което е приспаднал неследващ се данъчен кредит за този период в размер на 7 983.20 лв.

В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец юли 2010 г. били отразени /включени/ и доставки по следните фактури:

-фактура № 0000000461/01.07.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с предмет на доставката „услуга“, с данъчна основа 11000,00 лв., начислен ДДС 2200.00 лв. и обща стойност 13 200 лв.;

-фактура № *****/05.07.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД с предмет на доставката „услуга“, с данъчна основа 7500,00 лв., начислен ДДС 1500.00 лв. и обща стойност 9 000 лв.;

-фактура № 0000000496/13.07.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, с предмет на доставката „услуга“, с данъчна основа 11000,00 лв., начислен ДДС 2200.00 лв. и обща стойност 13 200 лв.;

- фактура № 0000000533/28.07.2010 г. с издател „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД с предмет на доставката „услуга“, с данъчна основа 10416,00 лв., начислен ДДС 2083,20 лв. и обща стойност 12 499.20 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец юли 2010 г.

Като начин на плащане и по така описаните фактури, издадени от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД, е посочено „в брой“.

Плащания от „Маком 2001“ на „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД по горните фактури са документирани с приложения на л.л. 183-189 в том 13 от ДП копия на касови бонове за извършени плащания по тези фактури, които касови бонове са от датите, съответстващи на посочените във фактурите дати, и са издадени от фискално устройство с номер DY238520, кореспондиращ с номера на регистрираното в НАП фискално устройство на доставчика „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД.

Въззивният съд намира, че описаните по-горе доставки от „Карбон Файбър“ ЕООД, осъществени през месец ноември 2009 г., и от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД по всички издадени от това дружество фактури, отразени в справките-декларации и в дневниците за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месеците февруари, март, април, май, юни и юли на

2010 г., не са реално осъществени, макар процесните фактури да са били отразени в дневниците за продажба на доставчиците и макар за доставките по тези фактури формално да са били издавани фискални касови бонове от регистрирано в НАП фискално устройство на доставчиците „Карбон Файбър“ ЕООД и „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД. В случая на тези два факта /че процесните фактури са били отразени в дневниците за продажба на доставчиците и че формално са били издадени фискални касови бонове по тези отразени в СД фактури/ се противопоставят редица други обективни факти и обстоятелства, които мотивират настоящата инстанция да приеме липсата на реално извършени финансови операции по заплащане на така фактурираните доставки, а с оглед на това да приеме, че доставките по тези фактури са фиктивни /част от тези обстоятелства дават основание САС да приеме, че са фиктивни и всички останали инкриминирани по делото доставки/. Тези факти и обстоятелства са следните:

Всички процесни дружества - контрагенти на „Маком 2001“ ЕООД, сред които и „Карбон Файбър“ ЕООД и „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, са били част от по-голяма група от дружества, контролирани от счетоводна къща „Ивкони 1“ ЕООД и в частност от управителя на същата И. С. И. (понастоящем починал), които били създадени, респ. експлоатирани с цел извършване на данъчни измами. Това, че всички процесни дружества-доставчици са били обвързани помежду си се установява например и от факта, че „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД и „КРИ Д 2009“ ЕООД са предоставили за връзка с органите по приходите при НАП един и същ e-mail schetconsult_2008@abv.bg /видно от протоколи на НАП-ТД гр. София на л.л. 126-130 и на л.л. 275-278 в т.13 от ДП/.

Дейността на „Карбон Файбър“ ЕООД също е била обвързана със счетоводната къща на И. С. И. и това се установява от обстоятелството, че въпросното дружество е обявило за връзка с органите по приходите при НАП e-mail ivkony1@mbox.is-bg.net /видно от протокол на НАП-ТД гр. София на л.л. 1-5 в т.13 от ДП/. Същият e-mail е бил предоставен за връзка с органите по приходите при НАП и от „МЕД КОМ“ ЕООД /протокол на НАП-ТД гр. София на л.л. 95-98 в т. 10 от ДП/, „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД /протокол на НАП-ТД гр. София на л.л. 120-123 в т. 10 от ДП/ и „ТРАНС ГРУП 2007“ ЕООД /протокол на НАП-ТД гр. София на л.л. 181-185 в т. 10 от ДП/. Кое то пък потвърждава горния извод както за обвързаност между процесните дружества-доставчици, така и за тяхна обща връзка със счетоводната къща „Ивкони 1“ ЕООД.

Учредители и собственици на капитала на тези дружества са били социално слаби, неграмотни и/или неосведомени и незаинтересовани лица, които фактически не са осъществявали никаква търговска дейност в процесния период. Всички учредители и собственици на дружествата-доставчици са имали контакти и отношения или с И. И., или с хора от неговото близко обкръжение – Х. Г., С. Х., Б. Р., които впоследствие са станали и пълномощници на управителите на някои от дружествата.

Процесните фактури, изходящи от дружествата-доставчици, включително и описаните по-горе фактури, изходящи от „Карбон Файбър“ ЕООД и от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, са издавани от офиса на счетоводната къща „Ивкони 1“ ЕООД с посочен един и същ

електронен адрес /IVKONY 1@abv.bg/, представлявано от И. С. И..

Касовите бонове по процесните фактури, изходящи от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, са издадени от регистрирано на този доставчик фискално устройство със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г. Със същото свидетелство за одобрение са били регистрирани и фискалните устройства на „Карбон Файбър“ ЕООД /което има едно регистрирано фискално устройство със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г. и едно deregистрирано фискално устройство със същото свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г./. С това свидетелство за одобрение е било регистрирано и фискалното устройство и на друг доставчик на „Маком 2001“ ЕООД от групата дружества, контролирани от И. С. И. и неговата счетоводна къща, а именно „Кри Д 2009“ ЕООД /което има регистрирано фискално устройство със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г./. Този факт сочи на обвързаност между тези три дружества-доставчици по процесните фактури на „Маком 2001“ ЕООД.

От заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л.л. 61-66/ се установява, че подписите върху документите, съставени от името на „Карбон Файбър“ ЕООД /в договора за СМР от 01.05.2009 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Карбон Файбър“ ЕООД - представлявано от В. И., като „изпълнител“, в приложените констативни протоколи и в процесните фактури, издадени от „Карбон Файбър“ ЕООД/, не са положени от лицето В. Е. И., вписано като управител на това дружество, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В.. От заключението на същата почеркова експертиза /по протокол № 144/08.10.2018 г., на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л.л. 67-73/ се установява още, че и подписите върху документи, изходящи от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД /върху договора за СМР от 01.02.2010 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД - представлявано от И. К., като „изпълнител“; върху дневните касови бонове и констативни протоколи и върху процесните фактури/ не са положени от И. П. К., посочен като управител на това дружество, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В.. В действителност подсъдимият не е твърдял да е договарял с тези лица – управителите на „Карбон Файбър“ ЕООД и „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, като не твърди и да ги познава, но същевременно не сочи да е договарял и работил с конкретни техни /в качеството им на управители/ представители – пълномощници. Все пак не се касае за никакви инцидентни търговски отношения на представляваното от подсъдимия дружество с тези контрагенти, от които да са получени единични доставки на невисока стойност, а за доставчици, с които е „работено“ месеци наред – с „Карбон Файбър“ ЕООД от месец май до месец ноември 2009 г., при което от този доставчик се твърди да са получени 24 доставки по толкова на брой фактури с фактурирана обща стойност около 700 000 лв.; а с „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД от февруари до юли 2010 г. включително и от който доставчик се твърди, че са получени цели 35 доставки по толкова на брой фактури с фактурирана обща стойност Б.зо 1 000 000 лв. По тази причина е очевидно, че „сътрудничеството“ и

„работата“ на подсъдимия с „Карбон Файбър“ ЕООД и „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД не са протичали в представената в неговите обяснения /на л.л. 678-679 в том 2 от първоинст. дело/ форма – че по обектите вървели бригади /от по 5-6 души/, които си търсели работа и че той наемал именно такива бригади за ден, за два или за конкретна работа и дейности; че при наемането на хората условието му било да има договор, като е плащал с документи, не на ръка /в случая се установява, че посоченият в обсъжданите фактури от тези доставчици начин на плащане е само „в брой“/. Предвид гореизложеното и при условие, че и фактурите от „Карбон Файбър“ ЕООД и „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД са били издавани от офиса на счетоводната къща „Ивкони 1“ ЕООД, то е очевидно, че подсъдимият е „договарял“ с управителя на тази счетоводна къща, респективно с пълномощниците на доставчиците „Карбон Файбър“ ЕООД и „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, контролирани именно от И. И. и от неговата счетоводна къща, поради което и поддържаната от подсъдимия версия за начина на наемането на работниците е недостоверна.

Относно издадените от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД процесни фактури е представен и приложен по делото договор от 01.02.2010 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД - представлявано от И. К., като „изпълнител“, с предмет на договора „подсигуряване с общи работници дейността на възложителя“ /л. 143 в т.13 от ДП/. От съдържанието и на този договор не става ясно какъв точно е неговият предмет, какво точно следва да се изпълни от страна на изпълнителя, как трябва да се изпълни и кой ще го изпълнява. По договора няма и определени цени – няма посочени цени за вид и количество на извършена работа, нито единична цена за бройка на предоставени работници или други критерии, от които да е ясен начинът на формиране на цената. В договора е уговорено, че стойността на всяка задача ще се определя с констативен протокол. Така, във връзка с изпълнението на цитирания договор и с издадените фактури са представени и констативни протоколи с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури, съгласно съдържанието на които изпълнителят е предоставил и извършил с общи работници различни видове СМР на различни обекти на възложителя на стойности, отговарящи на стойността на издадените фактури. Констативните протоколи са еднотипни и в тях не е посочено къде точно се намира съответния обект на възложителя, какво точно е изпълнено – в какво количество, от колко работници, респ. с колко точно работници е подсигурена дейността на възложителя, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. Затова не е ясно как точно е формирана стойността на услугата. Липсва и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Липсват данни за проведени инструктажи на работниците при изпълнението на работата на съответните обекти, като липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки. Освен това във всички констативни протоколи като основание за извършване на услугата е посочен договор от 01.05.2009 г., който не съответства на представения договор от 01.02.2010 г.

По повод издадените от „Карбон Файбър“ ЕООД процесни фактури е представен и приложен по делото договор от 01.05.2009 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „Карбон Файбър“ ЕООД - представлявано от В. Е. И., като „изпълнител“, с предмет на договора „подсигуряване с общи работници дейността на възложителя“ /л.12 в т.13 от ДП/. От съдържанието и на този договор не става ясно какъв точно е неговият предмет, какво точно следва да се изпълни от страна на изпълнителя, как трябва да се изпълни и кой ще го изпълнява. По договора няма и определени цени – няма посочени цени за вид и количество на извършена работа, нито единична цена за бройка на предоставени работници или други критерии, от които да е ясен начинът на формиране на цената. И в този договор е уговорено, че стойността на всяка задача ще се определя с констативен протокол. Във връзка с изпълнението на цитирания договор и с издадените фактури са представени констативни протоколи /24 броя/ с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури, съгласно съдържанието на които изпълнителят е предоставил и извършил с общи работници различни видове СМР на различни обекти на възложителя на стойности, отговарящи на стойността на издадените фактури. Констативните протоколи са еднотипни /включително са еднотипни и със съставените такива относно „извършените дейности“ и от другите доставчици/ и в тях не е посочено къде точно се намира съответния обект на възложителя и какво представлява, какво точно е изпълнено – в какво количество, от колко работници, респ. с колко точно работници е подсигурена дейността на възложителя, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. Затова не е ясно как точно е формирана стойността на услугата. Липсва и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Липсват данни за проведени инструктажи на работниците при изпълнението на работата на съответните обекти, като липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки.

Всичко гореизложено относно посочените договори на „Маком 2001“ ЕООД с изпълнителите „Карбон Файбър“ ЕООД и „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, както и относно изготвените във връзка с тези договори констативни протоколи мотивира въззивната инстанция да приеме, че тези документи са фиктивни и не отразяват действителни сделки и действително извършени работи и дейности. Като този извод с пълна сила важи и се отнася и за всички останали приложени по делото и обсъждани /в настоящото решение/ договори с възложител „Маком 2001“ ЕООД, от една страна, и изпълнител всяко от едно от другите дружества-доставчици, от друга страна.

Дружествата-контрагенти на управляваното от подсъдимия „Маком 2001“ ЕООД, сред които и „Карбон Файбър“ ЕООД и „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, не са разполагали с търговски обекти, машини, оборудване, транспортни средства, кадрови потенциал /работници/ и други материални ресурси, които са били необходими за извършването на фактурираните доставки /това се установява от извършените от НАП насрещни проверки/. В

подкрепя на този факт и в частност на факта, че „Глав Булгар Инженеринг” ЕООД и „Карбон Файбър“ ЕООД не са имали съответния кадрови потенциал – в лицето на работници, които да извършват фактурираните дейности, се явяват и показанията на разпитаните във въззивното производство свидетели А. И. А., А. Г. М., Р. П. Т. и М. К. Г., които категорично заявяват, че никога не са работили в „Глав Булгар Инженеринг” ЕООД и „Карбон Файбър“ ЕООД и не са имали никакви отношения с тези дружества, макар в НАП да са били регистрирани трудови договори на тяхно име с тези дружества. Кое то идва да посочи, че тези лица фиктивно, без изобщо да знаят, са се водили на работа във въпросните дружества. Във връзка с гореизложеното следва да се подчертае и факта, че от приобщените по делото справки от НАП за регистрирани трудови договори от процесните дружества-контрагенти на „Маком 2001“ ЕООД се установява, че едни и същи лица по едно и също време са имали регистрирани трудови договори с различни дружества от групата, контролирани от счетоводната къща на И. С. И.. Така например на имената на свидетелите А. И. А., А. Г. М., М. К. Г. и Р. П. Т., както и на лицата В. М. К., А. И. С., О. В. К., М. С. Г., Л. К. П., Г. Б. Г., И. Ц. С., И. Г. Г., З. Б. У. и Д. И. М. в процесния период от време едновременно са били регистрирани трудови договори и с „Глав Булгар Инженеринг” ЕООД, и с „Карбон Файбър“ ЕООД, като на името на В. М. К. и О. В. К. са били регистрирани уведомления за сключени трудови договори и с „Кри Д 2009“ ЕООД /съгласно справка от НАП на л. 75 в т.1 от въззивното дело/, а на името на В. И. Б. освен с „Глав Булгар Инженеринг” ЕООД и с „Карбон Файбър“ ЕООД е имало регистриран трудов договор и с „ТрансГруп“ ЕООД, както и сключен граждански договор с Юнайтед Требъл 9“ ЕООД /видно от приложените и приобщени справки от НАП на л. 35-47, л. 100 и л. 202 в том 1 от въззивното дело, л. 53 т.7 от ДП и л. 159 т. 8 от ДП/. Обстоятелството, че едни и същи лица са се водили на работа в две, а някои от тях даже и в три от процесните дружества, несъмнено сочи на фиктивна тяхна заетост в тези дружества. Като всичко изложено в настоящия абзац обосновава извода на въззивния съд, че дружествата „Глав Булгар Инженеринг” ЕООД и „Карбон Файбър“ ЕООД не са имали персонален състав, позволяващ им осъществяването на фактурираните от тях значителен по обем доставки-услуги, извършвани предимно и най-вече „на ръка“.

Съобразно така изложената аргументация въззивният съд счита, че посочените разходи по всички издадени от „Карбон Файбър“ ЕООД фактури, включително и тези през месец ноември 2009 г., както и по всички издадени от „Глав Булгар Инженеринг” ЕООД фактури, описани в справките-декларации и в дневниците за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месеците февруари, март, април, май, юни и юли на 2010 г., не отразяват действителни /реално осъществени/ стопански дейности, тъй като са фактурирани неосъществени /фиктивни/ доставки към дружеството „Маком 2001“ ЕООД. Поради това отчетените въз основа на тези фактури счетоводни разходи не могат да обосноват приспадане на данъчен кредит, респективно същият е приспаднал неправомерно.

На 11.09.2010 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество СД по чл.125 от

ЗДДС и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх. № 22030996384/11.09.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.08.2010 г. - 31.08.2010 г. с отразен в клетка № 50 резултат „ДДС за внасяне в размер на 402,73лв.“ /който е внесен ефективно/ вместо действителният размер на ДДС за внасяне 10 602,73 лева, в резултат на което е приспаднал наследващ се данъчен кредит за този период в размер на 10 200 лв.

В тази СД и в Дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД по чл.124 от ЗДДС за месец август 2010 г. били отразени /включени/ и доставки по следните фактури:

-фактура № 0000000238/17.08.2010 г. с издател „Кри Д 2009“ ЕООД, с посочен предмет на доставката „преподреждане кофражи“, с данъчна основа 11000,00 лв., начислен и ДДС 2200,00 лв. и обща стойност 13 200 лв.;

-фактура № 0000000247/20.08.2010 г. с издател „Кри Д 2009“ ЕООД, с посочен предмет на доставката „почистване блок С“, с данъчна основа 10000,00 лв., начислен ДДС 2000,00 лв. и обща стойност 12 000 лв.;

-фактура № *****/25.08.2010 г. с издател „Кри Д 2009“ ЕООД, с посочен предмет на доставката „почистване блок В“, с данъчна основа 10000,00 лв., начислен ДДС 2000,00 лв. и обща стойност 12 000 лв.;

-фактура № 0000000259/27.08.2010 г. с издател „Кри Д 2009“ ЕООД, с посочен предмет на доставката „натоварване строителни отпадъци - ръчно“, с данъчна основа 10000,00 лв., начислен ДДС 2000,00 лв. и обща стойност 12 000 лв.;

-фактура № 0000000268/31.08.2010 г. с издател „Кри Д 2009“ ЕООД, с посочен предмет на доставката „почистване на строителна площадка блок А-ръчно“, с данъчна основа 10000,00 лв., начислен ДДС 2000,00 лв. и обща стойност 12 000 лв.

Подсъдимият В. бил запознат със съдържанието на така подадената СД и на приложения „Дневник за покупки“ на „Маком-2001“ ЕООД за месец август 2010 г.

Като начин на плащане по така описаните фактури, издадени от „Кри Д 2009“ ЕООД към „Маком-2001“ ЕООД, е посочено „в брой“.

От заключението на приетата във въззивното производство ССчЕ /на хартиен носител на л.346-370 в т.1 от въззивното дело/ е видно: - че от извършена проверка по партидата на „Кри Д 2009“ ЕООД в НАП се установява, че дружеството е включило в дневника си за продажби за м.08.2010 г. посочените фактури; - че съгласно предоставени данни от НАП „Кри Д 2009“ ЕООД с ЕИК 200822097 има регистрирано фискално устройство модел DAISY MICRO със свидетелство за одобрение № 413 от 16.03.2007 г. с инд. № на ФУ DY240813; - че вещите лица са констатирани и приели за извършени реални плащания от „Маком 2001“ на „Кри Д 2009“ ЕООД по 4 от горните фактури и че тази констатация е изведена от приложенията на л.л. 287-295 в том 13 от ДП 4 броя копия касови бонове за извършени плащания по тези 4 фактури на обща стойност 49 200,00 лева, като касовите бонове са от

датите, съответстващи на посочените във фактурите дати, и са издадени от фискално устройство с номер DY240813, кореспондиращ с номера на регистрираното в НАП фискално устройство на дружеството „Кри Д 2009“ ЕООД; - както и че единствено за фактура № ***** от 25.08.2010 г. на стойност 12 000,00 лв. с ДДС няма приложен касов бон, респ. че за тази фактура няма данни за извършено плащане.

САС приема, че така описаните доставки от „Кри Д 2009“ ЕООД по всички издадени от това дружество фактури, отразени в справките-декларации и в дневниците за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месец август 2010 г., не са реално осъществени, макар процесните фактури да са били отразени в дневниците за продажба на доставчика и макар за 4 от доставките по тези фактури формално да са били издавани фискални касови бонове от регистрирано в НАП фискално устройство на доставчика „Кри Д 2009“ ЕООД.

От заключението на почерковата експертиза по протокол № 144/08.10.2018 г. /на л.л. 36 – 77 в т.18 от ДП – в частност л.л. 74-75/ се установява, че подписите в документите, съставени от името на „КРИ Д 2009“ ЕООД /в договора от 17.08.2010 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „КРИ Д 2009“ ЕООД - представлявано от Ц.К., като „изпълнител“, в приложените констативни протоколи и в процесните фактури, издадени от „КРИ Д 2009“ ЕООД/, не са положени от лицето Ц. В. К., вписано като управител на това дружество, както и че подписите за „възложител“ върху тези документи са били положени от подсъдимия М.В..

По повод издадените от „КРИ Д 2009“ ЕООД процесни фактури е представен и приложен по делото договор от 17.08.2010 г. между „Маком 2001“ ЕООД, като „възложител“, и „КРИ Д 2009“ ЕООД - представлявано от Ц.К., като „изпълнител“, с предмет на договора „подсигуряване с общи работници дейността на възложителя“ /л.286 в т.13 от ДП/. От съдържанието и на този договор не става ясно какъв точно е неговият предмет, какво точно следва да се изпълни от страна на изпълнителя, как трябва да се изпълни и кой ще го изпълнява. По договора няма определени и цени – няма посочени цени за вид и количество на извършена работа, нито единична цена за бройка на предоставени работници или други критерии, от които да е ясен начинът на формиране на цената. И в този договор е уговорено, че стойността на всяка задача ще се определя с констативен протокол. Във връзка с изпълнението на цитирания договор и с издадените фактури са представени констативни протоколи /5 броя/ с дати на издаване, съвпадащи с датите на издадените фактури, съгласно съдържанието на които изпълнителят е предоставил и извършил с общи работници различни видове СМР на различни обекти на възложителя на стойности, отговарящи на стойността на издадените фактури. И тези констативни протоколи са еднотипни /те са от типа на издадените такива във връзка с фактурираните дейности на другите доставчици/ и в тях не е посочено къде точно се намира съответния обект на възложителя и какво точно представлява, какво точно е изпълнено – в какво количество, от колко работници, респ. с колко точно работници е подсикурена дейността на възложителя, като към протоколите липсват и количествено-стойностни сметки, формиращи посочената в тях стойност на извършената услуга. Затова не е ясно как точно е формирана стойността на услугата. Липсва

и информация за трите имена и ЕГН на работниците, участвали в изпълнението на всяка една от доставките по фактурите. Липсват данни за проведени инструктажи на работниците при изпълнението на работата на съответните обекти, като липсват и документи, установяващи отчетени от дружеството-доставчик разходи /например за командировка, пътни, дневни и квартирни/, пряко свързани с изпълнението на фактурираните доставки.

Съобразно тези факти и предвид изложените вече аргументи за липсата на реални доставки по фактурите, издадени от „Карбон Файбър“ ЕООД и от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, въззивният съд счита, че и посочените разходи по всички издадени от „КРИ Д 2009“ ЕООД фактури, описани в справката-декларация и в дневника за покупки на „Маком 2001“ ЕООД за месец септември 2010 г., не отразяват действителни /реално осъществени/ стопански дейности, тъй като са фактурирани неосъществени /фиктивни/ доставки към дружеството „Маком 2001“ ЕООД. Поради това отчетените въз основа на тези фактури счетоводни разходи не могат да обосноват приспадане на данъчен кредит, респективно същият е приспаднал неправомерно.

На 22.03.2009 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество ГДД по чл. 92 от ЗКПО и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Годишна данъчна декларация с вх. № 2203И0001596/22.03.2009 г. по чл.92 от ЗКПО за 2008 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.01.2008 г. - 31.12.2008 г. с деклариран корпоративен данък за внасяне в размер на 6 037,16 лева, вместо дължимият корпоративен данък в общ размер на 30 722,76 лв., който резултат се формирал вследствие на декларирани разходи за финансовата 2008 г. в общ размер на 1 885 905,37 лева с включени разходи по фактури, издадени от доставчиците „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, „Трансгруп 2007“ ЕООД и „Макс Ком 2007“ ЕООД, с неправомерно ползван по тях и неследващ се данъчен кредит по ЗДДС в размер на 49 371,20 лева.

Тъй като фактурираните през 2008 г. услуги от доставчиците „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, „Трансгруп 2007“ ЕООД и „Макс Ком 2007“ ЕООД не са били реално осъществени, отчетените разходи по тях за сумата 246 856.00 лв. от страна на дружеството „Маком 2001“ ЕООД са довели до формиране на по-малък финансов резултат за данъчно облагане. В резултат на това се налага корекция на счетоводния финансов резултат в насока намаляване на декларираните от „Маком 2001“ ЕООД разходи с данъчната основа на процесните фактури, издадени от посочените доставчици през 2008 г., в размер общо на 246 856.00 лв. След така извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат данъчният финансов резултат за 2008 г. е данъчна печалба в размер на 307 227.63 лв., при което дължимият годишен корпоративен данък за отчетната 2008 г. се явява в размер на 30 722.76 лв., а недекларираният корпоративен данък за същата година е в размер на 24 685.60 лв.

На 23.02.2010 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество ГДД по чл. 92 от

ЗКПО и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Годишна данъчна декларация с вх № 2203И0002739/23.02.2010 г. по чл.92 от ЗКПО за 2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г. с деклариран корпоративен данък за внасяне в размер на 6159,03 лв. вместо дължимият корпоративен данък в общ размер на 82 494,03 лева, който резултат се формирал вследствие на декларираните разходи за финансовата 2009 г. в общ размер на 1 983 281,38 лева с включени разходи и по фактури, издадени от доставчиците „Мед Ком“ ЕООД, „Карбон Файбър“, „Топ Адвертайзинг“ ЕООД и „Терес Адвертайзинг“, с неправомерно ползван по тях и неследващ се данъчен кредит по ЗДДС в размер на 152 670,00 лева.

Тъй като фактурираните през 2009 г. услуги от доставчиците „Мед Ком“ ЕООД, „Карбон Файбър“, „Топ Адвертайзинг“ ЕООД и „Терес Адвертайзинг“ не са били реално осъществени, то отчетените разходи по тях за сумата 763 350.00 лв. от страна на дружеството „Маком 2001“ ЕООД са довели до формиране на по-малък финансов резултат за данъчно облагане. Поради това се налага корекция на счетоводния финансов резултат в насока намаляване на декларираните от „Маком 2001“ ЕООД разходи с данъчната основа на процесните фактури, издадени от посочените доставчици през 2009 г., в размер общо на 763 350.00 лв. След така извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат данъчният финансов резултат за 2009 г. е данъчна печалба в размер на 824 940.25 лв., при което дължимият годишен корпоративен данък за отчетната 2009 г. се явява в размер на 82 494.03 лв., а недекларираният корпоративен данък за същата година е в размер на 76335.00 лв.

На 28.03.2011 г. св.С. В., която била упълномощена от подсъдимия М.В. в качеството му на управител на „Маком 2001“ ЕООД да подава от името на това дружество ГДД по чл. 92 от ЗКПО и съответно ѝ е било възложено от подсъдимия да върши това, подала по електронен път - с електронен подпис, регистриран на името на счетоводна къща „СК-Лавейа“ ООД - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ Годишна данъчна декларация с вх. № 2203И0006607/28.03.2011 г. по чл.92 от ЗКПО за 2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.01.2010 г. - 31.12.2010 г. с деклариран корпоративен данък за внасяне в размер на 0,00 /нула/ лева вместо дължимият корпоративен данък в общ размер на 51 519,92 лева, който резултат се формирал вследствие на декларираните разходи за финансовата 2010 г. в общ размер на 2 462 876,21 лева, с включени разходи по процесните фактури, издадени от доставчиците „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД и „Кри Д 2009“ ЕООД, с неправомерно ползван по тях и неследващ се данъчен кредит по ЗДДС в размер на 182 584,20 лева.

Тъй като фактурираните през 2010 г. услуги от доставчиците „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД и „Кри Д 2009“ ЕООД не са били реално осъществени, то отчетените разходи по тях за сумата 763 350.00 лв. от страна на дружеството „Маком 2001“ ЕООД са довели до формиране на по-малък финансов резултат за данъчно облагане. Поради това се следва корекция на счетоводния финансов резултат в насока намаляване на декларираните от

„Маком 2001“ ЕООД разходи с данъчната основа на процесните фактури, издадени от посочените доставчици през 2010 г., в размер общо на 763 350.00 лв. След така извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат данъчният финансов резултат за 2010 г. е данъчна печалба в размер на 912 921.00 лв., при което дължимият годишен корпоративен данък за отчетната 2010 г. се явява в размер на 51 519.92 лв., на колкото се равнява и недекларираният корпоративен данък за същата година.

Така, за периода от 01.01.2008 г. до 31.08.2010 г. общият размер на неправомерно приспаднатия от „Маком 2001“ ЕООД данъчен кредит по ЗДДС е 384 625.40 лв., а общият размер на недекларираният корпоративен данък за периода 2008 г., 2009 г. и 2010 г. е 152 540.52 лв.

От страна на свидетелите Г. К. Д. и В. А. П., инспектори по приходите в НАП, била извършена данъчна ревизия на „Маком 2001“ ЕООД с обхват прилагането на ЗДДС за периода 01.01.2008 г. - 31.08.2010 г. и за определяне на данъчни задължения по корпоративен данък по чл.92 от ЗКПО за периода 01.01.2008 г. до 31.12.2009 г., приключила с издаването на ревизионен доклад № 1009028/10.12.2010 г. /л.л. 1-91 в т.10 от ДП/ и ревизионен акт № 2001009028/22.03.2011 г. /л.л. 13-101 в т.9 от ДП/. При тази ревизия свидетелите Д. и П. установили неправомерно приспаднати данъчни кредити и съответно занижени основи за определяне на дължимия корпоративен данък от „Маком 2001“ ЕООД в посочените данъчни периоди.

В качеството си на ревизори и съставители на ревизионния доклад, респективно на ревизионния акт свидетелите Г. К. Д. и В. А. П. потвърждават направените в така посочените документи констатации. Тези техни констатации впоследствие са изследвани и от назначените на ДП и в първоинстанционното съдебно производство счетоводни експертизи, които анализирайки и другите писмени доказателства по делото, в това число справките-декларации, дневниците за покупко-продажби и ГДД са достигнали до същите изводи.

Описаната фактическа обстановка въззивният съд изведе след свой собствен анализ на събраните в хода на първоинстанционното и въззивното съдебно следствие доказателства, в резултат на който /анализ/ достигна до горните фактически изводи относно значимите за предмета на делото обстоятелства.

Гореизложената релевантна фактическа обстановка въззивният съд приема за установена въз основа на следните доказателствени източници и способи на доказване:

- гласни доказателства: частично от обясненията на подсъдимия; показанията на свидетелите С. В., Г. Д., В. П., Ф. А., А. С., Й. Й., Х. Г., Е. Ю., С. Я., С. Х., Б. Р., Е. З., Н. К., Г. Д., К. М., В. И., И. Я., К. Д.а, К. П., дадени в хода на първоинстанционното съдебно следствие, а за св. Д., А. и Й. - и приобщените им от ДП показания по реда на чл. 281, ал.4, вр. ал.1, т.2, пр.2 от НПК; показанията на свидетелите А. И. А., А. Г. М., Р. П. Т. и М. К. Г., дадени във въззивното производство.

- многобройните писмени доказателства, съдържащи се в томовете от ДП, в томовете от

първоинстанционното производство, както и в томовете от въззивното производство, приобщени от първоинстанционния и от въззивния съд по реда на чл. 283 от НПК – фактури, договори, констативни протоколи, пълномощни, справки, сертификати, ревизионен доклад № 1009028/10.12.2010 г., ревизионен акт № 2001009028/22.03.2011 г. и др., без да е необходимо и наложително да бъдат подробно изброявани тук.

-заключенията: на комплексната съдебно-икономическа и счетоводна експертиза (л.л. 4-79 в т.17 на ДП); на първата допълнителна съдебно - икономическа и счетоводна експертиза (л.л. 85 - 103 в т. 17 на ДП); на втората допълнителна съдебно - икономическа и счетоводна експертиза (л.л. 170-186 в т. 17 на ДП); на назначената от първоинстанционния съд допълнителна съдебно - икономическа и счетоводна експертиза (л.л. 572 - 602 от първоинст. производство); на назначената от въззивния съд разширена ССЧЕ – инкорпорирана в писмени заключения на два хартиени носители, съответно от л. 346 до л. 370 и от л. 391 до 396 от въззивното дело; на назначената от въззивния съд ССЧЕ – на л.л. 595-602 в том 2 от въззивното дело; на графическата (съдебно - почеркова) експертиза по протокол № 48/13.10.2017 г. (л.л. 9-18 в т.18 на ДП), на графическата (съдебно - почеркова) експертиза по протокол № 144 (л.л. 36-77 в т.18 на ДП), на документно - техническата експертиза по протокол № 169 (л.л. 208-244 в т.18 на ДП).

Първостепенният съд е извършил подробен, обстоен и логически издържан анализ на приобщените доказателствени източници и способности на доказване, съпоставяйки ги и оценявайки ги във взаимовръзка помежду им /във връзка с другите събрани по делото доказателствени материали/, като вследствие на тази задълбочена преценка правилно е приел, че в своята цялост приобщените доказателствени източници следва да се ползват с доверие като неопорочени и отговарящи на обективната действителност. При оценката съдържанието на събрания от СГС доказателствен материал апелативният съд също счита, че по същество липсват никакви съществени противоречия в значимите за правилното решаване на делото доказателствени източници /с изключение на обсъдената и от първия съд част от обясненията на подсъдимия за реалността на процесните доставки, противопоставяща се на упоменатите по-горе многобройни други доказателства/, което да налага преодоляването им по реда на чл. 305, ал.3, изр.2 от НПК чрез излагане на изрични съображения за мотивите, довели до кредитирането или некредитирането на съответната част от противоречащите си доказателствени източници.

В оценъчната част от доказателствената си дейност СГС е обсъдил с необходимата прецизност и аналитичност както относимостта на отделните доказателства и доказателствени източници към включените в предмета на доказване обстоятелства, така и съответния "принос" на всяка една група от доказателствените източници за установяването на конкретните, релевантни на обвинението, факти и обстоятелства. Т.е., първият съд изрично е посочил въз основа на кои доказателствени източници е приел за установени съответните релевантни факти, като тази негова дейност не страда от пороци.

Изхождайки от естеството на инкриминираната престъпна дейност, градският съд правилно е определил и значението на отделните видове доказателства и доказателствени източници,

респективно способности на доказване, за установяването на относимите към предмета на делото обстоятелства. В тази връзка уместно и съобразно принципите и правилата на доказването в наказателното производство СГС е обърнал особено внимание на писмените доказателства/доказателствени средства, както и на подкрепящите ги заключения на експертизи и гласни доказателствени източници, като с необходимата критичност и задълбоченост е разгледал и анализирал поотделно различните групи доказателствени средства и способности на доказване. В рамките на тази си дейност /по оценка на доказателствата/ първоинстанционният съд е извършил подробен, задълбочен и прецизен анализ на свидетелските показания, явяващи се едни от значимите за изясняването на делото доказателствени средства, и в резултат на това е дал своята вярна оценка за достоверността на същите и за годността им да установят подлежащите на изясняване обстоятелства. А след собствена оценка на дадените от тези свидетели показания, както и на показанията на останалите разпитани свидетели /в които се съдържа конкретна информация, имаща отношение към инкриминираните факти/ настоящият състав също намира, че те следва да бъдат кредитирани като обективни и достоверни, доколкото са логични, последователни, взаимно подкрепящи се и потвърждаващи се от останалите доказателствени материали.

Първостепенният съд е подложил на внимателна преценка и обясненията на подсъдимия В., съобразявайки тяхната двойствена процесуална същност - на гласно доказателствено средство и на средство за защита. След съпоставяне на твърденията на подсъдимия с останалите доказателствени материали по делото и след вярната преценка, че обясненията на В. в частта, в която същият оспорва мнимия (единствено документно оформен) характер на получените доставки от дружествата „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, „Макс Ком 2007“ ЕООД, „Мед Ком“ ЕООД, „Карбон Файбър“ ЕООД, „Транс Труп 2007“ ЕООД, „Кри Д 2009“ ЕООД, „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, „Терес Адвертайзинг“ ЕООД и „Топ Адвертайзинг“ ЕООД, представляват единствено защитна версия, израз на правото му на защита, като не съответстват на обективната действителност и се явяват изолирани и оборени от останалия по делото доказателствен материал, градският съд правилно е приел, че тези обяснения на В. не са достоверни и затова не следва да бъдат кредитирани.

С нужното внимание и задълбоченост градският съд подробно е разгледал заключенията на приетите по делото и кредитирани експертизи, като е съпоставил установените от заключенията обстоятелства с данните, съдържащи се в цялата останала доказателствена съвкупност, и в резултат на тази си дейност е достигнал до верни и обосновани фактически изводи, които на практика се възприемат и от въззивната инстанция. Назначените и приети във въззивното производство две съдебно-счетоводни експертизи са дали ясни, обосновани и аргументирани отговори на поставените им задачи, поради което същите биват кредитирани от настоящия състав.

Със съвсем малко изключение /касаещо описанието на фактите за подадената СД за данъчния период 01.03. – 31.03.2008 г. и в частност описанието на неистинските документи /фактури/, използвани от В. при воденето на счетоводството и при представянето на информация пред НАП/ в доказателствената си дейност първоинстанционният съд не е

извършил нарушения при интерпретацията на относимите доказателствени материали, като доказателствените източници /вкл. и многобройните писмени/ са възприети съобразно действителното им съдържание, без да е допуснато изопачаване или неточна, респ. неправилна интерпретация на същите, което да е довело до необоснованост на установените фактически констатации.

Предвид гореизложеното апелативният съд намира, че СГС не е допуснал съществени нарушения в процеса на оценъчната си дейност /нито на процесуалните правила, нито на правилата на мисленето и в частност на логическата рационалност, показваща как от определени изходни предпоставки (от определени източници на информация) при спазване на логическите правила следват истинни и верни умозаклучения относно изследваните и установени факти/, поради което споделя изложените в тази връзка съображения. А това, от своя страна, не обуславя процесуална необходимост от тяхното повторно излагане в настоящото решение.

Във връзка с доказателствената обезпеченост на възприетите от първоинстанционния и от въззивния съд фактически положения следва изрично да се отбележи, че в наказателния процес ревизионният доклад и ревизионният акт нямат формална доказателствена сила (чл. 14, ал. 2 от НПК). Поради това и предвид установената в чл. 127, ал. 2 от НПК забрана обвинението и присъдата да се основават само на данните от ревизионния акт и/или ревизионния доклад САС формира фактическите си изводи за издадените фактури от процесните доставчици, за нереалността /фиктивността/ на фактурираните доставки по тези фактури, за размера на неправомерно ползвания, респ. на приспаднатия неследващ се данъчен кредит за съответните данъчни периоди по всяка една от фактурите и за целия инкриминиран период, за механизма на осъществяването на тази дейност, както и за декларираните финансови резултати в ГДД във връзка с облагането по ЗКПО на базата и на кореспондиращите си и съвпадащи данни от показанията на гореизброените свидетели, в т.ч. и на свидетелите-ревизори, от заключенията на приетите ССЧЕ, от приложените писмени доказателства (фактури, договори, констативни протоколи, сертификати, писма, справки-декларации, дневници за покупки и продажби, ГДД), а не изключително и само на данните от ревизионния доклад и ревизионния акт. В този ред на мисли ревизионният доклад и ревизионният акт не могат априори да се изключат като годни писмени доказателствени средства, защото макар и да нямат презумптивна доказателствена сила за нуждите на доказването в наказателния процес, същите съгласно чл. 127, ал. 1 от НПК са годни доказателствени източници, данните от които подлежат на оценка съобразно общите правила за доказателствената дейност на съда. В тази връзка САС намира, че в ревизионния доклад и ревизионния акт данъчните резултати на „Маком 2001“ ЕООД не са били определени произволно или на основата на предположения, като видно от съдържанието на тези ревизионни документи в тях внимателно и задълбочено са били обсъдени всички релевантни обстоятелства във връзка с процесните доставки и тяхното осчетоводяване и отчитане пред приходните органи, поради което въззивният съд не намира в случая да са допуснати нарушения или доказателствени дефицити при определянето на данъчната основа

за съответните периоди и при изчисляването на неправомерно приспаднатите наследващи се данъчни кредити, респ. на недекларираните и реално дължимите данъци по ЗДДС и ЗКПО.

Показанията на разпитаните във въззивното производство свидетели А. И. А., А. Г. М., Р. П. Т. и М. К. Г. имат пряко отношение към предмета на доказване по делото и чрез тях на практика беше извършена проверка на други приобщени писмени доказателства – на справки от НАП за регистрирани трудови договори на името на част от дружествата-доставчици по процесните фактури. В показанията си тези свидетели категорично заявяват, че никога не са работили в „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД и „Карбон Файбър“ ЕООД и не са имали никакви отношения с тези дружества, макар в НАП да са били регистрирани трудови договори на тяхно име с тези дружества, както и че изобщо не са знаели, че се водят на работа във въпросните дружества. Въззивният съд счита показанията на изброените свидетели за обективни и достоверни, доколкото са безпристрастни, последователни и логични. Тези свидетели са незаинтересовани от изхода на делото и като такива са непредубедени. Поради това САС не намира пречка показанията им да бъдат ценени като годно доказателствено средство.

Давайки своята правна оценка на гореизложената установена по делото фактическа обстановка, въззивният съд също намира, че подсъдимият М. Г. В. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.255, ал.3, вр. ал.1, т.2, т.6 и т.7, вр. чл.26, ал.1 от НК.

В инкриминирания период, от 12.02.2008 г. до 28.03.2011 г., в гр.София - ТД на НАП София - офис „Възраждане“, при условията на продължавано престъпление с 21 деяния, които осъществяват поотделно състав на едно и също престъпление, извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, като последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, в качеството си управител на „МАКОМ-2001“ ЕООД с ЕИК 130736525, лично и чрез фактическите действия на упълномощено от него лице С. А. В. - главен счетоводител на „СК - ЛАВЕЙА“ ООД, избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в особено големи размери - 537 165.92 лв., представляващи общият размер на: дължим данък върху добавената стойност по ЗДДС в общ размер на 384 625,40 лева и дължим корпоративен данък по ЗКПО за 2008 г., за 2009 г. и за 2010 г. в общ размер 152 540,52 лева, като:

- потвърдил неистина в подавани пред ТД на НАП - София град, офис „Възраждане“ чрез фактическите действия на упълномощено от него лице С. А. В. - главен счетоводител на „СК-Лавейа“ ООД, по електронен път чрез e-mail: accounts@sofiacityhotel.com, регистриран на името на „СК - Лавейа“ ООД, месечни Справки-декларации, които се изискват по силата на чл.125 от ЗДДС: „За всеки данъчен период регистрираното лице подава справка - декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС, а именно: чл.124, ал.1 „Регистрираните лица по този закон водят задължително следните регистри: 1. Дневник за покупките; 2. Дневник за продажбите“, относно стойността на извършените покупки, дължимия и платен данък добавена стойност, начислен по фактури, издадени от

доставчиците „ЮНАЙТЕД ТРЕБЪЛ 99“ ЕООД, „МАКС КОМ 2007“ ЕООД, „ТРАНСГРУП 2007“ ЕООД, „КАРБОН ФАЙБЪР“ ЕООД, „ГЛАВ БУЛГАР ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, „КРИД 2009“ ЕООД, „ТОП АДВЕРТАЙЗИНГ“ ЕООД, „ТЕРЕС АДВЕРТАЙЗИНГ“ ЕООД и „МЕД КОМ“ ЕООД и относно дължим корпоративен данък за 2008 г., 2009 г. и 2010 г. в подавани годишни данъчни декларации, които се изискват по силата на чл.92 от ЗКПО: „Данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък, и чл.92.ал.2 от ЗКПО, който гласи: „Годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице“;

- използвал документи с невярно съдържание: дневници за покупки по чл.124 от ЗДДС и посочените в тях неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури за доставки на стоки и услуги, които не са реално извършени, при водене на счетоводство и при представяне на информация пред органа по приходите - ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, и приспаднал неследващ се данъчен кредит, както следва:

1. На 12.02.2008 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец януари 2008 г., в големи размери - 3400,00 лева, като потвърдил неистина в подадена по електронен път пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22040932392/12.02.2008 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.01.2008 г. - 31.01.2008 г., с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 5559.01 лева“, вместо действителният размер на ДДС - 8959.01 лв., и като е използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец септември 2008 г., в който са отразени доставки от „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, без да са налице такива по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС; неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД през месец януари 2008 г., по които упражнил право на данъчен кредит за месец януари 2008 г. който не му се следва и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 3400,00 лв.

2. На 12.04.2008 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец март 2008 г. в особено големи размери - 18 100,00 лева, като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№22040938781/12.04.2008 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.03.2008 г.- 31.03.2008 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 4076,15 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 22 176,15 лева, като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на

НАП - гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец март 2008 г. с отразени доставки от „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД, без да са налице такива по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от тези дружества през месец март 2008 г., по които упражнил право на данъчен кредит за месец март 2008 г., който не му се следва, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 18 100 лв.

3. На 13.05.2008 г. в гр. София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец април 2008 г. в големи размери - 10000,00 лева като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22040941867/13.05.2008 г. от името на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.14.2008 г. - 30.04.2008 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 5713,17 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 15713,17 лева, като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец април 2008 г. с отразени доставки от „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД, без да са налице такива по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени през месец април 2008 г. от „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД, по които упражнил право на данъчен кредит за месец април 2008 г., който не му се следва, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 10 000,00 лева.

4. На 13.06.2008 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец май 2008 г. в големи размери - 9075,20 лева, като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22040944849/13.06.2008 г. от името на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.05.2008 г. - 31.05.2008 г., с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 10426,72 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 19 501,72 лева, като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец май 2008 г. с отразени доставки от „Макс Ком 2007“ ЕООД и „Трансгруп 2007“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от тези дружества през месец май 2008 г., по които упражнил право на данъчен кредит за м.май 2008 г., който не му се следва, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 9075,20 лева.

5. На 10.07.2008 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения,

представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец юни 2008 г. в големи размери - 8796,00 лева, като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22040947215/10.07.2008 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.06.2008 г. - 30.06.2008 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 3129,78 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 11 925,78 лева, като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец юни 2008 г. с отразени доставки от „Трансгруп 2007“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от „Трансгруп 2007“ ЕООД през месец юни 2008 г., по които е упражнил право на данъчен кредит за м.юни 2008 г, който не му се следва, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 8796,00 лв.

6. На 12.02.2009 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец януари 2009 г. в особено големи размери - 28 000,00 лева, като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 2202947679/12.02.2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.01.2009 г. - 31.01.2009 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 3899,55 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 31 899,55 лева, като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл. 124 от ЗДДС за месец януари 2009 г. с отразени доставки от „Терес Адвертайзинг“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документ и документ с невярно съдържание-фактура, издадена от това дружество през месец януари 2009 г., по която упражнил право на данъчен кредит за м.януари 2009 г., който не му се следва, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 28 000,00 лева.

7. На 12.06.2009 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец май 2009 г. в особено големи размери - 25 900,00 лв., като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 220309579975/12.06.2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.05.2009 г. - 31.05.2009 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 563,43 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 26 463,43 лева, като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на

НАП - гр.София, офис „Възраждане“ - документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец май 2009 г. с отразени доставки от „Карбон Файбър“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадено от това дружество през месец май 2009 г., по които упражнил право на данъчен кредит за м.май 2009 г., който не му се следвал, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 25 900,00 лв.

8. На 13.07.2009 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец юни 2009 г. в особено големи размери - 43 250,00 лв., като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 220300960357/13.07.2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.06.2009 г. - 30.06.2009 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 490,15 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 43 740,15 лева, като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец юни 2009 г. с отразени доставки от „Карбон Файбър“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от това дружество през месец юни 2009 г., по които упражнил право на данъчен кредит за м.юни 2009 г., който не му се следва, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 43 250,00 лв.

9. На 12.09.2009 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец август 2009 г. в големи размери - 5450,00 лв., като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030965467/12.09.2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.08.2009 г. - 31.08.2009 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 2 424,63 лева“ вместо действителният размер на ДДС 7 874,63 лева, като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП-гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец август 2009 г. с отразени доставки от „Топ Адвертайзинг“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от това дружество през м. август 2009 г., по които упражнил право на данъчен кредит за м.август 2009 г., който не му се следва, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 5450,00 лв.

10. На 13.10.2009 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец септември 2009 г. в особено големи размери - 18 370,00 лева, като потвърдил

неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030967793/13.10.2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.09.2009 г. - 30.09.2009 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 979,58 лева“ вместо действителният размер на ДДС - 18 370,00 лева, като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец септември 2009 г. с отразени доставки от „Карбон Файбър“ ЕООД и „Мед Ком“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от тези дружества през месец септември 2009 г., по които упражнил право на данъчен кредит за м.септември 2009 г., който не му се следва, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 18 370,00 лева.

11. На 12.12.2009 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец ноември 2009 г. в особено големи размери - 31 700,00 лв., като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030973198/12.12.2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.11.2009 г. - 30.11.2009 г. с отразен в клетка № 50 резултат „ДДС за внасяне в размер на 1 333,65 лева“ вместо действителният размер на ДДС 33 033,65 лева /при което бил приспаднал данък в размер на 776.03 лв. и е внесен ефективно данък в размер на 557.62 лв./, като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец ноември 2009 г. с отразени доставки от „Карбон Файбър“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от това дружество през месец ноември 2009 г., по които упражнил право на данъчен кредит за м.ноември 2009 г., който не му се следва, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 31 700,00 лв.

12. На 09.03.2010 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец февруари 2010 г. в особено големи размери - 13 000,00 лв., като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030979727/09.03.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.02.2010 г. - 28.02.2010 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 762,06 лв.“ /приспаднал 534,97 лв. и внесен ефективно 227,09 лв./ вместо действителният размер на ДДС - 13 762,06 лева, и като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП - гр.София,

офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец февруари 2010 г. с отразени доставки от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от това дружество през месец февруари 2010 г., по които упражнил право на данъчен кредит за м.февруари 2010 г., който не му се следва, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 13 000,00 лв.

13. На 13.04.2010 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец март 2010 г. в особено големи размери - 44 500,00 лв., като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030983342/13.04.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.03.2010 г. - 31.03.2010 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 5 458,69 лв.“ вместо действителният размер на ДДС - 39 041,31 лева, и като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП-гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец март 2010 г. с отразени доставки от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от това дружество, по които е упражнил право на данъчен кредит за м.март 2010 г., който не му се следва, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 44 500,00 лв.

14. На 13.05.2010 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец април 2010 г. в особено големи размери - 28 400,00 лв., като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030986375/13.05.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.04.2010 г. - 30.04.2010 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 5 577,62 лв.“ /приспаднат 5 458,69 лв. и внесен ефективно 118,93 лв./ вместо действителният размер на ДДС - 33 977,62 лева, и като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец април 2010 г. с отразени доставки от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от това дружество през месец април 2010 г., по които от името на представляваното от него дружество упражнил право на данъчен кредит за м.април 2010 г., който не се следвал, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 28 400,00 лв.

15. На 11.06.2010 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец май 2010 г. в особено големи размери - 30 030,00 лв., като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030988872/11.06.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.05.2010 г. - 31.05.2010 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 3 214,33 лв.“ вместо действителният размер на ДДС - 33 244,33 лева, и като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП-гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец май 2010 г. с отразени доставки от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от това дружество, по които от името на управляваното от него дружество упражнил право на данъчен кредит за м.май 2010 г., който не се следвал, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 30 030,00 лв.

16. На 13.07.2010 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец юни 2010 г. в особено големи размери - 48 471,00 лв., като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030991819/13.07.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.06.2010 г. - 30.06.2010 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 565,92 лв.“ /внесен ефективно/ вместо действителният размер на ДДС - 49 036,92 лева, и като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП-гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец юни 2010 г. с отразени доставки от „ГлавБулгар Инженеринг“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от това дружество през месец юни 2010 г., по които от името на управляваното от него дружество упражнил право на данъчен кредит за м.юни 2010 г., който не се следвал, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 48 471,00 лв.

17. На 06.08.2010 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец юли 2010 г. в големи размери - 7 983,20 лв., като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030992978/06.08.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.07.2010 г. - 31.07.2010 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 383,46 лв.“ вместо

действителният размер на ДДС - 8 366,66 лева, и като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец юли 2010 г. с отразени доставки от „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от това дружество през месец юли 2010 г., по които от името на управляваното от него дружество упражнил право на данъчен кредит за м.юли 2010 г., който не се следвал, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 7 983,20 лв.

18. На 11.09.2010 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност за месец август 2010 г. в големи размери - 10 200,00 лв., като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Справка - декларация по чл.125 от ЗДДС с вх.№ 22030996384/11.09.2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.08.2010 г. - 31.08.2010 г. с отразен в клетка № 50 „ДДС за внасяне в размер на 402,73 лв.“ вместо действителният размер на ДДС - 10 602,73 лева, и като използвал при водене на счетоводството и при представяне на информация пред органите по приходите - пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“, документи с невярно съдържание: Дневник за покупки по чл.124 от ЗДДС за месец август 2010 г. с отразени доставки от „Кри Д 2009“ ЕООД, без да са налице такива доставки по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС, и неистински документи и документи с невярно съдържание - фактури, издадени от това дружество през месец август 2010 г., по които от името на управляваното от него дружество упражнил право на данъчен кредит за м.август 2010 г., който не се следвал, и приспаднал неправомерно неследващ се данъчен кредит по ДДС в размер на 10 200,00 лв.

19. На 22.03.2009 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения по чл.92 от ЗКПО, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД корпоративен данък за периода 01.01.2008 г. - 31.12.2008 г. в особено големи размери - 24 685,60 лв., като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Годишна данъчна декларация с вх. № 2203И0001596/22.03.2009 г. по чл.92 от ЗКПО за 2008 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.01.2008 г. - 31.12.2008 г. с деклариран корпоративен данък за внасяне в размер на 6 037,16 лева, вместо дължимият корпоративен данък в общ размер на 30 722,76 лв., който резултат се формирал вследствие на декларирани разходи за финансовата 2008 г. в общ размер на 1 885 905,37 лева, с включени разходи по фактури с неследващ се и непризнат данъчен кредит по ЗДДС в размер на 49 371,20 лева, издадени от доставчиците „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, „Трансгруп 2007“ ЕООД и „Макс Ком 2007“ ЕООД относно доставки, които реално не били извършени.

20. На 23.02.2010 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни

задължения по чл.92 от ЗКПО, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД корпоративен данък за периода 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г. в особено големи размери - 76 335,00 лева, като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Годишна данъчна декларация с вх. № 2203И0002739/23.02.2010 г. по чл.92 от ЗКПО за 2009 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г. с деклариран корпоративен данък за внасяне в размер на 6159,03 лв. вместо дължимият корпоративен данък в общ размер на 82 494,03 лева, който резултат се формира вследствие на деклариран разходи за финансовата 2009 г. в общ размер на 1 983 281,38 лева, с включени разходи по фактури с наследващ се и непризнат данъчен кредит по ДДС в размер на 152 670,00 лева, издадени от доставчиците „Карбон Файбър“, „Мед Ком“ ЕООД, „Топ Адвертайзинг“ ЕООД и „Терес Адвертайзинг“, които доставки реално не били извършени.

21. На 28.03.2011 г. в гр.София избегнал установяването и плащането на данъчни задължения по чл.92 от ЗКПО, представляващи дължим от „Маком 2001“ ЕООД корпоративен данък за периода 01.01.2010 г. - 31.12.2010 г. в особено големи размери - 51519,92 лева, като потвърдил неистина в подадена пред ТД на НАП - гр.София, офис „Възраждане“ по електронен път чрез фактическите действия на упълномощеното от него лице св.С. В. Годишна данъчна декларация с вх. № 2203И0006607/28.03.2011 г. по чл.92 от ЗКПО за 2010 г. на „Маком 2001“ ЕООД за данъчен период 01.01.2010 г. - 31.12.2010 г. с деклариран корпоративен данък за внасяне в размер на 0,00 /нула/ лева, вместо дължимият корпоративен данък в общ размер на 51 519,92 лева, който резултат се формира вследствие на деклариран разходи за финансовата 2010 г. в общ размер на 2 462 876,21 лева, с включени разходи по фактури с наследващ се и непризнат данъчен кредит по ДДС в размер на 182 584,20 лева, издадени от доставчиците „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД и „Кри Д 2009“ ЕООД, които доставки реално не били извършени.

За всичките двадесет и едно отделни деяния, включени в продължаващата престъпна дейност, следва да бъде отбелязано, че при извършването им подсъдимият М.В. е действал в качеството на едноличен собственик на капитала и управител на данъчно задълженото лице „Маком 2001“ ЕООД, което към инкриминирания период е било регистрирано по ЗДДС, съответно е било местно юридическо лице, чиято печалба е подлежала на облагане по смисъла на чл.2, ал.1, т.1 от ЗКПО.

Фактическото подаване на декларациите /СД и ГДД/ пред НАП от счетоводителката С. В. в случая категорично не е основание за отпадане отговорността на подсъдимия, защото тъкмо той фактически е осъществявал функциите по управление и представителство на търговското дружество „Маком 2001“ ЕООД, включително и при документирането на процесните нереализирани стопански операции. Т.е., именно подсъдимият като представляващ по закон данъчно задълженото лице „Маком 2001“ ЕООД е осъществявал фактически дейността и функциите на данъчно задълженото лице – търговец, като незнанието на св. С. В. относно съставомерните обстоятелства я прави посредствен извършител.

I. Относно деянията, имащи за предмет ДДС:

Съгласно чл. 87, ал.2 от ЗДДС данъчният период (периодът от време, след изтичането на който регистрираното лице е длъжно да подаде справка-декларация с резултата за този данъчен период) е едномесечен. С оглед на това и съобразно даденото задължително тълкуване в ТР № 1 от 07.05.2009 г. по ТД № 1/2009 г. на ОСНК на ВКС в случая се касае за извършени 18 отделни деяния, имащи за предмет ДДС, като механизмът на извършването на тези деяния е идентичен.

Всички процесни фактури, издадени от доставчиците „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, „Макс Ком 2007“ ЕООД, „Мед Ком“ ЕООД, „Карбон Файбър“ ЕООД, „Транс Труп 2007“ ЕООД, „Кри Д 2009“ ЕООД, „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, „Терес Адвертайзинг“ ЕООД и „Топ Адвертайзинг“ ЕООД, не са отразявали реално осъществени стопански операции и дейности, извършвани от търговците, посочени като издатели на тези фактури, и съответно предоставяни като услуги на „Маком 2001“ ЕООД, едноличен собственик на капитала и управител на което е подсъдимият В.. Вписвайки процесните фактури, съдържащи конкретно посочени данъчни основи и начислен ДДС за услуги, които не са осъществени и доставени, в дневниците за покупки на „Маком 2001“ ЕООД и в изготвените въз основа на тези дневници справки-декларации по ЗДДС за инкриминираните периоди (чрез счетоводителя С. В., която не е знаела тези факти, поради което се явява посредствен извършител), подсъдимият В. обективно е променил в полза на управляваното от него дружество резултата в баланса между данъка добавена стойност за внасяне и данъчния кредит, като по този начин се е стигнало до промяна на данъчния резултат и в частност на дължимия данък за внасяне.

Правото на данъчен кредит за регистрираното по ДДС лице възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал.1, т.1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки или услуги по облагаеми доставки по смисъла на чл.6 и чл. 9 от ЗДДС. Юридическият факт, с който законът свързва задължението за доставчика да начисли ДДС и възникването на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката, е възникването на данъчното събитие. Съгласно чл.68 ал.2 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит възниква в момента, в който подлежащият на приспадане данък стане изискуем, тоест в момента на настъпване на данъчно събитие. Съгласно чл. 25 ал.5 т.1 от ЗДДС /редакция 2008 г. и 2009 г./ и чл. 25 ал.6 т.1 от ЗДДС /редакция 2010 г./ на датата на възникване на данъчното събитие данъкът по този закон става изискуем за облагаемите доставки и за регистрираното лице възниква задължение да го начисли. Съобразно легалната дефиниция в чл.25 ал.1 от ЗДДС данъчно събитие е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16 от същия закон. Съгласно чл. 6 ал.1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, а съгласно чл. 9 ал.1 от ЗДДС доставка на услуга е

всяко извършване на услуга. По силата на чл. 25 ал.2 от ЗДДС данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, или на датата, на която услугата е извършена. С оглед на това се налага извод, че при отсъствието на данъчно събитие не възниква нито задължение за начисляване на данъка от страна на доставчика, нито право на приспадане на данъчен кредит за получателя. В разпоредбата на чл. 70 ал. 5 от ЗДДС е предвидено, че не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно. В действителност в ЗДДС няма легално определение на понятието „неправомерно начислен данък“, но по тълкувателен път следва да се приеме, че такова ще е налице винаги, когато начисляването на ДДС е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. И доколкото наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС е *conditio sine qua non* за възникване на правото на данъчен кредит, то очевидно начисляването на данък /ДДС/ при липсата на реална доставка на стока или услуга се явява „неправомерно“ по смисъла на чл. 70 ал.5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит.

В настоящия казус доставчиците са начислили данък по процесните фактури, без да са били налице основания за това, тъй като тези фактури на практика не удостоверяват реално осъществени доставки по смисъла на чл. 6 ал.1 и/или чл. 9 ал.1 от ЗДДС и не е осъществен фактическият състав на чл. 68 ал.1 т.1 от същия закон. Т.е., въпреки, че в случая са издадени фактури и е начислен данък, то доколкото това е станало, без да са били налице фактически /реално/ извършени стопански дейности и операции, не е било налице основание за ползване на данъчен кредит /предвид посочените разпоредби на чл. 68, ал.1, т.1, вр. чл. 6, ал.1 и чл. 9 ал.1 от ЗДДС/. Следователно за управляваното и представлявано от подсъдимия дружество „Маком 2001“ ЕООД не е било възникнало право на приспадане на данъчен кредит за ДДС за инкриминираните периоди по получените от гореизброените доставчици процесни фактури.

За упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит не е достатъчно единствено притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл.114 и чл. 115 от ЗДДС, а трябва да е изпълнено изискването да са налице реално осъществени облагаеми доставки. Т.е., основната предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от задълженото лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. В този смисъл СГС е цитирал решения на СЕС по дело C-152/02 и по дело C-324/11, в които СЕС е приел, че материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС включват следното: 1) доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2) получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3) получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл.226 от Директива 2006/112/ЕО. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя по доставката на стоки или услуги, само когато по категоричен начин е доказана нейната реалност.

По настоящото дело категорично установени са единствено фактите на изготвяне на инкриминираните фактури и начисленият по тях данък – ДДС. Същевременно не се установява фактурираните стопански дейности и операции /доставки/ да са били в действителност фактически извършени, респективно убедително се доказва фиктивността /нереалността/ на фактурираните доставки, като в тази връзка по-горе бяха изложени подробни съображения, аргументирани с конкретни факти.

Въззивният съд напълно споделя изложените от първостепенния съд доводи, основани на практиката на СЕС (решение по съединени дела C-80/11 и C- 142/11/, C-285/11), че правото на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, поради това че издателят на фактурата за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, без да се доказва въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател на фактурата или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Основавайки се на това тълкуване на СЕС и отчитайки данните по делото, СГС обосновава е приел наличието на недобросъвестност от страна на подсъдимия в качеството му на едноличен собственик на капитала и управител на дружеството „Маком 2001“ ЕООД при упражняването на правото на приспадане на данъчния кредит. Тази недобросъвестност правилно е изведена от доказаните отношения между подсъдимия и управителя на дружеството „Ивкони 1“ ЕООД, който е контролирал цялата група от дружества-доставчици; от вписаните в инкриминираните фактури реквизити относно имената на дружествата - доставчици и на техните управители (за които по делото е несъмнено установено, че не извършват никаква търговска дейност, а са фиктивни такива); от неистинността на подписите на тези управители върху фактурите, както и върху договорите и констативните протоколи, въз основа на които са били издавани и самите фактури; от това, че същевременно подсъдимият лично е полагал подписи върху процесните договори и констативни протоколи за посочения в тях възложител /“Маком 2001“ ЕООД/; от описването на фактурите в СД по ДДС и в дневниците за покупки за съответните данъчни периоди, както и в дневниците за продажби на доставчиците за тези периоди (което сочи на координираност в поведението на подсъдимия и на неустановените по делото лица, действащи от името на дружествата – доставчици); както и от липсата на доказателства за включването на описаните във фактурите доставки в последващи облагаеми такива на „Маком 2001“ ЕООД.

СГС се е позовал и на решение на СЕС - р. C-438/09, D, съгласно което данъчно задълженото лице има право на признаване на данъчен кредит за доставки от други данъчно задължени лица, които не са регистрирани за целите на този данък, когато фактурите за тези доставки съдържат цялата информация и в частност тази за идентифициране на издателя на фактурите и естеството на предоставените услуги. В случая предвид безспорно доказаното знание на подсъдимия за фиктивността /нереалността/ на фактурираните доставки, послужили като основание за приспадане на данъчен кредит, напълно ирелевантна се явява

евентуалната му добросъвестност относно обстоятелството дали вписаните във процесните фактури „съконтрахенти“ са били регистрирани или не по ЗДДС.

В обобщение, установените по делото и обсъдени по-горе факти, преценени в своята съвкупност, обосновават несъмнения извод, че с описаното си поведение в процесните данъчни периоди В. е целял промяна на данъчния резултат и дължимия данък /ДДС/ за внасяне, без да са налице материално-правните предпоставки и основания за това (без да е било налице действително изпълнение на доставките).

Така с действията си подсъдимият В. е потвърдил неистина в подадените справки-декларации за месеците януари 2008 г., март 2008 г., април 2008 г., май 2008 г., юни 2008 г., януари 2009 г., май 2009 г., юни 2009 г., август 2009 г., септември 2009 г., ноември 2009 г., февруари 2010 г., март 2010 г., април 2010 г., май 2010 г., юни 2010 г., юли 2010 г. и август 2010 г., а именно – че „Маком 2001“ ЕООД е получил доставки, за които е начислен данък добавена стойност по процесните фактури, издадени от „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, „Макс Ком 2007“ ЕООД, „Мед Ком“ ЕООД, „Карбон Файбър“ ЕООД, „Транс Труп 2007“ ЕООД, „Кри Д 2009“ ЕООД, „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, „Терес Адвертайзинг“ ЕООД и „Топ Адвертайзинг“ ЕООД, като по този начин е осъществил формата на изпълнителното деяние по чл. 255 ал.1 т.2 пр.1 от НК. Както бе вече посочено, подсъдимият е знаел, че тези фактури са неистински, а така също и че са с невярно съдържание, доколкото липсват реални сделки (доставки) зад описаните във фактурите стопански дейности и облагаеми стойности /суми/. Подсъдимият е включил данните от тези фактури в справките-декларации, подадени от него след изтичането на съответните данъчни периоди (едномесечни), като по този начин е променил резултата за дължимия ДДС за данъчните периоди 01.01.2008 г. - 31.01.2008 г., 01.03.2008 г. - 31.03.2008 г., 01.04.2008 г. - 30.04.2008 г., 01.05.2008 г. - 31.05.2008 г., 01.06.2008 г. - 30.06.2008 г., 01.01.2009 г. - 31.01.2009 г., 01.05.2009 г. - 31.05.2009 г., 01.06.2009 г. - 30.06.2009 г., 01.08.2009 г. - 31.08.2009 г., 01.09.2009 г. - 30.09.2009 г., 01.11.2009 г. - 30.11.2009 г., 01.02.2010 г. - 28.02.2010 г., 01.03.2010 г. - 31.03.2010 г., 01.04.2010 г. - 30.04.2010 г., 01.05.2010 г. - 31.05.2010 г., 01.06.2010 г. - 30.06.2010 г., 01.07.2010 г. - 31.07.2010 г. и 01.08.2010 г. - 31.08.2010 г. и е увеличил сумата на данъчния си кредит, без да има право на такъв, и по този начин е приспаднал неследващ се на управляваното от него дружество данъчен кредит за ДДС и е избегнал плащането на данък добавена стойност в общ размер на 384 625,40 лева (стойността на ДДС по процесните фактури). С това е осъществил и формата на изпълнителното деяние по чл. 255 ал.1 т.7 от НК. Справката-декларация се изисква по силата на чл.125 от ЗДДС. Подавайки такива справки-декларации, в които се съдържат неистини, подсъдимият е избегнал заплащане на дължим ДДС в посочения размер, като задължението му е променено с оглед на данъчния кредит, за който той е претендирал въз основа на неистинските обстоятелства. За да осъществи деянията, имащи за предмет ДДС, подсъдимият е използвал и документи с невярно съдържание. Такива в случая се явяват както Дневниците за покупки по чл. 124 от ЗДДС за съответните данъчни периоди, така и всички инкриминирани фактури, в които били отразени реално неизвършени /неосъществени/ доставки от процесните дружества-

контрагенти на „Маком 2001“ ЕООД. Тези документи са с невярно съдържание, тъй като отразените в тях обстоятелства относно извършените доставки, както и относно стойността на същите /данъчната основа/ и начисления ДДС не отговарят на обективната действителност (т.е., налице е лъжливо документиране на тези обстоятелства). Освен с невярно съдържание използваните от В. процесни фактури се явяват и неистински документи, доколкото безспорно се установява, че не са били подписани /съставени, респ. издадени/ от лицата, посочени за техни автори. Т.е., на процесните фактури като документи е придаден вид, че представляват конкретно писмено изявление на посочените в тях лица, а не на тези лица, които действително са ги съставили. По този начин подсъдимият е осъществил и формата на изпълнителното деяние по чл. 255 ал.1 т.6 от НК.

Всички описани по горе деяния подсъдимият В. е извършил при форма на вината пряк умисъл. Съдържанието на тази форма на вината се установява от обективните характеристики на изпълнителската му дейност. Без съмнение подсъдимият В. е притежавал необходимия интелектуален и волеви капацитет за правилното възприемане на всички елементи от обективната действителност, свързани с поведението му, предмет на настоящото наказателно производство. Ясно е съзнавал и значението на поведението си като такова, засягащо и накърняващо обществените отношения, които гарантират правилното установяване и плащане на данъчните задължения от данъчните субекти и в частност от управляваното и представлявано от него дружество. Подсъдимият е бил и наясно какво точно е подавала свидетелката С. В. пред НАП като документи от и като информация от името на управляваното от него дружество. Тези осмислени и целенасочени негови действия показват, че ясно е съзнавал неправомерността на поведението си по ощетяване на фиска чрез неправомерно ползване на данъчни кредити и съответното намаляване на печалбата на „Маком 2001“ ЕООД през инкриминирания период именно посредством представянето на неистински документи и такива с невярно съдържание. Следователно той напълно е съзнавал общественоопасния характер на извършеното и в същото време пряко е целял избягване установяването и плащането на данъчните задължения от страна на управляваното от него дружество „Маком 2001“ ЕООД. Подсъдимият В. е съзнавал, че в подадените пред данъчните органи документи - справки-декларации и дневник за покупките - са включени процесните счетоводни документи (фактури), които са неистински и същевременно отразяващи нереализирани в действителност стопански дейности (неосъществени доставки) на много висока стойност. Подсъдимият е знаел също, че подавайки декларациите, в които са отразени неистинските счетоводни документи и в които са използвани посочените в тях резултати, ще промени в своя полза данъчния резултат и по този начин ще осуети установяването на реално съществуващи за „Маком 2001“ ЕООД данъчни задължения, като е целял именно това осуетяване. Подсъдимият е желал настъпването на общественоопасните последици от своето поведение спрямо фиска – осуетяване установяването и плащане на дължимия от „Маком 2001“ ЕООД данък добавена стойност /а впоследствие и на корпоративен данък/.

II. относно деянията, имащи за предмет корпоративен данък:

Съгласно чл. 5 ал.1 във вр. с чл.2 ал.1 т.1 от ЗКПО печалбите на местните юридически лица се облагат с корпоративен данък. Данъчният финансов резултат е счетоводният финансов резултат, преобразуван по реда на този закон, като положителният данъчен финансов резултат е данъчна печалба, а отрицателният данъчен финансов резултат е данъчна загуба /чл. 18 от ЗКПО/. Данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба /чл. 19 от ЗКПО/. Данъчният период за определяне на корпоративния данък е календарната година /чл. 21 ал.1 от ЗКПО/. Съгласно разпоредбата на чл. 20 от ЗКПО за финансовите 2008 г., 2009 г. и 2010 г. данъчно задълженото лице е следвало да начислява и внася корпоративен данък в размер на 10 на сто от данъчната печалба, установена по реда на същия закон.

В годишните данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО на „Маком 2001“ ЕООД за финансовите 2008 г., 2009 г. и 2010 г. подсъдимият В. е декларирал финансов резултат, изразяващ се в по-ниска данъчна печалба за 2008 г. и 2009 г. и данъчна загуба за 2010 г. /в размер на 397 721.78 лева/, като по този начин е потвърдил неистина в тези ГДД, тъй като финансовите резултати на дружеството неправомерно са били занижени с данъчните основи по процесните фактури, с което е избегнал установяването и плащането на дължим корпоративен данък от „Маком 2001“ ЕООД за 2008 г. в размер на 24 685.60 лева, за 2009 г. - 76 335.00 лева и за 2010 г. - 51 519.92 лева, или общо в размер на 152 540.52 лева. С тези си действия подсъдимият В. от обективна страна е осъществил формата на изпълнителното деяние по чл. 255 ал.1 т.2 пр.1 от НК.

От субективна страна подсъдимият В. е извършил и тези деяния при пряк умисъл. Ясно е съзнавал, че в подадените пред данъчните органи годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО за финансовите 2008 г., 2009 г. и 2010 г. е потвърдил неистина, като е занижил данъчния финансов резултат на управляваното от него дружество с финансовите резултати на нереализираните доставки по процесните неистински и с невярно съдържание фактури с доставчици „Юнайтед Требъл 99“ ЕООД, „Макс Ком 2007“ ЕООД, „Мед Ком“ ЕООД, „Карбон Файбър“ ЕООД, „Транс 2007“ ЕООД, „Кри Д 2009“ ЕООД, „Глав Булгар Инженеринг“ ЕООД, „Терес Адвертайзинг“ ЕООД и „Топ Адвертайзинг“ ЕООД. Съзнавал е, че по този начин променя в полза „Маком 2001“ ЕООД данъчния финансов резултат /като е занижил данъчната печалба за 2008 и 2009 години и е отчел данъчна загуба за 2010 г./ и с това е осуетил установяването на реално съществуващото за „Маком 2001“ ЕООД данъчно задължение за заплащане на корпоративен данък, като е целял именно това осуетяване. Подсъдимият е желал настъпването на общественотоопасните последици от това свое неправомерно престъпно поведение – осуетяване установяването и плащането на дължимия от „Маком 2001“ ЕООД корпоративен данък.

Описаните по горе деяния с предмет ДДС и корпоративен данък правилно са били квалифицирани като едно продължавано престъпление /съгласно задължителните указания, дадени в ТР № 1 от 07.05.2009 г. по ТД № 1/2009 г. на ОШК на ВКС/. С всяко едно от тях подсъдимият е осъществил самостоятелно от обективна и субективна страна състав на престъпление чл. 255, ал.1 НК. Тези деяния, осъществяващи поотделно състав на едно и

също престъпление, са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка, при еднородна форма на вината - пряк умисъл, като между отделните деяния, от обективна и субективна страна, е налице връзка, позволяваща всяко последващо деяние да се определи като продължение на предшестващите. С оглед на това подсъдимият В. правилно и законосъобразно е признат за виновен в извършването на едно /продължавано/ престъпление.

Налице е квалифициращият признак „особено големи размери” на данъчните задължения. Съгласно т. 14 на чл. 93 от НК "данъци в особено големи размери" са тези, които надхвърлят дванадесет хиляди лева. А в случая, доколкото общият размер на данъчните задължения при продължаваната престъпна дейност е 537 165.92 лв., от които 384 625,40 лева по ЗДДС и 152 540,52 лева по ЗКПО, заедно и поотделно те надхвърлят границата от 12 000 лева, от което следва, че е осъществен квалифициращият състав на чл. 255, ал.3 от НК. Съобразно посочените размери на данъчните основи и на начисления ДДС по всяка от процесните фактури и предвид факта, че подсъдимият е бил запознат със съдържанието на тези фактури и с отразените в тях стойности, както и със съдържанието на СД и ГДД се налага извода, че същият е имал в съзнанието си и правилни представи за размера на данъчните задължения. Следователно е формирал вина и относно квалифициращото обстоятелство.

Гореизложеното мотивира САС да приеме, че инкриминираната и безспорно доказана престъпна дейност на подсъдимия В. законосъобразно е квалифицирана от СГС като престъпление по чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.2, т.6 и т.7, вр. чл.26, ал.1 от НК.

С оглед на това изцяло неоснователни се явяват възраженията и претенциите на защитата, че от анализа на всички събрани доказателства не може да се направи извода, че В. е извършил престъплението, за което му е повдигнато обвинение и за което е осъден от първоинстанционния съд; че въз основа на събрания голям обем доказателства може да се направи извод, че обвиненията са неоснователни, че не са били доказани по категоричен начин и че поради това подсъдимият следва да бъде оправдан по всяко едно от повдигнатите обвинения и да бъде признат за невиновен; както и че от събраните доказателства се опровергават напълно повдигнатите му обвинения.

При проверка справедливостта на наложените на подсъдимия М.В. с първоинстанционната присъда наказания САС намери, че същите са несправедливи и в частност - лишаването от свобода завишено, а конфискацията на част от имуществото неправилно /нецелесъобразно и ненужно/ наложено. Градският съд е изложил своите аргументи за определянето вида и размера на наложените на подсъдимия санкции, а именно-3 години лишаване от свобода с 5 години изпитателен срок и конфискация на част от имуществото му. По мнение на настоящия съдебен състав данните по делото сочат на един отчетлив и осезаем превес на смекчаващите отговорността обстоятелства за сметка на отегчаващите, което безспорно налага намаляване обема на санкцията /наказателната принуда/.

За извършеното от подсъдимия В. престъпление по чл. 255, ал.3 от НК кумулативно са предвидени наказания „лишаване от свобода” от три до осем години и „конфискация“ на част или на цялото имущество на дееца.

Степента на обществената опасност на деянието на подсъдимия в случая се определя от броя на отделните деяния в продължаваната престъпна дейност /общо 21 отделни деяния, извършени в период от над 3 години, някои от които самостоятелно разкриващи признаците на престъпление по чл. 255, ал.3 НК/ и сравнително високата степен на засягане на защитаваните обществени отношения, доколкото предметът на престъплението /общият размер на дължимите данъци, чието установяване и плащане е било избегнато, е 537 165.92 лв./, който размер над 44 пъти надхвърля стойността, обосноваваща признака „особено големи размери“. Въпреки тези факти настоящият състав не счита, че престъпната дейност на подсъдимия разкрива някаква по-висока степен на обществена опасност от обичайната за този вид престъпления.

Въззивната инстанция напълно споделя извода на градския съд, че като смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства следва да бъдат възприети необремененото /чистото/ му съдебно минало, напредналата му възраст /65 години/, семейното му и социално положение (в момента пенсионер) и изминалият дълъг период от време считано от извършването/довършването на престъплението до неговото наказване от първостепенния съд - с постановяването на първоинстанционната присъда (близо 10 години). Към тези възприети от градския съд смекчаващи обстоятелства следва да бъдат добавени и изцяло положителните характеристични данни за личността на подсъдимия /изводими от личностните му качества и поведението му в изминалия дотук житейски път - липсата на данни за други негови противообществени прояви; дълги години същият е бил трудово ангажиран, извършвал е общественополезна дейност включително и чрез процесното дружество „Маком 2001“ ЕООД/, както и влошеното му към настоящия момент здравословно състояние, характеризиращо се с редица сериозни заболявания – диагностицираните в края на месец август 2021 г. остър инфаркт на миокарда на предната стена, исхемична болест на сърцето /ИБС/, триклонова коронарна болест, артериална хипертония III степен, захарен диабет 2 тип, дислипидемия /видно от приложените на л.л. 329-331 в том 1 от въззивното дело болничен лист и епикриза/.

САС намира, че обстоятелството относно изминалият значителен период от време от извършването на деянието до момента на постановяване на първоинстанционната присъда /на наказването му/ неоснователно е било подценено от градския съд в контекста на индивидуализацията на наказанията. Деянието е довършено на 28.03.2011 г. Наказателното производство за инкриминираното продължавано престъпление е било образувано едва на 19.12.2016 г., като продължителността на същото към момента надхвърля 5 години, но считано от довършването на деянието до момента са изтекли вече повече от 11 години. В действителност разследваното престъпление се характеризира с фактическа сложност /предвид големия брой деяния в продължаваната престъпна дейност, големия брой на доставчиците и на издаваните от тях фактури, както и предвид продължителния период на осъществяване на престъпната дейност/, изискваща събирането и проверяването на значителен обем доказателствени материали, но пък същевременно това престъпление не се отличава с някаква особена правна сложност.

При първоинстанционното разглеждане на делото в съдебната му фаза се констатира известно забавяне, продиктувано от разнообразни обективни фактори, сред които неколккратно служебно пренасрочване на съдебни заседания през 2020 г. заради пандемията от коронавирус /COVID 19/ и обявеното във връзка с нея от Народното събрание на Република България извънредно положение считано от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г., както и заради продължилите и след последната от посочените дати мерки по отлагане провеждането на открити съдебни заседания /съгласно изричните заповеди на административните ръководители, в това число и на СГС/; отлагане на делото поради неявяване на страни и свидетели, както и заради издирването на свидетели и приобщаването на доказателства.

Коректността и обективността налагат да бъде отчетена и сравнително дългата продължителност на въззивното съдебно производство, също обусловена от разнообразни обективни фактори – отлагане на заседания заради неявяването на подсъдимия по посочените по-горе здравословни причини; заради неявяването на защитника му; както и за събиране на допуснати и изискани доказателства, необходими за пълното и всестранно изясняване на относимите към предмета на делото обстоятелства и за проверка на въведени в обясненията на подсъдимия твърдения, които са от значение за правилното решаване на делото.

Без съмнение всички гореизброени факти обосновават неразумна продължителност на наказателния процес срещу подсъдимия по смисъла на чл. 6 параграф 1 от ЕКПЧ, която пък от своя страна е довела до неговата несправедливост. В случая обективно погледнато подсъдимият В. няма вина за това значително забавяне, доколкото в много малко случаи в съдебната фаза неговото неявяване, и то по уважителни причини от здравословен характер, е представлявало основание за отлагане разглеждането на делото. И тъй като това прекомерно забавяне не е по причина, свързана с поведението на подсъдимия /което е напълно добросъвестно/, а по комплексни причини, касаещи дейността на решаващите държавни органи, поведението на останалите участници в процеса и други съществени обективни фактори, то въззивният съд намира, че подсъдимият следва да бъде компенсиран по съответен съизмерим начин за това забавяне.

Така, съобразявайки естеството и характеристиките на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, въззивният съд счита, че в случая са налице основания за индивидуализиране на наказанията на подсъдимия при условията на чл.55 ал.1 т. 1 и ал.3 от НК чрез определяне на наказанието лишаване от свобода под най-ниския предел, предвиден за извършеното престъпление, и чрез неналагане на по-лекото наказание - конфискация, което законът предвижда наред с наказанието лишаване от свобода. От една страна, установените смекчаващи обстоятелства са многобройни /чисто съдебно минало, добри личностни характеристични данни, напреднала възраст, семеен статус, влошено здравословно състояние и изминалият твърде дълъг период считано от довършването на престъплението до неговото наказване/, а от друга, сред тях се отличава и едно от изключителен характер - прекалено дългият период от време считано от извършването на

деянието до неговото наказване - до момента на постановяване на присъдата от първостепенния съд /около 10 години/, респективно до произнасянето на въззивния съд - към настоящия момент вече са изтекли повече от 11 години. И всичко това при условие, че тези дълги срокове не са обусловени от шиканиращо поведение на подсъдимия.

Ангажирането на наказателната отговорност след изтичането на прекалено дълъг период от време след извършването на престъплението обосновава извод за допуснато нарушение на принципните норми на чл. 22 ал.1 НПК и чл. 6 т.1 ЕКЗПЧ и съгласно константната практика на ВКС и ЕСПЧ е достатъчно самостоятелно основание наказанието да бъде индивидуализирано при условията на чл. 55 от НК. Т.е., при индивидуализацията на наказанието в случая следва в достатъчна степен да бъде отчетено констатираното нарушаване на заложените в чл. 22, ал. 1 от НПК принцип, доколкото несвоевременното санкциониране на дееца, без той да има принос за това, поначало злепоставя справедливостта на наказанието/наказанията.

Ангажирането на наказателната отговорност на подсъдимия в това наказателно производство след изтичането на един твърде дълъг срок от извършването на престъплението води без съмнение до обезсмисляне и negliжиране на преследваните от наказателния закон цели във връзка с налагането на наказанието. Смисълът на наказателната репресия е да бъде приложена максимално бързо и своевременно след извършването на престъплението и когато това не може да бъде сторено не по вина на обвиненото лице, то без съмнение интензитетът на наказателната репресия следва да бъде чувствително намален и занижен. В случая твърде дългият период от време до ангажирането на наказателната отговорност /налагането на наказанието/ не може да бъде оправдан с фактическата сложност на делото, тъй като макар да се касае за фактически усложнена престъпна дейност /поради посочените по-горе фактори/, това обстоятелство само по себе си не предполага наказателната репресия да бъде приложена след толкова дълъг период, какъвто е изтеклият до момента - повече от 11 години от извършването на престъплението. В този ред на мисли се налага извода, че след изтичането на повече от 11 години от довършването на престъплението и най-лекото предвидено в закона наказание за същото би се оказало несъразмерно тежко за дееца. Тук следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 55 се намира в Общата част на НК и е приложима спрямо всички престъпления, стига да са налице предпоставките за това.

По тези съображения и предвид гореизложеното на основание чл. 55 ал.1 т. 1 от НК на подсъдимия следва да бъде определено наказание лишаване от свобода под най-ниския предел от 3 години, предвиден за извършеното от него престъпление. Отчитайки съвкупността от обстоятелствата, включени в обхвата на чл. 54 от НК и чл. 55 от НК, въззивният съд намира, че следващото се на подсъдимия В. наказание лишаване от свобода за извършеното от него престъпление следва да бъде отмерено, респективно намалено от 3 години на 2 години и 6 месеца, което налага проверяваната присъда да бъде изменена в този смисъл.

Правилно и обосновано изпълнението на наказанието лишаване от свобода е било отложено

по реда на чл. 66 от НК. Безспорно са налице всички предпоставки за прилагане института на условното осъждане – наложеното /от СГС/ наказание е до три години лишаване от свобода, деецът не е осъждан и същевременно съдът намира, че за постигане целите на наказанието и най-вече за поправянето на осъдения не е наложително той да изтърпи това наказание. Отделен е въпросът, че срещу приложението на чл. 66 от НК и условното осъждане на подсъдимия няма подаден протест, поради което въззивната инстанция ни би могла да влоши положението на подсъдимия и да отмени присъдата в частта относно приложението на чл. 66 от НК. Основавайки се на установените многобройни смекчаващи обстоятелства, САС намира обаче, че определеният от градския съд на основание чл. 66 ал. 1 от НК 5-годишен изпитателен срок е справедливо да бъде намален на 4 години, което налага проверяваната присъда да бъде изменена и в този смисъл. Въззивният съд счита, че с този изпитателен срок най-ефективно биха се постигнали целите на наказанието, доколкото неговата продължителност /4 години/ ще се явява сериозен мотив за подсъдимия да се въздържа от бъдещи неправомерни действия и поведение. Заради значителната стойност на размера на данъчните задължения, чието установяване и плащане е било избегнато от подсъдимия /надхвърляща 44 пъти стойността, обосноваваща признака особено големи размери/, САС не определи изпитателния срок в минималната възможна продължителност от 3 години.

Съобразявайки данните за напредналата възраст на подсъдимия /65 години/, социалния му статус към момента /пенсионер/, както и влошеното му здравословно състояние /предвид редицата сериозни заболявания, от които страда/, въззивната инстанция счита, че в случая целите на наказанието по чл. 36 от НК могат да бъдат постигнати успешно и без налагането на по-лекото наказание – конфискация /на част от имуществото на дееца/, което законът предвижда наред с наказанието лишаване от свобода и което е било наложено от СГС. Воден от това разбиране и на основание разпоредбата на чл. 55 ал. 3 от НК апелативният съд намира, че подсъдимият В. не следва да бъде санкциониран с наложеното му от СГС наказание конфискация на част от имуществото му, представляващо апартамент (жилище), намиращ се в гр. ***, ж.к. „***“, бл. ***, ет. **, ап. ** с площ по документ 87.790 кв.м. и с идентификатор № 68134.4362.6.10.48 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.София и моторно превозно средство - лек автомобил „Фолксваген Туарег“ с ДК № ***** с рама WVGZZZ7LZ6D001965 и двигател BKS08796. Поради тази причина атакуваната присъда следва да бъде отменена в частта ѝ относно така наложеното на М. Г. В. кумулативно наказание.

Съобразно изхода на делото пред двете съдебни инстанции правилно на подсъдимия са били възложени сторените по делото разноски. На същото основание и в частност предвид решението на въззивния съд по вината и отговорността на подсъдимия в тежест на същия следва да бъдат възложени и направените във въззивното производство разноски в размер общо на 4 534.50 лева.

При извършената на основание чл. 314 от НПК служебна проверка на правилността на атакувания съдебен акт не се констатираха основания за неговото отмяна, поради което и

предвид гореизложеното САС намери, че същият следва да бъде изменен в посочения по-горе смисъл. В останалата част присъдата следва да бъде потвърдена като правилна, обоснована и законосъобразна. Съобразно естеството на изложеното до тук изцяло неоснователно се явява искането на защитата за отмяна на атакуваната присъда и за пълно оправдаване на подсъдимия по повдигнатото му обвинение.

Предвид изложеното и на основание чл. 334 т.3 и т.6 във вр. чл. 337 ал.1 т.1 и чл. 338 от НПК АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 260010 от 25.01.2021 г. на СГС-НО, 23 състав, постановена по НОХД № 5841/2018 г. по описа на същия съд, като:

- НАМАЛЯВА срока на наложеното на подсъдимия М. Г. В. наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА от ТРИ ГОДИНИ на ДВЕ ГОДИНИ И ШЕСТ МЕСЕЦА.

- НАМАЛЯВА определения на основание чл. 66, ал.1 от НК изпитателен срок от ПЕТ ГОДИНИ на ЧЕТИРИ ГОДИНИ.

- ОТМЕНЯ присъдата в ЧАСТТА относно наложеното наказание КОНФИСКАЦИЯ на част от имуществото на подсъдимия М. Г. В. - апартамент (жилище), намиращ се в гр. ***, ж.к. „***“, бл. ***, ет.**, ап.** с площ по документ 87.790 кв.м. и с идентификатор № 68134.4362.6.10.48 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.София и моторно превозно средство - лек автомобил „Фолксваген Туарег“ с ДК№ ***** с рама WVGZZZZ7LZ6D001965 и двигател BKS08796.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част.

ОСЪЖДА подсъдимия М. Г. В., с установена по делото самоличност, да заплати по сметка САС сумата в размер на 4 534.50 лева /четири хиляди петстотин тридесет и четири лева и 50 стотинки/, представляваща направени във въззивното производство разноски.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред ВКС на РБ в 15-дневен срок от датата на уведомяване на страните за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____